การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “แรกภาพลวง”

DIRECTING OF SHOT FILM TITLE “MOLLIFY”

นายโอภาส แสงอื้อ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “แรกภาพลวง”

DIRECTING OF SHOT FILM TITLE “MOLLIFY”

นาย โอภาส แสงอื้อ

MR. OPAS SANG-UE

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....**วันที่**.....

(ผศ.กิตติ ศรมณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “แรกภาพลวง”
	DIRECTING OF SHOT FILM TITLE “MOLLIFY”
ชื่อ	นายโอภาส แสงอื้อ
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และวีดิโอ
กลุ่มวิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์สั้นศิลปนิพนธ์เรื่องนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากเรื่องสั้น “ภาพลวง” ของ เสาวรี เอี่ยมละออข้าพเจ้ามีความสนใจในสภาวะของตัวละครที่เผชิญต่อความพ่ายแพ้ต่อจิตใจของตัวเอง สาเหตุนั้นเกิดจากความขัดแย้งในเรื่องความต้องการความสงบในใจจึงหาทางออกในความต้องการนั้น

โดยถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์สั้น ว่าด้วยเรื่อง“กฤษ”ของชายหนุ่มคนหนึ่งที่เบื่อภรรยาของเขาแล้วจึงหนีออกจากบ้านมาใช้ชีวิตข้างถนน ปลูกดอกไม้ และวาดภาพด้วยถ่านไฟ วันหนึ่งมีคนเข้ามากราบไหว้เพื่อขอโชคลาภซึ่งเขาเองไม่ได้ยินดีเพียงเพราะเขาต้องการอยู่อย่างสงบ เขาจึงหนีไปใช้ชีวิตในที่ใหม่ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

สำหรับการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ประกอบไปด้วยการเรียนรู้ การแก้ปัญหาในระหว่างการผลิตชิ้นงาน ทั้งการเรียนรู้เพื่อจะขอความช่วยเหลือความอนุเคราะห์ทั้งแรงงานและสถานที่ ข้าพเจ้าขอขอบคุณชาวชุมชนริมรางรถไฟย่านอโศก ที่อนุเคราะห์สถานที่ถ่ายทำในบางส่วนและยินดีให้เก็บภาพสุดท้ายของชุมชนซึ่งกำลังถูกไล่ที่รื้อถอน ไว้ในศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า และชาวชุมชนตลาดหัวตะเข้ที่อำนวยความสะดวกในการถ่ายทำ

และท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอบคุณทีมงานที่ผลัดเปลี่ยน กันทุกช่วงการถ่ายทำ ทั้งทีมกล้อง ทีมเสียง ทีมฉาก ทีมประสานงาน ซึ่งข้าพเจ้ามีความยินดี ที่สามารถทำให้เพื่อนๆ หลายสาขางานและต่างสถาบันการศึกษา ได้ทำความรู้จักเพื่อผลประโยชน์ต่อกันในอนาคต

โอภาส แสงอื้อ

มิถุนายน2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....ก
กิตติกรรมประกาศ.....ข
สารบัญ.....ค
สารบัญภาพประกอบ.....ช
สารบัญตาราง.....ฎ

บทที่

1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....2
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....2
1.4 ลักษณะของโครงการ.....2
1.5 แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....3

2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1การค้นคว้าข้อมูล.....4
2.1.1 ความหมายความเบื่อหน่าย.....5
2.1.2 ความหมายของความว่างเปล่า.....8
2.1.3 นัยยะของความฝัน.....9
2.1.4 มนุษย์กับอุปโลกน์.....13
2.1.5 อุปมาอุปไมย.....14
2.1.6 การสร้างสรรค์ผลงานของ Georges Melies.....15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ หน้า

2.1.7 รูปแบบวิธีการเล่าเรื่องแบบสัจนิยมมหัศจรรย์ (Magical Realism).....17
2.2การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการนำไปใช้.....19

3 บทภาพยนตร์

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์.....20
3.1.1 ประเด็น (Theme).....20
3.1.2 พล็อต (Plot).....20
3.1.3 โครงเรื่อง (Synopsis) 20
3.1.4 เรื่องสั้น(Shot Story).....20
3.2 บทภาพยนตร์ฉบับที่ 1 24
3.2.1 การปรับปรุงบทภาพยนตร์.....33
3.3 บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์.....34
3.3.1 สรุปบทภาพยตร์.....45

4 ขั้นตอนเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น

4.1 การคัดเลือกนักแสดง.....46
4.1.1 บทบาทที่ต้องการ.....46
4.1.2 วิธีการคัดเลือกนักแสดง.....46
4.1.3 เอกสารข้อมูลนักแสดง.....46
4.2 การกำกับศิลป์.....49
4.2.1 การออกแบบและวางแผนในการกำกับศิลป์.....49
4.2.2 การออกแบบบ้านของตัวละคร.....51
4.2.3 สถานที่สำหรับถ่ายทำ.....54
4.2.4 แนวคิดฉากชาวบ้านขอหวยและวาดภาพ.....55
4.2.5 สถานที่สำหรับการถ่ายทำบริเวณตลาดหัวตะเข้.....56
4.2.6 การซ้อมถ่ายทำ.....57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ หน้า

4.2.7 การออกแบบฉากความฝันและบทภาพ....59
4.2.8 อุปกรณ์ประกอบการถ่ายทำ....61

5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

5.1 การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ....62
5.1.1 อุปกรณ์กล้องในการถ่ายทำ....62
5.2.2 อุปกรณ์อัดเสียง....63
5.2.3 อุปกรณ์ไฟในการถ่ายทำ....63
5.2 แผนการถ่ายทำ
5.2.1 การวางแผนงานประสานงาน....64
5.2.2 การกำกับการแสดง....64
5.2.3 การกำกับภาพ....66
5.2.4 การถ่ายฉากเขียว....68
5.2.6 บทถ่ายทำและแผนการถ่ายทำ....69

6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

6.1 การเตรียมการในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ....70
6.1.1 การจัดเก็บไฟล์งานในขั้นตอนการถ่ายทำ....70
6.2 การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut) 70
6.2.1 การแก้ปัญหาในการตัดหยาบครั้งแรก....77
6.2.2 ตัวอย่างฉากที่ตัดออกไป....77
6.3 การตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Final Cut) 77
6.3.1 การปรับแต่งสีหลังจากตัดต่อ....87
6.4 เสียงประกอบในภาพยนตร์....88
6.4.1 เสียงบรรยากาศ....88
6.4.2 เสียงพูด....88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ หน้า

6.4.3 เสียงดนตรีประกอบ.....89
6.4.4 เสียงพิเศษประกอบ.....89
6.5 เทคนิคภาพคอมพิวเตอร์.....89
6.5.1 ธรณีสูบ.....89
6.5.2ดอกไม้ทำลายดาว.....90
6.5.3 กระสุนดอกไม้.....90
6.5.4 กราฟิกข้อความในภาพยนตร์.....91
6.6 โปสเตอร์ (Poster).....92

7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุปการทำงาน.....93
7.2 ข้อเสนอแนะ.....95
บรรณานุกรม.....96
ประวัติผู้เขียน.....97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่ **หน้า**

2.1 Georges Melies.....15

2.2 ภาพจากภาพยนตร์Themelomaniac.....16

2.3 ภาพจากภาพยนตร์ A Trip to the moon.....16

2.3 ภาพจากภาพนตร์หมานคร.....17

2.4 ภาพจากภาพยนตร์ Dr.Caligari.....18

2.5 ภาพจากภาพยนตร์ Avata 18

4.1 ห้องความคิด.....49

4.2 ผังไฟห้องความคิด.....50

4.3 แบบจำลองบ้านของตัวละคร.....51

4.4 สถานที่ก่อนตกแต่ง.....52

4.5 ภาพหลังจากการตกแต่ง.....52

4.6 ผังไฟและกล้อง.....53

4.7 ทดสอบไฟก่อนการถ่ายทำ.....53

4.8 สถานที่ถ่ายทำย่านอโศก.....54

4.9 ภาพภายในชุมชน.....54

4.10 ข้อความและศาลริมทาง.....55

4.11 การวาดภาพด้วยถ่านไฟ.....55

4.12 ภาพจำลองในฉากผู้คนกราบไหว้.....56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ **หน้า**

4.13 สถานที่ถ่ายทำบริเวณตลาดหัวตะเข้.....56

4.14 ภาพจำลองดอกไม้และกระถาง.....56

4.15 ภาพการซ้อมถ่ายทำ.....57

4.16 ภาพจิตเหนือแสง.....57

4.17 คายดวงดาว.....58

4.18 ภาพแยกร่าง.....58

4.19 บทภาพฉากความฝัน.....59

4.20 บทภาพ.....59

4.21 บทภาพฉากในบ้าน.....60

4.22 บทภาพฉากความคิด.....60

4.23 ภาพปืน.....61

4.24 ภาพดอกไม้พลาสติก.....61

5.1 กล้องที่ใช้ถ่ายทำ.....62

5.2 อุปกรณ์บันทึกเสียง.....63

5.3 หลอดไฟที่ใช้ในการถ่ายทำ.....63

5.4 การนัดหมายงาน.....64

5.5 เบื้องหลังการถ่ายทำ 1.....64

5.6 เบื้องหลังการถ่ายทำ 2 65

5.7 เบื้องหลังการถ่ายทำ 3.....65

5.8 เบื้องหลังการถ่ายทำ 4.....66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ **หน้า**

5.9 ผังไฟและกล้อง 1 66

5.10 ผังไฟและกล้อง 2 67

5.11 ผังไฟและกล้อง 3....67

5.12 ผังไฟและกล้อง 4....67

5.13 ผังไฟและกล้อง 5....68

5.14 การถ่ายฉากเขียว....68

5.15 เบื้องหลังการถ่ายทดลองชื่อหนัง....69

5.16 บทถ่ายทำภาพยนตร์สั้น....69

6.1 การจัดการแฟ้มงาน....70

6.2 ตัดหยาบ 1....71

6.3 ตัดหยาบ 2....72

6.4 ตัดหยาบ 3....73

6.5 ตัดหยาบ 4....74

6.6 ตัดหยาบ 5....75

6.7 ตัดหยาบ 6....76

6.8 ตัวอย่างฉากที่ตัดออกไป....77

6.9 ตัดสมบูรณ์ 1 78

6.10 ตัดสมบูรณ์ 2....79

6.11 ตัดสมบูรณ์ 3....80

6.12 ตัดสมบูรณ์ 4....81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ **หน้า**

6.13 ตัดสมบูรณ์ 5.....82

6.14 ตัดสมบูรณ์ 6.....83

6.15 ตัดสมบูรณ์ 7.....84

6.16 ตัดสมบูรณ์ 8.....85

6.17 ตัดสมบูรณ์ 9.....86

6.18 ภาพการแก้สี.....87

6.19 เอกสารกำกับเสียง.....88

6.20 ธรณีสูบ.....89

6.21 ความฝัน.....90

6.22 กระสุนดอกไม้.....90

6.23 การทำชื่อหนัง.....91

6.24 การทำกราฟิคประกอบภาพยนตร์.....91

6.25 โปสเตอร์ภาพยนตร์ (Poster).....92

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

1 CastingSheets 1.....47

2 CastingSheets 2.....48

3 ปัญหาในการทำงาน.....94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในงานศิลปะที่มีเนื้อหาที่สะท้อนถึงเรื่องราวของบุคคลที่ดิ้นรนสู้ชีวิตไม่ว่าในสังคมเมืองหรือชนบทหรือมีพฤติกรรมผิดแปลก โดยการแยกตนเองออกจากสังคมเพื่อวัตถุประสงค์ที่ต่างกันออกไป เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรื่องสั้นต่อไปนี้พัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ เพื่อผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น

เรื่องสั้น “ภาพลวง” อยู่ในชุดหนังสือรวมเรื่องสั้น “ภาพลวง” เขียนโดยนักเขียนนามปากกา เสาวรี จัดพิมพ์ครั้งแรก มีนาคม 2542 โดยสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น ได้รับรางวัลเรื่องสั้นดีเด่นจากสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย และเข้ารอบหนังสือเรื่องสั้น 7 เล่มสุดท้ายรางวัลซีไรท์ เนื้อหาในเรื่องสั้นสะท้อนถึงกลุ่มผู้คนที่แสดงออกถึงความเลื่อมใส ศรัทธา เพียงภาพลักษณ์ภายนอกของผู้สืบทอดศาสนา ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวปรากฏในหน้าสื่อสังคมไทยอยู่เป็นประจำ อาทิ การกราบไว้บูชาคนทรงเจ้า นักบวชต่างๆ ที่แสวงหาทรัพย์สินผลกำไรโดยอาศัยศรัทธาและศาสนา ผ่านตัวละครที่มีสภาวะทางอารมณ์ซึ่งต้องการเอาชนะความขัดแย้งในตัวเอง ในขณะที่จิตใจเขานั้นไม่ยินดีต่อความศรัทธาจากผู้คน เขาจึงต้องการเพียงหาทางพ้นจากความไม่สบายใจนี้ด้วยตัวเขาเอง เป็นเนื้อหาหลักในเรื่องสั้นนี้

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการศึกษาค้นคว้า ในเรื่องหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา และทฤษฎีจิตวิเคราะห์ สำหรับเข้าใจธรรมชาติของการดำเนินชีวิตตนเองและผู้อื่นรอบข้าง โดยใช้สิ่งที่ศึกษาเป็นคำตอบให้กับคำถามถึงข้อสงสัยในตัวผู้ศึกษาและเพื่อนมนุษย์ที่ผ่านเข้ามาระหว่างชีวิต โดยถ่ายทอดความเข้าใจบางส่วนของข้าพเจ้าเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 หาความหมายของสภาวะความเบื่อหน่าย

1.2.2 ภาพยนตร์ที่แสดงออกในเชิงสัญลักษณ์

1.3 ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง มีความยาวประมาณ 20 นาที ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิตอล ในรูปแบบ 16:9

1.4 ลักษณะของโครงการ

เป็นภาพยนตร์สั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายที่ออกไปใช้ชีวิตข้างถนน แล้วแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ผิดแปลก เช่นปลูกดอกไม้พลาสติก วาดภาพด้วยถ่านไม้ตามที่สถานที่ต่างๆ หรือบนลังกระดาษ นานวันเข้าจึงมีคนนำไปหาผลประโยชน์ เขาไม่ยินดีกับกลุ่มคนเหล่านั้นจึงหนีไปอยู่ที่ใหม่อีกครั้งหนึ่งเพื่อความสงบทางใจของเขาเอง

1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.5.1ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

1.5.1.1 ศึกษางานเขียน เรื่องสั้น “ภาพลวง” เพื่อศึกษาการดำเนินเรื่อง

1.5.1.2 ศึกษางานเขียน สิทธารถะ / คนขี่เสือ / ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เปรียบเทียบซิกมันด์ฟรอยกับพระพุทธเจ้า /ไอสไตน์พบพระพุทธเจ้าเห็น 1-2 เพื่อให้เข้าใจมุมมองที่หลากหลายในเชิงวิชาการ

1.5.2 ขั้นตอนการเขียนบท

1.5.2.1 เขียนบทหลังจากศึกษาข้อมูล แล้วจึงปรับปรุงแก้ไขตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.3 การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

1.5.3.1 ค้นหานักแสดงที่เข้าใจการถ่ายทอดวิธีคิดและสภาวะตัวละคร

1.5.3.2 ลงพื้นที่สำรวจพื้นที่ถ่ายทำ

1.5.3.3 จัดเตรียมเสื้อผ้านักแสดง และอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ

1.5.3.4 เตรียมทีมงานที่พร้อมสำหรับการถ่ายทำในแต่ละช่วงการถ่าย

1.5.4 การถ่ายทำ

1.5.4.1 ควบคุมงานถ่ายเพื่อให้ได้ภาพที่ต้องการ

1.5.5 หลังการถ่ายทำ

1.5.5.1 ตัดหยาบ เพื่อแบ่งการลำดับภาพในแต่ละฉาก เพื่อตรวจสอบการเล่าเรื่อง

1.5.5.2 ลำดับการเล่าเรื่องอีกครั้ง หลังจากการตัดหยาบ

1.5.5.3 ผสมเทคนิคพิเศษ และได้ชิ้นงานตัดต่อสมบูรณ์

1.5.5.4 ปรับแต่งเสียง สี คำบรรยาย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เกิดการเรียนรู้อยู่ร่วมและเข้าใจสภาวะ

1.6.2 การตีความและการแสดงความเห็นที่หลากหลายจากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การค้นคว้าข้อมูล

การผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ เกิดจากการศึกษาข้อมูลสำหรับสร้างวิธีการคิดเพื่อการนำเสนอข้อมูล ในรูปแบบของภาพยนตร์ โดยข้อมูลการศึกษาเรานี้ ถูกเรียบเรียงออกมาโดยให้เกิดความกระชับและการสื่อสารให้เข้าใจได้โดยง่าย อย่างมีที่มาที่ไปโดยข้อมูลในส่วนใหญ่เกิดขึ้นก่อนขั้นตอนการผลิตบทภาพยนตร์ และในระหว่างขั้นตอนการถ่ายทำและตัดต่อ เพื่อสร้างแรงจูงใจและแนวความคิด ในการแสดงให้เกิดเป็นภาพและการเล่าเรื่องในภาพยนตร์สั้น โดยในบทนี้ได้ยกเอาหัวข้อการศึกษาที่น่าสนใจไว้ดังนี้

1. การศึกษาเรื่องความเบื่อหน่าย
2. ความหมายของความว่างเปล่า
3. นัยยะของความฝัน
4. มนุษย์กับอุปโลกษ์
5. อุปมาอุปไมย
6. ศึกษาวิธีการผลิตภาพยนตร์ของ Georges Melies
7. รูปแบบวิธีการเล่าเรื่องแบบสัจนิยมมหัศจรรย์ (Magical Realism)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1 ความหมายความเบื่อหน่าย

[1] ความเบื่อหน่าย (Boredom)เป็นสภาวะอารมณ์หนึ่งของมนุษย์ เมื่อรู้สึกว่าขาดกิจกรรม หรือความรู้สึกที่ไม่สนใจต่อสิ่งรอบตัว หรือโอกาสต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆตัว ความไม่พึงพอใจต่อสภาวะที่เป็นอยู่ หรือความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงสภาวะที่เกิด แต่เปลี่ยนไม่ได้ ไม่มีสิ่งเร้าหรือแรงบันดาลใจมากระตุ้น หรือสภาวะที่ไม่ยินดียินร้ายต่อสิ่งใด ซึ่งเป็นเพียงอารมณ์ช่วงหนึ่ง ที่เกิดขึ้นและอาจหายไปเอง

2.1.1.1 จิตวิทยาวิเคราะห์ความเบื่อหน่าย

“เบื่อ” เป็นสภาวะของอารมณ์ที่รู้สึกไม่พึงพอใจกับชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองในขณะนั้น โดยอาจแสดงออกด้วยการซึมเศร้า นิ่งเฉย ขาดความสดชื่น ไม่มีความตื่นเต้น ไม่สนใจสิ่งรอบตัว ขาดแรงจูงใจและเป้าหมายในการกระทำสิ่งต่างๆ เป็นอาการที่สมองสั่งการให้ร่างกายเกิดความเฉื่อยชา และอ่อนเพลียลง อาการเบื่อหน่ายเป็นสัญชาติญาณหนึ่งที่แสดงออกถึงการต่อต้านจากภายใน ปกปิดช่องทางในส่วนการรับรู้ของสมอง

ความเบื่อหน่ายซึ่งจำกัดความโดย [2]ซี.ดี.ฟิชเชอร์ (C.D. Fisher) กล่าวว่า “สถานะอารมณ์ไม่น่าพึงพอใจที่ส่งผลเป็นระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งก่อให้มนุษย์ขาดความสนใจและพบความยากลำบากในการจดจ่อกับกิจกรรมที่กำลังทำอยู่ในปัจจุบัน”

ในความเบื่อหน่ายนั้นยังมีผลอีกด้านซึ่งแล้วแต่สังคมของแต่ละบุคคลนั้นอยู่ เช่นความเบื่อหน่ายซึ่งผลักให้ไปพบสิ่งใหม่ๆ เส้นทางเดินใหม่ อาหารการกินหรือสิ่งใหม่ๆ หรือความเบื่อหน่ายที่พาบุคคลนั้นๆ ไปสู่ การ สูบ การ ดื่ม หรือให้จมอยู่กับความเบื่อหน่าย ซึ่งสาเหตุเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ผู้เบื่อหน่ายนั้นอยู่กับสิ่งเดิมๆ เป็นระยะเวลานาน แล้วไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

---

[1] วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. ความเบื่อหน่าย [ออนไลน์], สืบค้น 10มิถุนายน2558. เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/ความเบื่อหน่าย

[2] C.D. Fisher, Boredom at work: A neglected concept. *Human Relations, 46*, 395–417, p. 396.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.2 นิพพิทาความหมายในพุทธศาสนา

ในความเบื่อหน่ายในพุทธศานาแบ่งความเบื่อหน่ายออกเป็นสองระดับ โดยแบ่งเป็นความขเบื่อหน่ายที่ถาวรและความเบื่อหน่ายที่เกิดเพียงชั่วครู่

[3]นิพพิทา มีความหมายว่า ความเบื่อหน่าย หมายความเบื่อหน่ายที่เกิดในกองทุกข์หรือสภาพที่ทนอยู่ยาก คือความเบื่อหน่ายในความยินดีในสังขาร ร่างกาย การเห็นข้อเท็จจริงว่า อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไม่น่ายึดมั่นถือมั่น หรือเข้าใจโดยง่ายคือ ความไม่แน่นอน ความทุกข์ใจเจ็บปวด ไม่มีสิ่งใดเป็นของเรา เมื่อเบื่อที่จะยึดติด คือความเบื่อที่เกิดจากปัญญา เป็นความเบื่อหน่ายถาวรและเกิดขึ้นในทุกสังขาร

ความเบื่อหน่ายธรรมดา คือความเบื่อที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ชอบ เช่น เบื่ออาหาร เบื่อภรรยา เบื่อการทำงาน ไม่จัดเป็นนิพพา เพราะไม่เป็นการเบื่อหน่ายโดยถาวร แต่เป็นประเภทเบื่อๆ อยากๆ

นิพพิทา จัดเป็นนิพทาญาณ คือความหยั่งรู้ด้วยความจริงในสังขาร ว่าความเบื่อหน่ายเป็นทางให้เกิด วิสุทธิมรรคผลนิพพาน

2.1.1.3 ผลจากความเบื่อหน่ายนำไปสู่ “ความอยาก”

ในการระงับความเบื่อคือการแสวงหาสิ่งที่อยากทำ เพื่อปลดปล่อยความเบื่อหน่ายนี้ให้หายไปจากใจ ตามธรรมชาติที่ต้องการความยินดีเพลิดเพลินในอารมณ์ต่างๆ และสภาวะเหล่านี้ยังถูกจำกัดความไว้ภายใต้คำว่า “ตัณหา” ซึ่งเป็นคำที่อยู่ในหลักคำธรรมข้อหนึ่งในพระพุทธศาสนา อันหมายถึง ความติดใจอยาก ความยินดี ยินร้าย หรือติดในรสอร่อยของโลก ที่ประกอบด้วย ความกำหนัด ด้วยอำนาจความพอใจ เพลิดเพลินไปกับอารมณ์เหล่านั้น ที่เข้าครอบงำ

---

[3]กระดานธรรม 3 นิพพาญาณ[ออนไลน์], สืบค้น 10 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก http://.nkgen.com/781.htm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

[4]ตัณหา แบ่งออกเป็น 3 ตัณหาภายใต้คำจำกัดความไว้ดังนี้

กามตัณหา ความอยากหรือไม่ยากในสัมผัสทั้ง 5 ตา หู จมูก ปาก กาย

ภวตัณหา ความอยากอันเกิดขึ้นภายในจิตใจ เมื่อได้มาแล้วอยากที่จะครอบครองไว้ตลอดไป โดยไม่ยอมหากเปลี่ยนแปลง

วิภวตัณหา คือความไม่ต้องการ ที่อยู่ภายสภาวะความอยากที่จะไม่ต้องการ คือความต้องการที่ให้หายจากไป หรือ สูญสลายไป แล้วนำสิ่งใหม่นั้นมาทดแทน

ในที่นี้ความอยาก ความพึงพอใจ ความยินดีเมื่อได้ครอบครองสิ่งที่ต้องการแล้ว ยังเป็นพื้นฐานโดยปกติของมนุษย์เกิดขึ้นตั้งแต่เกิดไปจนตาย [5]ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นิยามความอยากนี้เป็นสัญชาตญาณซึ่งแบ่งออกเป็น 2 คือ สัญชาตญาณในการดำรงชีวิต (Life Instinct) และสัญชาตญาณแห่งการตาย (Death Instinct) หรือสิ่งที่นักจิตวิทยาเรียกโดยรวมว่า “ความปรารถนา” (Wish) หรือ LifeWish Death Wish อันหมายถึงสัญชาตญาณ ที่ต้องการที่จะมีชีวิตและมุ่งสู่ความตาย โดยสิ่งเหล่านี้คือการกระตุ้นจากให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในชีวิตตลอดเวลาโดยมีความเบื่อหน่าย (Boredom) เป็นเงาแฝงที่ผลักให้เกิดการขับเคลื่อนไป ไม่ทางใดก็ต้องหนึ่ง

ในการศึกษาข้อมูลของความเบื่อหน่ายนั้น ชี้ให้เห็นช่องทางได้ว่าการเรียนรู้ให้อยู่กับสภาวะปกติของความเป็นมนุษย์นี้ก็คือความไม่ยัยดี หรือความไม่ยินดียินร้าย ต่อสภาวะของอารมณ์ การพยายามปล่อยให้ใจอยู่เหนืออารมณ์และเหนือการสั่งการของสมอง เพื่อไม่ให้ร่างกายนี้คล้อยตามแล้วลงมือ ทำในสิ่งที่ไม่เกิดผลที่ดี ต่อตนเองและผู้อื่นรอบข้าง แม้เรื่องบางเรื่องนั้นหนีไม่ได้ จงอยู่เพื่อเรียนรู้และยอมรับว่า การหาความหมายของความเบื่อหน่ายในแต่ละแหล่งข้อมูลนั้นมุ่งผล เพื่อเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของการเป็นมนุษย์

---

[4]บรรจบ บรรณรุจิ. จิตวิเคราะห์เปรียบเทียบ พระพุทธเจ้า กับ ซิกมันด์ ฟรอยด์ กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, 2537 หน้า 27- 35

[5] บรรจบ บรรณรุจิ. จิตวิเคราะห์เปรียบเทียบ พระพุทธเจ้า กับ ซิกมันด์ ฟรอยด์ กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, 2537หน้า 32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ความหมายของความว่างเปล่า

ความว่างเปล่า (Empty) หมายถึง สภาพที่ไม่มีอะไรอยู่ ความไม่มีตัวตน ความเป็นสูญ ปราศจากสิ่งยึดรั้ง มีความเป็นอิสระ

2.1.2.1 ความเคลื่อนไหวในความว่างเปล่า

ในวิทยาศาสตร์นิยามความว่างเปล่าไว้โดยให้ความหมายไว้ว่าคือจุดกำเนิดของทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาล หมายถึงจุดกำเนิดของพลังงาน ในความว่างเปล่ามีการเคลื่อนไหว และแยกตัวออกมาจากความว่างเปล่าและเกิดพลังงงาน ความว่างเปล่านั้นหมายถึงพื้นที่ว่าง (Space) ทั้งในระดับของจักรวาลขนาดใหญ่ที่ประกอบไปด้วยพื้นที่ว่างมากมายระหว่างดวงดาว จนกระทั่งกาแล็คซี่หรือลึกลงไปในขนาดเล็กจนถึงระดับอะตอม ก็ยังประกอบไปด้วยพื้นที่ว่างในระหว่างอะตอม โดยความสำคัญของพื้นที่ว่างเหล่านั้น คือจุดกำเนิดของพลังงาน แล้วเกิดเป็นสิ่งมีชีวิต หรือแร่ธาตุต่างๆ ในขั้นตอน ลำดับต่อไปตามกาลเวลา โดยมองว่าภายในความว่างเปล่า ยังมีการเคลื่อนไหวอยู่ในนั้น เกิด และ ดับ อยู่ตลอดเวลา

2.1.2.2 สุญญตาความว่างในหลักธรรม

[6]สุญญตา ความว่างเปล่าในหลักธรรมของพุทธศาสนา นั้นหมายถึง ความเป็นสูญ ในทุกสิ่งคือสภาพของความว่างจากความเป็น คน สัตว์ เป็น เรา เป็นเขา ว่างจากการมีตัวตน ว่างจาก ทุกข์ หรือ สุข ความสวยงาม เป็นต้น เป็นปลายทางที่เกิดสภาพว่างเปล่าของสังขาร หมายถึงปราศจากร่างกาย ตัวตน หรือความเป็นสสาร เพื่อนำไปสู่ความเป็นนิพพาน คือสภาวะอิสระที่ปราศจากการเกิดและดับอันเป็นจุดหมายของการฝึกปฏิบัติเพื่อการบรรลุ ในการเวียนว่ายตายเกิดตามหลักคำสอนในพุทธศาสนา หมายถึงการหมดสิ้นความ ทุกข์ ความสุข ทั้งปวง

2.1.2.3 แสวงหาความว่างเปล่าเพื่อสิ่งใด

ความว่างเปล่าก่อให้เกิดพลังงานสิ่ง ซึ่งคือสมาธิ พลังงานสมาธิเป็นพลังงานที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์และเปลี่ยนแปลงสิ่งที่จดจ่ออยู่จนกระทั่งเกิดงานอย่างเป็นคุณภาพ มนุษย์นักปฏิบัติจึงมุ่งแสวงหาความว่างเปล่า ความสงบ เพื่อส่งผลให้สมองนั้นจดจ่ออยู่เพียงสิ่งที่สนใจ

---

[6] กระดานธรรม 3 สุญญตา [ออนไลน์], สืบค้น 10 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก http://.nkgen.com/420.htm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นอยู่ด้วยจิตว่าง

[7]จงทำงาน ทุกชนิด ด้วยจิตว่าง

ยกผลงาน ให้ความว่าง ทุกอย่างสิ้น

กินอาหารของความว่าง อย่างพระกิน

ตายเสร็จสิ้น แล้วในตัว แต่หัวที

ท่านผู้ใด ว่างได้ ดังว่ามา

ไม่มีท่า ทุกข์ทน หม่นหมองศรี

"ศิลปะ" ในชีวิต ชนิดนี้

เป็น "เคล็ด" ที่ใครคิดได้ สบายเอย ฯ

พุทธทาสฯ

ความว่างในจิตใจ คือ การปล่อยจิตใจไม่ให้ยึดถือในสิ่งที่เป็นที่รู้สึกอยู่ ไม่ชิงชัง รังเกียจ มีความรู้สึกใดแอบแฝงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า และในใจ มองสิ่งเหล่านั้น พิจารณาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ถึงการมีอยู่ของสิ่งเหล่านั้นเบื้องหน้า เช่นความงดงามของประติมากรรมชิ้นหนึ่งที่ใครๆ ต่างชื่นชม ปล่อยใจไม่ยึดติดต่อบุคคลผู้สร้าง ไตร่ตรองหากมนุษย์ไม่ได้ก่อมันขึ้นมาให้เป็นรูปร่าง หากแสงไม่กระทบให้เห็นเป็นภาพ อากาศไม่กระทบให้เกิดเสียง ไม่มีดิน มีน้ำ มีทราย สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นมาได้อย่างไร ไม่ยึดติด ปล่อยวาง ความว่างเปล่าก็เกิดขึ้นในใจ ใจก็เกิดสมาธิ พร้อมสร้างสรรค์

2.1.3 นัยยะของความฝัน

ความฝัน คือการลำดับภาพ ของความคิด อารมณ์ การรับรู้ที่เกิดขึ้นภายในใจระหว่างช่วงของการหลับ โดยเนื้อหาเป้าหมายและความชัดเจน ในความฝันที่เกิดขึ้นไม่มีความแน่นอน

ความฝันกินระยะเวลาในช่วงของการนอน ตั้งแต่ไม่กี่วินาที ไปจนถึงกว่าหลายสิบนาที โดยบุคคลที่ฝัน สามารถฝันได้ 3 – 5 ครั้ง ต่อหนึ่งครั้งในการหลับ โดยเฉลี่ยนั้นระยะ 8 ชั่วโมงในการหลับ ประกอบไปด้วยอาการหลับฝัน ถึง 2 ชั่วโมง

ความฝันอาจเชื่อโยงกับจิตไร้สำนึก โดยแสดงถึงเรื่องที่ปกติทั่วไป จนกระทั่งถึงเรื่องเหนือจริง ฝันมีได้หลายอารมณ์ เช่น ความกลัว ความสุข สนุกสนาน ตื่นเต้น เศร้า ผจญภัย หรือ

---

[7] พุทธทาส อินทปัญโญ. จิตว่าง "ทำอย่างไรจึงจะว่าง" กรุงเทพฯ : ลายกนก, 2539ปกหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวกับเพศ โดยทั่วไปนั้นฝันอยู่นอกเหนือจากการควบคุม ฝันบางครั้งสร้างความคิดริเริ่มแก่บุคคล หรือให้ความรู้สึกถึงแรงบันดาลใจ

2.1.3.1 ฝันจากฟรอยด์

[8] ในความฝันแต่ละบุคคลนั้น นักจิตวิทยาอย่าง ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้วิเคราะห์ความฝันจากการศึกษาไว้ว่า ประเภทความฝัน แบ่งออกเป็น 2 อย่างคือ การหลับฝัน (Night Dream) และการฝันกลางวัน (Day dream)โดยเสนอแนวคิดที่ว่า ความฝันไม่ใช่เรื่องไร้สาระ แต่เป็นกระบวนการที่เที่ยงตรงของร่างกายที่ต้องรักษาความสมดุลในจิตใจ เพราะความฝันนั้นคอยตอบสนองความต้องการภายในใจ ความปรารถนา ที่ถูกเก็บไว้ในจิตไร้สำนึก จึงถือได้ว่าเป็นกระบวนการลดความเครียดในชีวิตประจำวันขณะตื่น

ตัวอย่างลักษณะความฝัน

ฝันกลางวัน : เมื่อคนหิวโซคนหนึ่ง หลับฝัน ภาพฝันของเขาก็จะเป็นลักษณะของอาหารชนิดต่างๆ ที่ต้องการลอยอยู่เบื้องหน้า .. จากภาพฝันนี้คนหิวโซ จะบรรเทาความหิวลงไปได้บ้าง การบรรเทาความหิวนั้นคือการตอบสนองความต้องการ

การหลับฝัน : ชายหนุ่มคนหนึ่งเกิดความต้องการทางเพศ ถูกแรงสัญชาตญาณทางกามอารมณ์กระตุ้นเตือนอย่างหนัก เมื่อไม่ได้สนองราคะตามความปรารถณาระดับความเครียดก็จะทวีความรุนแรงขึ้น เมื่อหลับฝัน สมองจึงสั่งร่างการให้ตอบสนองโดยการสร้างภาพฝันว่าได้สนองราคะจนกระทั่งหลั่งน้ำกาม

2.1.3.2 ทัศนะความฝันจากพระพุทธเจ้า

[9] ในคัมภีร์พระวินัยปิฎก จะพบว่าพระองค์ตรัสถึงความฝันไว้เช่นกัน โดยพระองค์ทรงกล่าวไว้ว่า ความฝันคือการตอบสนองความปรารถนาอันเป็นลู่ทางนำไปสู่การลดความเครียดทางใจ ฉะนั้นจึงไม่ทรงปลงอาบัติอะไรแก่ภิกษุผู้ลดความเครียดทางใจโดยการหลับฝัน

ด้วยเหตุผลที่น่าสนใจ ที่ไม่ทรงอาบัติ เพราะพระองค์ทรงเน้นเจตนาเป็นสิ่งสำคัญ โดยในความฝันนั้นเจตนามีอยู่ แต่ว่าเป็นเจตนาที่สติสัมปชัญญะควบคุมไม่ได้ จึงเป็นการกำหนดเป็นการกระทำที่เรียกว่า “กรรมที่ประกอบด้วยเจตนาไม่ได้”

ฝันกลางวัน มติทางพระพุทธศาสนายอมรับว่าเป็นการตอบสนองความปรารถนาอย่างหนึ่ง แต่ว่านั่นไม่ใช่ทางออก ที่ดีเพราะเป็นความฝันที่เป็นการสร้างภาพขึ้นมา เพื่อ

---

[8] บรรจบ บรรณรุจิ. จิตวิเคราะห์เปรียบเทียบ พระพุทธเจ้า กับ ซิกมันด์ ฟรอยด์ กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, 2537 หน้า 39

[9] บรรจบ บรรณรุจิ. จิตวิเคราะห์เปรียบเทียบ พระพุทธเจ้า กับ ซิกมันด์ ฟรอยด์ กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, 2537 หน้า 41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนองความปรารถนาอันอาจจะไม่มีโอกาสได้รับสนองในชีวิตจริง ฝันกลางวันดังกล่าวมานี้ จึงมีคำบาลีที่ว่า [10]“รตฺติธูมายนา ทิวาปชฺ ชลนา” แปลว่า กลางคืนเป็นควันกลางวันเป็นเปลว เป็นลักษณะหนึ่งของคนวิตกจริตมีความคิดฟุ้งซ่าน จุดมุ่งหมายของคำสอนคือมุ่งให้เห็นทางสงบ มีสติ สมาธิ ไว้กับตัวดีกว่าปล่อยให้มีความคิดเลื่อนลอยฟุ้งซ่าน โดยเน้นที่ปัจจุบันเป็นหลัก

2.1.3.3 เหตุแห่งความฝัน

[11] มีคำพูดของไทยที่ว่า “ กินมากนอนมากก็ฝันมาก” ซึ่งคำพูดนี้ตรงกับความเชื่อของฝรั่งที่ว่า “Dream come from Indigestion” (ความฝันเกิดมาจากธาตุพิการ) จากคำพูดประโยคนี้นักวิเคราะห์ทั้งหลายจึงเชื่อว่า ไฟธาตุดังกล่าวจะต้องเป็นตัวเร้าหรือกระตุ้นให้เกิดความฝันอันถือได้ว่าเป็นสาเหตุหนึ่ง

[12] ความเชื่อถือของชาวต่างชาติยุคโบราณ (Ancients) ที่ไม่แตกต่างไปจากความเชื่อของชาวเอเชียไปเท่าไหร่นัก นอกจากความเชื่อในเรื่องธาตุพิการแล้ว ยังมีความเชื่อเรื่องของเทวดาเข้ามาพัวพันอยู่ด้วย กล่าวคือความฝันเกิดจาก เทวดาบันดาล ด้วยเหตุเพราะความเชื่อเหล่านี้คนในยุคก่อนจึงไม่หาเหตุผลอื่นๆ มาขัดแย้ง แต่ในยุคปัจจุบันซึ่งต้องการเหตุผลและการพิสูจน์ นักคิดทั้งหลายจึงเห็นว่าอำนาจเทวดาอย่างเดียวไม่มีน้ำหนักพอสำหรับเกิดเป็นความฝัน ซึ่งความฝันเองควรมีมาจากอำนาจอื่นๆ อีก จึงเกิดการค้นหาคำตอบกันอย่างกว้างขวาง โดยการวิเคราะห์จากภายในสภาพร่างกาย ก็พบสาเหตุหลายประเด็น ซึ่งฟรอยด์ได้สรุปไว้ 4 ประการคือ

1. เกิดจากแรงกระตุ้นทางประสามสัมผัสภายนอก
2. เกิดจากแรงกระตุ้นทางประสาทสัมผัสภายใน
3. เกิดจากสิ่งเร้าภายในกายประสาท
4. เกิดจากสิ่งเร้าทางใจล้วนๆ

ในทางพุทธศาสนา คัมภีร์สารัตถสังคหะ คัมภีร์สัทธัมมปโชติกา และคัมภีร์ทุติยสมันตปาสาทิกา อันเป็นหนังสืออรรถกถาที่สำคัญ ได้บันทึกเหตุแห่ง ความฝันไว้ 4 ประการเช่นกัน คือ

---

[10] มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา.กลางคืนเป็นควัน กลางวันเป็นเปลว[ออนไลน์], สืบค้น 10 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก http://dhammahome.com/webboard/topic/15356

[11] บรรจบ บรรณรุจิ. จิตวิเคราะห์เปรียบเทียบ พระพุทธเจ้า กับ ซิกมันด์ ฟรอยด์ กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, 2537 หน้า 43

[12] บรรจบ บรรณรุจิ. จิตวิเคราะห์เปรียบเทียบ พระพุทธเจ้า กับ ซิกมันด์ ฟรอยด์ กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, 2537 หน้า 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เกิดจากธาตุกำเริบ (ธาตุกฺโขภโต)
2. เกิดจากประสบการณ์ในอดีต (อนุภูติปุพฺพโต)
3. เกิดจากเทวดาบันดาล (เทวโตปสัหรโต)
4. เกิดจากบุพพนิมิตร (ปุพฺพนิมิตฺตโต)

[13] และในคัมภีร์เหล่านั้นได้อธิบายรายละเอียดเหตุแห่งความฝันดังกล่าวไว้พอสรุปได้ดังนี้

ฝันเกิดจากธาตุกำเริบ หมายความว่า มีสาเหตุมาจากความผิดปกติทางร่างกาย เช่น ความป่วยไข้ อันเป็นเหตุที่ทำให้จิตใจไม่สงบ หรือมีสิ่งรบกวนทางประสาทสัมผัสมากเกินไปจึงขาดการควบคุมอย่างเป็นระเบียบ จะเกิดอาการหลับไม่สนิท และมีความฝันสะเปะสะปะปนเปกันไป

เกิดจากประสบการณ์ในอดีต หมายความว่า ฝันที่เกิดจากความทรงจำที่ถูกเก็บไว้ ในจิตไร้สำนึก ได้กลับมาฟื้นตัวอีกครั้ง ความฝันประเภทนี้จะพาผู้ฝันไปพบกับเรื่องราวในอดีตที่เคยพบเคยเห็นมา ลักษณะผู้ฝัน มักจะหลับไม่สนิท แต่จิตใจนั้นสงบ ลักษณะนี้ในทางจิตวิทยาเรียกว่า “จิตนิวรณ์”

เกิดจากเทพสังหรณ์ หมายความว่า ฝันที่เกิดจากเทวดา หรือ โอปปาติกะเข้ามาเกี่ยวข้อง ความเป็นความฝันที่เกิดจากอำนาจของสิ่งเหล่านั้น ก่อให้เกิด ความฝันนี้อาจเป็นภาพนิมิต เป็น สัญลักษณ์ ให้ตีความ หรืออาจได้สนทนาพูดคุย ในความฝันเหล่านี้ผู้ฝันอยู่ในอาการค่อนข้างหลับสนิทจนกระทั่งจิตใจว่างพอที่จะติดต่อสื่อสารกับเทวดาหรือโอปปาติกะได้

ฝันเกิดจากบุพพนิมิตร หมายความว่า ฝันที่เกิดจากผลบุญผลกรรมที่เคยทำไว้ ที่สะสมไว้ในจิต ที่มีมาในหลายๆภพหลายๆ ชาติ โดยฝันนี้จะเป็นลางบอกเหตุให้รู้ถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นภายหน้า ทั้งร้ายทั้งดี

2.1.3.4 เพราะความฝันเป็นส่วนหนึ่งของการมีชีวิต

ในทางจิตวิทยาระบุไว้ว่า ในสิ่งมีชีวิตย่อมมีความฝันในเวลาหลับเนื่องจากสมองนั้นยังคงทำงานอยู่ เว้นแต่สมองตาย ซึ่งหมายถึงการตายลงไปในทางการแพทย์ ความฝันนั้นจึงเป็นความหมายที่คอยบ่งบอกว่า ชีวิตนั้นกำลังดำเนินอยู่เพื่อเป้าหมาย หรือหาความหมายของแค่ละชีวิต

---

[13] บรรจบ บรรณรุจิ. จิตวิเคราะห์เปรียบเทียบ พระพุทธเจ้า กับ ซิกมันด์ ฟรอยด์ กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, 2537 หน้า 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 มนุษย์กับอุปโลกน์

อุปโลกน์ ความหมายตามรูปศัพท์คือ การยกกันขึ้นมา การสมมุติขึ้น บิดเบือนมาจากคำว่า อปโลกน์ (อะปะโหลก) ความหมายคือการแจ้งให้ทราบ การขออนุญาต การปรึกษาหารือ การขอความเห็นชอบ คำว่าอุปโลกน์ จึงมีความหมายและคำอ่านเพี้ยนไปจากคำตาม ตามกาลเวลาและสถานการณ์ที่ใช้

ความหมายในความเข้าใจโดยทั่วไปของคำว่า อุปโลกน์ หมายถึงการ ริเริ่มสิ่งหนึ่งหรือบุคคลหนึ่งขึ้นมา เพื่อเป็นที่พึ่งพา เพื่อเป็นผู้นำ หรือเพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางใจ เมื่อสังคมนั้นดำเนินไปอย่างไร้ทิศทาง และประสบกับปัญหากับความไม่สบายใจ จึงเริ่มแสวงหาที่ยึดเหนี่ยวจิตใจในรูปแบบต่างๆกันไป ทั้งที่สัมผัสและจับต้องได้ หรือไม่ก็ตาม เพียงเพื่อเป็นจุดพักของจิตใจ อาจเป็นศาสนา ปูชนียบุคคล วัตถุ เพื่อนำจิตใจ แต่คำว่าอุปโลกน์ก็มักถูกใช้ เย้ยหยันในแง่ร้าย อาทิ ต้นไม้นั้นมันก็เกิดก็โตของมันดีๆคนพวกนั้นก็อุปโลกน์ความศักสิทธิ์มันขึ้นมา เป็นต้น

2.1.4.1 เพราะมนุษย์ต้องการสิ่งยึดเหนี่ยว

[14] ในครั้งอดีตก่อนจะเกิดศาสนาหรือความรู้ที่ให้คำตอบด้วยเหตุผล ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติต่างที่เกิดขึ้นกับชีวิตมนุษย์ เช่น ความมืด ความสว่าง กลางวัน กลางคืน ฝนตก ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า น้ำท่วม พายุ แผ่นดินไหว การเกิด การตาย เป็นต้น ด้วยขอบเขตการเรียนรู้และหาคำตอบที่จะมาอธิบายสิ่งเหล่านี้นั้นมีอย่างจำกัด ปรากฏการณ์เหล่านั้นจึงถูกมองว่าเป็นสิ่งน่ากลัว ลึกลับ ทรงพลัง และน่าประหลาดใจ จากความไม่เข้าใจเหล่านี้ ทำให้มนุษย์เชื่อว่ามีบางสิ่งที่อยู่เหนือกว่าตน โดยตั้งขึ้นเป็น เทพเจ้า ภูตผี วิญญาณ เป็นผู้ดลบันดาลให้เกิดปรากฏการณ์ขึ้น แล้วจึงแสวงหาสิ่งที่นำมาคุ้มครอง ยึดเหนี่ยว ให้ตนอยู่อย่างปลอดภัย โดยสร้างขึ้นแล้วเกิดเป็นวัฒนธรรมและมีพิธีกรรมประกอบขึ้นมา เช่น การบูชายัญ การสวดสรรเสริญ เพื่อเป็นการแสดงซึ่งความเคารพนับถือ สิ่งที่สร้างขึ้นมาเพื่อคุ้มครองพวกเขา

2.1.4.2 วิถีชีวิต สังคม อุปโลกน์

เมื่อเกิดการยกย่องสิ่งใดสิ่งหนึ่งในกลุ่มสังคมนั้นขึ้นมา สร้างราคาและใส่สรรพคุณเพื่อให้เกิดมูลค่า หรือคุณค่า สังคมนั้นๆก็ย่อมเคลื่อนที่เพื่อให้ได้ใกล้ชิดสิ่งที่พวกเขายกย่องเพื่อให้ได้เป็นที่ยอมรับ เพื่อให้ได้รับการปกครอง และให้เกิดเกิดคุณค่าเช่นกัน สังคมจึงเกิดการขับเคลื่อน จึงเกิดเป็นวิถี เป็นวัฒนธรรมในกลุ่มๆนั้น

---

[14] บิ๊กแบงภายในใจ (Big Bang In My Mind)[ออนไลน์], สืบค้น 25 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก http:// books.google.co.th/Big Bang In My Mind

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 อุปมาอุปไมย

อุปมาอุปไมย หมายถึงคำเปรียบเทียบ เป็นคำที่สั้น กะทัดรัด โดยเป็นคำที่พูดเปรียบเทียบกับสิ่งที่เห็นกันในชีวิตประจำวันหรือในแวดล้อมนั้นๆ โดยนำคำต่างๆมาเปรียบเทียบให้เป็นประโยค เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในประโยคนั้นๆ ซึ่งมีทั้งในทางดีและร้าย และมีคำเชื่อม อาทิเช่น ราวกับว่า เหมือน อย่าง เท่า เป็นต้น

ตัวอย่าง

โง่เหมือนควาย

เก่งเป็นเป็ด

เร็วเท่าเต่า

ฉลาดเหมือนหมา

ซึ่งบางความหมายอาจเป็นสากลในกลุ่มคนหมู่มากหรือบางความหมายอาจจะเข้าใจเฉพาะกลุ่มคน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ผู้รับข้อมูลที่จะเห็นภาพตามที่ถ่ายทอด

[15]จินตทัศน์ (Visualization)คือการทำให้เห็นภาพ การสร้างภาพเพื่อสื่อเป็นความหมาย แทนข้อความ โดยวิธีการสร้างภาพใช้ได้ทั้งวิธีที่เป็นรูปธรรม นามธรรม ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เพื่อจำลองภาพสถานการณ์ในอดีต อนาคต หรือที่ไม่เคยมีอยู่เลย ให้เห็นเพื่อเป็นการสื่อสาร จากแนวคิดที่ว่า “คำพูดเป็นล้านๆ แทนด้วยภาพเดียว” ตั้วอย่างเช่น ภาพสัญลักษณ์บอกทาง ภาพถ่าย ภาพสเก็ต ซึ่งเมื่อมองภาพเหล่านี้ ก็เกิดคำมากมายในความคิดของผู้รับ

2.1.5.1 ผลของความหมายจากภาพ

ภาพเคลื่อนไหวในภาพยนตร์หลายๆภาพ การจัดวาง และการแสดง ที่ถูกรวบรวมเพื่อสร้างการสื่อสารแก่ผู้รับ อาจถูกเปรียบเปรยด้วยสิ่งอื่นๆ ให้เกิดความหมาย แทนการพูดออกไปตรงๆ ย่อมถูกจดจำและเกิดการขบคิด ไปอีกหลายๆ ขั้นตอน ไม่ต่างไปจาก คำอุปมาอุปไมย ที่บ้างก็เป็นคำเสียดสี เย้ยหยัน ล้วนต่างก็ก็เกิดการจดจำได้ในทันใด เพราะการจำที่ดีในสมองคนนั้น มักจำเป็นภาพนั่นเอง

---

[15] วิกีพีเดีย สารานุกรม .การทำให้เห็นได้[ออนไลน์], สืบค้น 20 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก http:// th.wikipedia.org/wiki/การทำให้เห็นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.6 การสร้างสรรค์ผลงานของ Georges Melies

[16] จอร์จ เมอริเย่ (Georges Melies) นักมายากล นักประดิษฐ์ นักเขียนการ์ตูน และเป็นนักสร้างหนังที่มีผลงานที่เป็นที่จดจำด้วยภาพหนังที่โดดเด่น ในเรื่องของภาพ ที่สร้างสรรค์ด้วยลูกเล่นที่แปลกตา อันเกิดจากการทดลองจนกลายเป็นความสร้างสรรค์ โดยอาศัยอาศัยความเป็นมายา ของภาพยนตร์ ที่มีข้อได้เปรียบด้านพื้นที่และเวลา จึงสามารถสร้างภาพที่ไม่มีวันเกิดขึ้นในชีวิตจริงให้เห็นได้ โดยอาศัยจินตนาการ สร้างภาพลวงตาเหล่านั้นขึ้นมา จึงเกิดเป็นภาพยนตร์ในอีกรูปแบบหนึ่ง

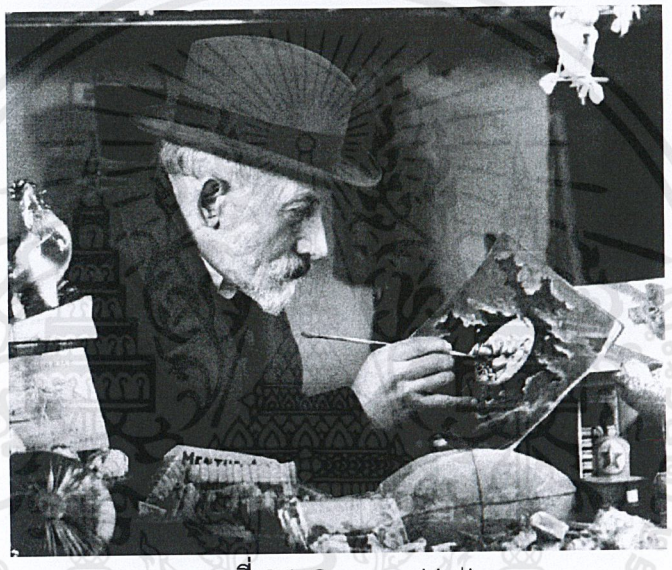

ภาพที่ 2.1 Georges Melies

2.1.6.1 ความน่าสนใจในการสร้างผลงาน

ในยุคของ จอร์จ เมอริเย่ (Georges Melies) คือยุคอุตสาหกรรมภาพยนตร์เพิ่งเริ่มขับเคลื่อน เครื่องมือในการใช้ถ่ายทอด จึงไม่เอื้ออำนวยนัก จึงเกิดการทดลองหลายต่อหลายอย่างจนเกิดความรู้ เมอริเย่ ได้พัฒนาอุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์เช่น การซ้อนภาพแบบสองมิติ (Superimposition)การซ้อนภาพหลายๆภาพในภาพเดียว(Multiple exposure) การทำ Matting การทำ The Dissolve และการทำ Stop Motion ยกตัวอย่างเช่นในเรื่อง The melomaniac (1903) ที่ Georges Meliesเป็นหัวหน้าวงดนตรีนำเล่นเพลง ซึ่งเขาถอดหัวตัวเองออกมาได้ครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างน่าประหลาดใจ โดยเขาโยนแต่ละหัวขึ้นไปขึงกับลวดที่เหมือนสายโทรเลข ที่ถูกดัดแปลงให้ไม่ต่างกับบรรทัด 5 เส้นของโน้ตดนตรี

---

[16] พ่อมดแห่งวงการภาพยนตร์[ออนไลน์], สืบค้น 21 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก http://pladukfous.blogspot.com/2010/01/georges-melies.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

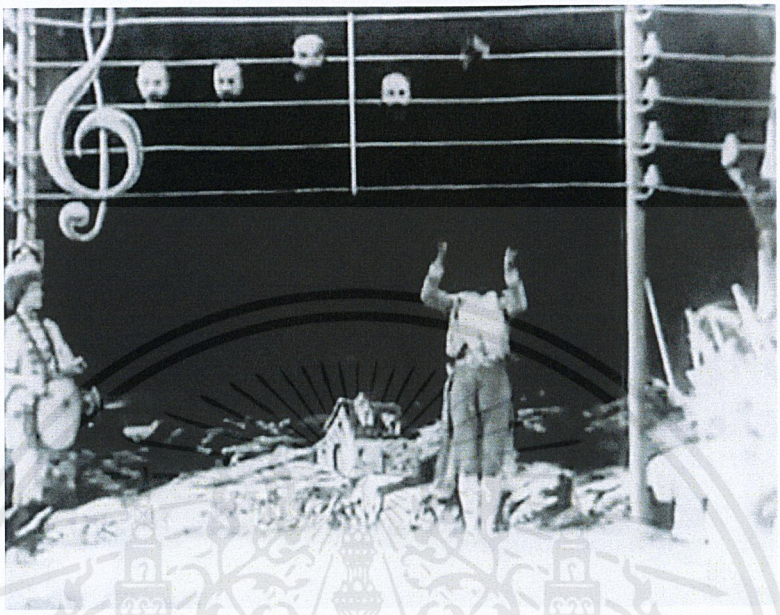

ภาพที่ 2.2 ภาพจากภาพยนตร์ The melomaniac

2.1.6.2 การนำไปประยุกต์ใช้

ตัวอย่างงานของ จอร์จ เมอริเย่ (Georges Melies) ทำให้เข้าใจกระบวนการเกิดภาพ เทคนิคพิเศษต่างๆ ที่เกิดจากกระบวนการทดลองในยุคฟิล์มขาวดำ สามารถนำมาประยุกต์การถ่ายทำด้วยระบบดิจิตอล ที่กระบวนการหลังการถ่ายบางส่วน ก็ยังอิงมาจากองค์ความรู้เดิมจากยุคการถ่ายด้วยฟิล์ม แม้แต่แนวคิดการสื่อสารด้วยภาพเหนือจินตนาการต่าง ก็เกิดจากการเคยรับชมหรือศึกษามาจากภาพยนตร์เก่าๆ ทั้งสิ้น จนกระทั่งปัจจุบันสามารถเลียนแบบสิ่งไม่มีอยู่จริง ให้เกิดความรู้สึกสมจริงได้อย่างแนบเนียน

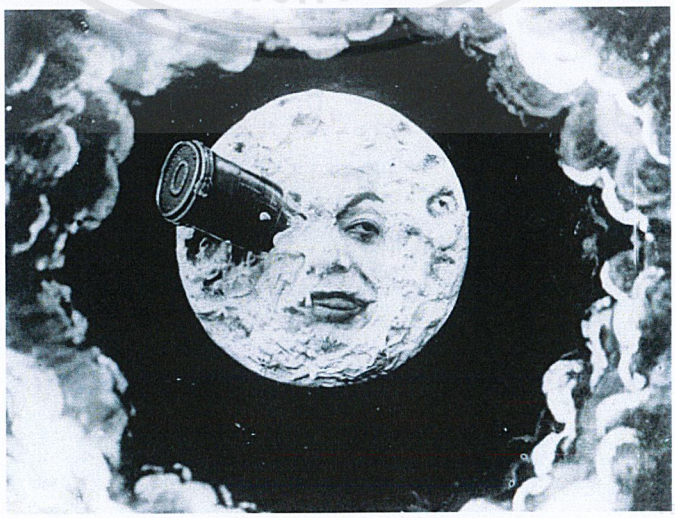

ภาพที่ 2.3 ภาพจากภาพยนตร์ A Trip to the moon

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.7 รูปแบบวิธีการเล่าเรื่องแบบสัจนิยมมหัศจรรย์ (Magical Realism)

[17] Magical Realism คือรูปแบบการนำเสนอความงานที่มีความสมจริงในตัวงาน แต่มีลักษณะของความแฟนตาซี (Fantasy) โดยที่เนื้อหาบรรยากาศมีความรู้สึกสมจริงใน แต่ยังแฝงความเหนือจริงอยู่นั้น อาจเป็นความเหนือจริงของเนื้อหา การเคลื่อนไหว หรือองค์ประกอบบางสิ่ง ที่ไม่เคยเห็นในชีวิตจริง ซึ่งภาพเหล่านั้น มีเพื่อแสดงเนื้อหา หรือนัยยะแฝงของผู้สื่อสาร

2.1.7.1ต่างจากงานรูปแบบเหนือจริงและแฟนตาซีอย่างไร

ในรูปแบบของความเหนือจริงคือภาพที่ปรากฏนั้นเต็มไปด้วยความที่ไม่สมจริง หรือภาพที่เราไม่สามารถเห็นในชีวิตประจำวันอย่างแน่นอน รูปทรง อาจบิดเบี้ยว ฉาก อาจจะกลับหัว ตัวละครไม่ใช่มนุษย์ที่เป็นปกติ เป็นต้น โดยเนื้อหานั้นมักจะสะท้อนสภาวะภายใน

และต่างไปจากภาพยนตร์แฟนตาซี ในแง่ที่ว่า ความแฟนตาซีนั้นจะนำเสนอในรูปแบบที่เหนือจริงมากกว่า และเต็มไปด้วยสีสันความแปลกตามากมาย ทั้งภาพและเนื้อหาของงานที่นำเสนอ

ภาพที่ 2.4 ภาพจากภาพนตร์หมานคร

---

[17] ภาพยนตร์ Surreal แตกต่างจากภาพยนตร์ Magical Realismอย่างไร [ออนไลน์], สืบค้น 21 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จากhttp://topicstock.pantip.com/chalermthai/topicstock

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

[18] หมานครเป็นภาพยนตร์ที่มีลักษณะของความเป็นสัจนิยมมหัศจรรย์ (MagicalRealism)ในลักษณะภาพในแต่ละฉากที่ผู้สร้างได้นำเสนอ อาทิฉากกองขยะในกรุงเทพฯ ซึ่งมีลักษณะสูง เกินปกติ และพฤติกรรมตัวละคร ที่ผิดแปลกไปจากความเป็นปกติคือ มีเป้าหมายที่ตามหาบางสิ่งตลอดเวลา เช่นตัวละครเอก ที่คอยตามหาหางของคนในกรุงเทพฯ และตัวละครผู้หญิงที่พยายามอ่านหนังสือที่ไม่สามารถอ่านออกได้

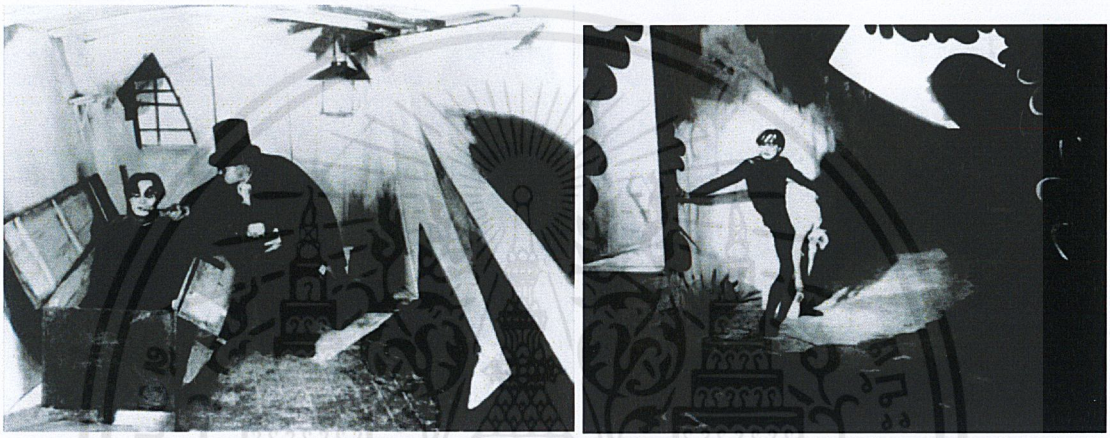

ภาพที่ 2.4 ภาพจากภาพยนตร์ Dr.Caligari

Dr.caligariลักษณะของภาพยนตร์เหนือจริง(Surreal) มีการนำเสนอสภาวะของตัวละครที่ความผิดปกติ ในโรงพยาบาลบ้า ภายใต้การดูแลของ Dr.caligariมีความน่าสนใจในฉากที่เกิดจากการวาดขึ้นมาใหม่ให้ดูผิดเพี้ยน ทั้งการแต่งหน้าที่จัด ที่ทำให้ตัวละครนั้นดูแปลกไป

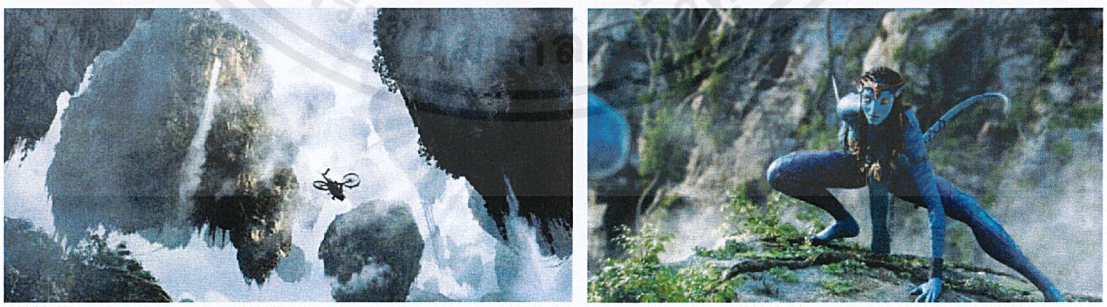

ภาพที่ 2.5 ภาพจากภาพยนตร์ Avata

[18] Citizen Dog (Mah Nakorn) [ออนไลน์], สืบค้น 21 มิถุนายน 2558. เข้าถึงได้จาก http://www.aems.illinois.edu/publications/filmreviews/citizendog.htm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่อง Avataภาพยนตร์แฟนตาซีที่นำเสนอเรื่องราวของดาวดวงหนึ่ง ที่มนุษย์โลกพยายามที่จะบุกรุก และเกิดการป้องกัน โดยภาพยนตร์นำเสนอโลกใบใหม่ และชาวต่างดาวในจิตนาการของผู้สร้าง

2.1.7.2 การนำไปประยุกต์ใช้

สัจนิยมมหัศจรรย์เป็นรูปแบบวิธีการเล่าเรื่องที่ถูกระบุลักษณะไว้สำหรับจัดหมวดหมู่งานศิลปะแขนงต่างๆไว้สำหรับการนำไปใช้ อาจถูกใช้ได้ตั้งแต่ในขั้นตอนหาข้อมูลสำหรับศึกษาเพื่อสร้างผลงานศิลปะ หรือถูกใช้หลังจากงานศิลปะสมบูรณ์แล้วจึงนำมาจัดรูปแบบ เพื่อให้งานชิ้นนั้นๆ ได้ถูกเลือกศึกษาและทำความเข้าใจได้ตามหมวดหมู่

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการนำไปใช้

ข้อมูลที่ได้ศึกษามาทั้งหมด นั้นได้ใช้ส่วนเล็กน้อยนั้น มาพิจารณาเป็นข้อมูลในการเขียนบท และการดำเนินเรื่องของตัวละคร โดยเป็นแนวคิดในการเขียนฉากต่างๆ

2.2.1ความเบื่อ ศึกษาเพื่อหาแรงผลักของตัวละครนั้นดำเนินอยู่ภายใต้สภาะใดความเบื่อหน่ายจริงเป็นคำตอบในการค้นหา

2.2.2 ความว่างเปล่า ศึกษาเพื่อหาเป้าหมายของตัวละคร เพื่อศึกษาว่าตัวละครนั้นควรต้องการสิ่งใด หรือให้ตัวละครแสวงหาสิ่งใดอยู่เพื่อให้หลุดไปจากสภาวะที่เป็น

2.2.3 ความฝัน เพื่อศึกษาการสะท้อนสภาวะที่ถูกเก็บไว้ภายในใจของตัวละคร เพื่อหาวิธีที่ตัวละครได้ระบายออก

2.2.4อุปโลกน์และอุปมาอุปไมย ศึกษาการสร้างสถานการณ์ในเรื่อง และการสร้างภาพเปรียบเปรยที่ใช้ในภาพยนตร์

2.2.5 วิธีการเล่าเรื่อง ศึกษารูปแบบงานศิลปะอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์

3.1.1ประเด็น (Theme)

เกิดขึ้นในใจ จบลงที่ใจ

3.1.2 พล็อต (Plot)

กฤษ ชายหนุ่มออกมาใช้ชีวิตข้างถนนไม่ต่างจากคนจรจัด วันหนึ่งมีผู้คนกราบไหว้ เขาหนีกลับบ้านพบเมียที่เขาเบื่อ แล้วเขาจึงหนีไปอีกครั้ง

3.1.3 โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

กฤษออกมาใช้ชีวิตข้างถนน เขาปลูกดอกไม้ดอกหนึ่ง วาดภาพบนหลังกระดาษด้วยถ่านไม้ มีผู้คนศรัทธากราบไว้เขา หลังจากนั้นต่างบนบานขอโชคลาภ กฤษหนีไป แล้วกลับบ้านพบเข้ากับเมียของเขา ที่เป็นเหตุให้เขาออกมาใช้ชีวิตข้างถนน ฝันร้ายจึงหลอกหลอน แล้วจิตของเขาจึงนำ พาไปสู่ความสงบอีกครั้ง

3.1.4 เรื่องสั้น (Short Story)

ในห้องมืด กฤษนั่งอยู่บนกล่องลังไม้ พูดคุยกับเสียงในหัวของเขาเองเพียงลำพังเกี่ยวกับสิ่งที่ค้างคาอยู่ในความรู้สึกของเขา

กระถางสีขาวมีดินในกระถาง บนผิวดินแห้ง กฤษตวงน้ำด้วยอุ้งมือรดลงไปจนดินเริ่มเปียกชุ่ม ในเวลาบ่ายแก่ๆของวัน เงาของอาคารทาบลงไปยังที่เขานั่ง กฤษค่อยๆหลับตาลง ในขณะที่ภายนอก เสียงรถ แตรรถ ดังวุ่นวายสนั่นเมืองใหญ่ รอบๆบริเวณของเขา แล้วสงบลงด้วยเสียงป่า

ในเวลากลางคืนบนถนน รถยนต์เริ่มบางตา ที่ทางเท้าขยะแห้ง,เปียกเกลื่อนกระจายใต้ไฟสลัวกฤษนอนตะแคงตรงหน้าประตูเลื่อนของอาคารพาณิชย์ ในซอยเล็กๆ ที่อีกมุมหนึ่งของซอยในเวลาเดียวกัน กลุ่มหญิงกลางคืนสี่คนกำลังเดินผ่านมา พวกเธอสนทนากันระหว่างเดิน และแล้วต่างก็เดินผ่านกฤษซึ่งนอนอยู่ในบริเวณนั้นไป หนึ่งในหญิงสาวหยุดแล้วเดินย้อนกลับ ห่อขนมและข้าวที่เหลือในห่อค่อยๆถูกทิ้งจากหนึ่งในกลุ่มหญิงลงที่เบื้องหน้าของกฤษ โดยกลุ่มหญิงสาวทยอยจากไป กฤษมองอาหารที่พื้นในขณะที่นอนอยู่ครู่หนึ่ง เขาลุกขึ้นมาไม่นานจากนั้น มองตามที่หญิงสาวสักพัก แล้วเขาก็เริ่มสำรวจ และค่อยๆกินโดยสำรวม ปรุงรสเพิ่มเติมจากเครื่องปรุงที่เหลือค้าง เขี่ยและเลือกกินบางส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างพอกิน ที่กระถางดินผิวดินยังคงแห้ง ยอดอ่อนสีขาวมันวาวของใบพืชเริ่มปรากฏ เนื้อผิวคล้ายสิ่งสังเคราะห์พลาสติก หญิงสาวหันหลังกลับมามองย้อนกลับที่กฤษ ด้วยท่าทีเวทนา ก่อนที่เพื่อนสาวจะดึงมือเดินออกไป

แดดในเที่ยงวัน ย่านชุมชนเก่า กฤษเดินออกมาจากมุมลึกของชุมชน ผ้าหลากสีที่ตากทิ้งไว้รับแดดบริเวณทางเดินหลังอาคารไม้ แดดบนพื้นจากรอยรั่วของสังกะสีที่สนิมเขรอะ กฤษค่อยๆ เดินออกมาจากส่วนที่มืดสุดของซอย ดวงอาทิตย์ที่ตรงหัว และเงาที่เท้า กฤษเดินผ่านบ้านเรือนผู้คนบางบ้านเคลื่อนราวแขวนผ้าหลบ ก่อนกฤษจะมาถึง ผ้าสองสามชิ้นตกลงบนพื้น ในขณะเดียวกัน กฤษที่เพิ่งเดินทางผ่านมา เงาบางส่วนของเขาทาบลงไปผ้าหนึ่งชิ้นที่ตกอยู่ คนทำผ้าตกเก็บเฉพาะผ้าชิ้นที่ไม่โดนเงาขึ้นมาแขวนใหม่ มองตามกฤษด้วยความฉุนเฉียว

กฤษเดินไปเรื่อยในเวลาเที่ยงของวันนั้น มาจนถึงที่ศาลไหว้ผีกลางเมืองหลวง ขนมหวานและดอกไม้หลากหลายวางไว้เซ่นไหว้พร้อมธูปที่ปัก เมื่อไร้สายตาผู้คนจับจ้อง เขาหักธูปทิ้ง หยิบขนมหวานแล้วนั่งลงกินที่หน้าศาล อย่างพินิจพิจารณา ค่อยๆดมอย่างช้าๆ ทุกอย่างรอบตัวเคลื่อนไหวปกติ เขายกออกมาจากศาล แล้วจึงให้หมาในบริเวณนั้นกิน

เสาไฟฟ้าและสายไฟยุ่งเหยิง กฤษก้มเก็บเศษขยะ แล้วทิ้งขยะลงถัง ถอยห่างจากถังแล้วก้มกราบถังขยะ ท่ามกลางผู้คนมากมายที่หลบหลีก รถยนต์วิ่งขวักไขว่ผ่านไปมารวดเร็ว

กฤษนั่งอยู่บริเวณทางเท้าต่างระดับ เหม่อมองผู้คนผ่านไปผ่านมา เหรียญบาทและธนบัตรใบยี่สิบถูกทิ้งลงต่อหน้ากฤษในขณะที่เขากำลังฉีกขวดพลาสติกเพื่อเอาก้นขวด กฤษมองที่เหรียญถอนหายใจ ยิ้มมุมปาก

ในกระถางดิน พบดอกไม้ขาวเนื้อผิวพลาสติกโตขึ้นบนกระถางดินสีขาว สีขาวของกระถางเริ่มหมองคล้ำ ในตรอกอาคาร แดดเวลาบ่ายแก่ๆ ความเงียบสงบในซอย กฤษฉีกกระดาษลังขีดวงกลมลงเศษลังกระดาษ วงกลมล้อมวงกลม ขีดลูกศรจากศูนย์กลางไปยังอีกวง แล้วย้อนกลับมายังศูนย์กลาง วาดวงกลม ขีดลูกศรซ้ำไปมา บนกระดาษลัง แล้ววาดดอกไม้นอกวงกลม แล้ววงกลมภาพดอกไม้ เขาก้มๆเงยๆครุ่นคิดที่พื้นในตรอกซอยนั้น เมื่อวาดเสร็จเขาจึงซุกเก็บไว้ ในขณะที่วาดบางสายตาได้เห็นเข้า

บ่ายของวันประกาศผลฉลากกินแบ่ง ที่สถานสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิแน่นหนาไปด้วยผู้คน ,ควันธูปและแผงลอยของผู้ค้าขายฉลากกินแบ่ง ผู้คนจับจ่ายซื้อหวยทั้งสูงวัยและวัยรุ่น ดอกไม้หลากสีสันวางรายล้อม ถัดไปไม่ห่างจากสถานสักการะผู้คนต่างมากราบไหว้กฤษ เขาไม่สนใจผู้คน เมื่อผู้คนกลับ เขาจึงลุกหนีไปพร้อมกระถางต้นไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในมุมมืดของเมืองแห่งใหม่สภาพแวดล้อมที่สงบ ซากคอนกรีตเกลื่อน กฤษเพิ่งเดินทางมาถึง เขาเปิดน้ำจากก๊อกน้ำที่ริมทาง ปล่อยน้ำลงกระถางดิน ขุดทองคำเปลวทิ้งออกไป พรมน้ำลงต้นไม้ด้วยอุ้งมือที่ตวงมา ดอกไม้ในกระถางเหี่ยวเฉา ไฟสลัวที่ริมทางเดิน กฤษดามดอกไม้พลาสติกนั้นด้วยกิ่งไม้แท้ๆ

ในวันรุ่งขึ้น ชาวบ้านกลับมายังบริเวณสถานศักดิ์สิทธิ์แห่งเดิมกับกรอบรูปใบใหญ่ที่ยกกันมา พร้อมข้าวขนมถวาย แต่แล้วก็ไม่พบกับกฤษและกระถางดังหวัง พบเพียงเศษสิ่งของที่เหลือทิ้งไว้

บ่ายของวันหนึ่ง ที่ชุมชนสลัมเล็กๆ ใต้เงาตึกและทางด่วนยกระดับ ดอกไม้ชูช่อรับแสงยามบ่าย แสงทะลุเห็นความบางของกลีบ กลีบภายในซ้อนสลับลึกสีชมพูอ่อน ลมพัดดอกไม้พลิ้วไหว ดอกไม้แห้งกรัก ความเงียบในยามบ่ายปราศจากผู้คน กฤษเพ่งมองที่ดอกไม้อย่างเชื่องช้า กฤษ ภายในตัวกฤษ ที่โวยวายซ้อนทับร่างเขา ชั่วกระพริบตาลมพัดฝุ่นที่พื้นลอยคละอากาศ เขาเด็ดดอกไม้ด้วยแรงกระชาก กระถางล้มระเนระนาด รากหลุดออกจากกระถางดิน ดอกไม้ถูกดึงขึ้นในแนวดิ่ง

กฤษสะดุ้งตื่นในเวลาบ่าย ถอนหายใจเฮือกใหญ่ทันใด ผมยาวที่มัดเรียบร้อยในเครื่องแต่งกายสีดำสะอาด กระถางล้มระเนระนาด ข้าวของกระจัดกระจาย เขาถอนหายใจแล้วคล้อยหลับไปอีกครั้ง กระจกเงาบานเก่าฝุ่นจับเขรอะ ภาพถ่ายคู่รักของกฤษและหญิงสาวเลือนลางเสียบไว้ที่ขอบกระจก ผ้าเช็ดหน้าขนหนูเลอะคราบน้ำมันเครื่อง กระสุนปืนลูกซองสีเหลืองขนาดเล็ก ถูกทิ้งไว้ข้างๆ

ในบ้านไม้ชั้นเดียว ภายใต้ดวงไฟสีส้มกฤษกำลังนั่งตัดเล็บมือของเขาเองในชุดกางเกงยีนส์ขายาวไม่สวมเสื้อ ภายในบ้านที่ข้าวของระเกะระกะ กองหนังสือสองสามเล่มที่วางอยู่ข้างๆ บางเล่มกางทิ้งไว้ มีหนังสือพิมพ์เก่าไว้รองเศษเล็บ เสียงประตูบ้านที่พยายามเปิดออกดังด้วยแรงผลักกระแทก หญิงสาวเดินกลับเข้ามาในบ้านในชุดเที่ยวกลางคืนสีชมพูแดง กฤษยังคงนั่งตัดเล็บในบริเวณโต๊ะญี่ปุ่นใต้ไฟ อย่างค่อยๆเป็นค่อยไปดูทุลักทุเล ถ้วย,จานและกองเสื้อผ้าที่วางสุมทิ้งไว้ ผ้าห่มและผ้าปูเตียงที่กระจุกอย่างไร้ระเบียบ ชุดสีชมพูแดงถูกถอดกองสุม พลิกด้านในม้วนทับ หญิงสาวนั่งลงบนที่นอน เธอมองไปยังไฟสลัวที่โต๊ะญี่ปุ่นชั่วครู่ เสียงกรรไกรตัดเล็บดังเป็นระยะ คละเสียงบรรยากาศเงียบๆในบ้าน กรรไกรตัดเล็บถูกแย่งจากมือกฤษ แล้วมือกฤษก็อยู่ในมือหญิงสาวขณะนั้น แต่ในขณะที่หญิงสาวกำลังจะตัดเล็บให้ ก็พบว่าเล็บถูกตัดเรียบร้อยหมดแล้ว กฤษหันหน้าหนีไปทางอื่นย้ายมือออกจากหญิงสาว หญิงสาวเคลื่อนมือไปจับที่เท้าหวังตัดเล็บเท้าให้ มองที่หน้ากฤษเล็กน้อยด้วยแววตาอ้อนวอน กฤษมองกลับแล้วลุกขึ้นออกไปในทันใด กฤษเดินไปยังมุมหนึ่งของห้อง ก้มๆ เงยๆใช้มือหั่นบนเขียง หญิงสาวมองตามกฤษชั่วครู่ ทิ้งกรรไกรตัดเล็บลง ตาเหม่อมองต่ำ ใบหน้าเบื่อหน่ายถอนหายใจ เธอดันช่องใส่เทปเพลงเข้าเครื่องเล่น กดปุ่มเล่น และกลับมาที่โต๊ะพร้อมอุปกรณ์ทำเล็บ หญิงสาวกำลังล้างเล็บ กฤษนั่งอยู่ที่ขอบหน้าต่างซึ่งกำลังจุดไฟมวนพันลำ ที่โต๊ะญี่ปุ่น ฝาขวดน้ำยาล้างเล็บถูกเปิดออก สำลีจุ่มลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงสาวเหม่อมองลงต่ำอีกครั้ง หญิงสาวขัดที่เล็บนิ้วนางแรงๆ จนสีเล็บเริ่มหลุดออกไป พันลำถูกสูดเข้าเต็มมวน กฤษชี้ปลายมวนขึ้น ไฟแดงๆที่ปลายมวนอาบหน้ากฤษ เขาก้มหน้าพ่นควันเหม่อมองด้วยแววตาที่ลอยหวานฉ่ำ ปืนไทยประดิษฐ์ถูกจ่อไปที่กฤษซึ่งกำลังนั่งอยู่ที่ขอบหน้าต่าง เขามองมาที่หญิงสาวซึ่งกำลังถือปืนอยู่ หญิงสาวมองมาที่กฤษด้วยแววตาแข็งกร้าว นิ้วสอดเข้าที่ไกปืนเล็บสีแดง ริมฝีปากสีแดงที่ค่อยๆเม้มเข้า กฤษมองไปที่หญิงสาวเขาพยายามกลั้นขำเจื่อนๆ หญิงสาวเปลี่ยนเป้าหมาย เธอจ่อปืนเข้าที่ปากของเธอเอง กฤษใบหน้านิ่งเริ่มขำไม่ออก หญิงสาวจ้องกฤษนิ่งริมฝีปากแดงที่แตะกระบอกปืนค่อยๆเคลื่อนออกมา เธอเริ่มพูด ขอน้ำ กฤษมองกลับมาพร้อมน้ำที่รองมาในอุ้งมือ หญิงสาวมองที่กฤษ แล้วค่อยๆ กินน้ำจากมือของกฤษ ในขณะที่ในมือยังถือปืนอยู่ น้ำหกเรี่ยราดลงพื้นและตัวหญิงสาว ในขณะที่กำลังกินน้ำกฤษจึงเริ่มพูดกับหญิงสาวบ้าง เมื่อเสร็จหญิงสาวถอยห่างออกมา มองไปยังกฤษ แล้วกฤษจึงถอยออกมายืนห่าง หญิงสาวสอดนิ้วเข้าไกปืนยกปืนขึ้น เสียงดังปัง! กระถางต้นไม้ล้มระเนระนาด กลีบดอกไม้ปลิว ที่ใต้ไฟสลัวในบริเวณโต๊ะญี่ปุ่น หญิงสาวล้างเล็บที่นิ้วก้อยเป็นนิ้วสุดท้าย และที่หน้าต่างไม่พบกฤษ หญิงสาวเริ่มทาเล็บด้วยสีเหลืองใหม่อีกครั้ง ไฟดับลง เสียงประตูบ้านปิด

ความเงียบของเมืองภายนอกในเวลาเช้า ช่องใส่เทปเด้งออก นิ่งสนิท ฝุ่นเก่าเขรอะ เวลาผ่านไปหลายปี รอบๆร่างกฤษ ข้าวของระเนระนาด กองหนังสือศาสนาและอื่นๆ เล่มเก่าต่างๆ หญิงสาวค่อมอยู่เหนือร่างกฤษอีกครั้งบนที่นอน ลูบไล้เรือนร่างเขาด้วยมือ กฤษยังคงหลับตาสนิท หญิงสาวคว้าปืนไทยประดิษฐ์กระบอก ง้างนกสับอย่างช้า จ่อปากกระบอกปืน ไปที่หน้าผากของกฤษ เขาหายใจถี่ในขณะหลับ หญิงสาวตั้งใจแน่ จึงสอดนิ้วเข้าไกปืนที่เล็บมือไม่มีสีเล็บแสงสว่างวาบเสียงดังเกิดที่หลังหญิงสาว เธอหันกลับมามองเพียงชั่วครู่ปืนก็ลั่น ปัง! คมกระสุนทะลุบาดหมอนของ กฤษพรุนเละ กฤษสะดุ้งตื่นในทันใด กฤษผลักหญิงสาวให้ห่างตัว แสงนั้นยังคงสว่างไปทั้งห้อง ชายผ้าพลิ้วเป็นร่างคน มองเห็นในส่วนลึกของแสง กฤษมองด้วยอาการตะลึงงัน แสงสว่างไปทั่วทั้งห้อง หญิงสาวมองตามแสง คว้าไม้ฟาดเข้าที่แสง แสงเริ่มหรี่ลง เธอคว้าปืนขึ้นอีกครั้ง บรรจุกระสุนด้วยความรวดเร็ว แต่ก็เต็มไปด้วยอาการประหม่ากลัว กฤษมองดูในขณะที่เริ่มถอยหนี จนลอยติดผนัง แต่ในขณะที่เริ่มตัดใจเข้าไปห้าม ไม่ทันไรนั้นนัก หญิงสาวก็ลั่นไกปืน กระสุนพุ่งไปยังแหล่งแสงในระยะประชิด ไม่นานแสงก็ดับลงในทันใด ควันปืนคลุ้งห้องมืด กฤษทรุดตัวลงกับพื้นไม้ เธอหันกลับมาอีกครั้งที่กฤษ หญิงสาวบรรจุกระสุนอย่างเชื่องช้าเยือกเย็น เธอจ่อปืนไปที่กฤษ หวังยิงหัวเขาขณะกำลังทรุดตัวลง กฤษก้มหน้า แต่แล้วไม่ทันจะลั่นไก ริมฝีปากใหญ่โผล่ขึ้นจากพื้น อ้าปากกว้างดูดกลืนร่างหญิงสาวลงไป แล้วหายไปหลังจากนั้นอย่างรวดเร็ว มืดสนิทอีกครั้ง กฤษมองตาค้าง แล้ววิ่งหนีออกไป

ที่ชายป่า กฤษในผ้าสีกรักสกปรก ผมรุงรังที่คอห้อยเถาไม้พะรุงพะรัง เดินเข้าสู่ป่าเหยียบซ้ำรอยเท้าเก่าๆ จางๆ ที่พื้นเบื้องหน้า เดินอย่างช้าๆ หายใจเข้าออก ปากบ่นพรึมพรำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 บทภาพยนตร์ฉบับที่ 1

ฉาก 1 ปลูกดอกไม้ข้างถนน

ภายนอก / กลางวัน / ตรอกซอย

กระถางสีขาวมีดินในกระถาง บนผิวดินแห้ง กฤษตวงน้ำด้วยอุ้งมือรดลงไปจนดินเริ่มเปียกชุ่ม ในเวลาบ่ายแก่ๆของวัน เงาของอาคารทาบลงไปยังที่เขานั่ง กฤษค่อยๆหลับตาลง ในขณะที่ ภายนอก เสียงรถ แตรรถ ดังวุ่นวายสนั่นเมืองใหญ่ รอบๆ บริเวณของเขา

- ภาพ รถวิ่งตัดไปมาในเมือง
- ภาพ เมืองกรุงเทพ ชุมชนแออัด (ริมทางรถไฟย่านอโศก)

ใบไม้บางใบที่โตแซมซอกตึก ไหวติงด้วยแรงลม เสียงนกเมืองร้องคละเสียงรถ ในขณะที่กฤษหลับตา อยู่ไม่นานจากนั้น เสียงบรรยากาศรอบตัวเขาเริ่มสงบลงรอบๆข้างบริเวณเขานั้นโล่งด้วยพื้นที่ว่าง

- ภาพ ลำแสงวิ่งอย่างช้าๆ ปลายของเส้นแสงวิ่งในวิถีโค้ง พบกฤษที่ลัดนิ้วมือ

เสียงรถ แตรรถ นก ใบไม้แยกจากกันดังถัดระยะกันออกไป โดยชัดเจน ตามลำดับ เพียงชั่วครู่

- ภาพ ภาพผิวปืนโลหะ แสงกระทบสะท้อนผิวโลหะเก่าๆ

กฤษข่มตาขมวดคิ้วขบฟันแน่นฝืนหลับตาลง เสียงกระสุนบรรจุลงปืน แก๊ก! เสียงนกสับปืนเคลื่อนดัง กฤษลืมตาขึ้นในทันใด ถอนหายใจยาวนั่งชันเข่าหลังพิงกำแพง ผม,หนวดเครายาวปิดบังใบหน้าและบางส่วนของดวงตา เขาค่อยๆก้มหน้า เพียงชั่วกระพริบตาของกฤษ

- ภาพ ชุดผ้าสีกรักกับร่างที่ว่างเปล่ากลางป่าผ้าพริ้วสะบัด กฤษลืมตา แสงของเวลาบ่ายทับ ร่างเขาที่ตรอกซอยเดิม ผิวดินที่กระถางเริ่มแห้งสนิท

ฉาก 2 คนต่ำเลี้ยงชีวิต

ภายนอก / กลางคืน / ตรอกซอย

ในเวลากลางคืนบนถนนรถยนต์เริ่มบางตาที่ทางเท้าขยะแห้ง,เปียกเกลื่อนกระจายใต้ไฟสลัวกฤษนอนตะแคงตรงหน้าประตูเลื่อนของอาคารพาณิชย์ในซอยเล็กๆที่อีกมุมหนึ่ง ข อ ง ซอยใน เวลาเดียวกันกลุ่มหญิงกลางคืนกำลังเดินผ่านมาพวกเธอสนทนากัน ระ ห ว่ า ง เ ดิ น และแล้วต่างก็เดินผ่านกฤษซึ่งนอน อยู่ในบริเวณนั้นไป

หญิงในกลุ่ม

"คนสมัยนี้ก็ซื้อแดกกันหมดแล้วละมึง"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงในกลุ่ม
“เหรอ จริงเหรอมึง”
กลุ่มหญิงสาวพูดคุยหยอกล้ออย่างขบขันจนกระทั่งหญิงหนึ่งกล่าว
หญิงหนึ่ง
“เดี๋ยวๆก่อน”

หนึ่งในหญิงสาวหยุดแล้วเดินย้อนกลับห่อขนมและข้าวที่เหลือในห่อค่อยๆถูกทิ้งจากหนึ่งในกลุ่มหญิง ลงที่เบื้องหน้าของกฤษ โดยมีท่าทีเจตนาเพื่อทำบุญ กลุ่มหญิงสาวเริ่มทยอยจากไป กฤษมองอาหารที่พื้นในขณะที่นอนอยู่ครู่หนึ่ง เขาลุกขึ้นมาไม่นานจากนั้น สำรวจและค่อยๆ กินโดย สำรวม ปรุงรสเพิ่มเติมจากเครื่องปรุงที่เหลือค้าง เขี่ยและเลือกกินบางส่วนอย่างพอกิน ที่กระถางดินผิวดินยังคงแห้ง ยอดอ่อนสีขาวมันวาวของใบพืชเริ่มปรากฏ เนื้อผิวคล้ายสิ่ง สังเคราะห์ พลาสติก

ฉาก 3ก. เงาผ้า
ภายนอก / กลางวัน / ย่านชุมชนเก่า
แดดในเที่ยงวันย่านชุมชนเก่า กฤษเดินออกมาจากมุมลึกของชุมชน ผ้าหลากสีที่ตากทิ้งไว้รับแดด ทางเดินหลังอาคารไม้ แดดบนพื้นจากรอยรั่วของสังกะสีที่สนิมเขรอะ กฤษค่อยๆเดินออกมาจาก ส่วนที่มืดสุดของซอย ดวงอาทิตย์ที่ตรงหัว และเงาที่เท้า กฤษเดินผ่านบ้านเรือน ผู้คนบางบ้าน เคลื่อนราวแขวนผ้าหลบก่อนกฤษจะมาถึง ผ้าสองสามชิ้นตกลงบนพื้นในขณะเดียวกับกฤษที่พึ่งเดินทางผ่านมา เงาบางส่วนของเขาทาบลงไปผ้าหนึ่งชิ้นที่ตกอยู่ คนทำผ้าตกเก็บเฉพาะผ้าชิ้นที่ไม่โดนเงาขึ้นมาแขวนใหม่ มองตามกฤษด้วยความฉุนเฉียว

ฉาก 3ข. ของเซ่น
ภายนอก / กลางวัน / ศาลไว้ผี
กฤษเดินไปเรื่อยในเวลาเที่ยงของวันนั้น ที่ศาลไหว้ผีกลางเมืองหลวง ขนมหวานดอกไม้หลากหลาย วางไว้เซ่นไหว้พร้อมธูปที่ปัก กฤษเดินมาจนถึง และเมื่อไร้สายตาผู้คนจับจ้อง เขาหักธูปทิ้ง หยิบขนม หวานแล้วนั่งลงกินที่หน้าศาลอย่างพินิจพิจารณา ค่อยๆดมแล้วกินอย่างช้าๆ ทุกอย่างรอบตัเคลื่อน ไหวปกติ เมื่อหมดเขาจึงเตร็ดเตร่ไปอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 3ค. สังคมไร้ใยดี

ภายนอก / กลางวัน / กลางถนน

เสาไฟฟ้าและสายไฟยุ่งเหยิง กฤษก้มเก็บเศษขยะทิ้งลงถังขยะ ถอยห่างถังแล้วก้มกราบถังขยะ ท่ามกลางผู้คนมากมายที่หลบหลีก รถยนต์วิ่งขวักไขว่ผ่านไปมารวดเร็ว แดดยังคงเที่ยงวัน

ฉาก 4 อยากจะเด็ดดอกไม้

ภายนอก / กลางวัน / ตรอกซอย

ในกระถางดินพบดอกไม้ขาวเนื้อผิวพลาสติกโตขึ้นบนกระถางดินสีขาวสีขาวของกระถางเริ่มหมองคล้ำ ในตรอกอาคาร แดดเวลาบ่ายแก่ๆ

- ภาพจักรวาล ที่พื้นผิวดวงจันทร์ ดอกไม้ถูกปลูกบนดวงจันทร์มองเห็นโลก

กฤษค่อยๆลืมตาขึ้นพบเข้ากับดอกไม้ เขาเพ่งไปยังกลีบดอก น้ำล่อเลี้ยงดอกไม้ขับออก กฤษข่มตาหลับนั่งนับนิ้วมือตัวเองอย่างช้าๆและเร็วขึ้นไม่นานหลังจากนั้น ซ้ำยังนับนิ้วไปอย่างไม่เป็นจังหวะเขา ลืมตากำมือแน่น ไม่ละสายตาจากดอกไม้นั้น ถอนหายใจยาว

ฉาก 5 สลากหวย

ภายนอก / กลางวัน /แผงตลาด

บ่ายของวันประกาศผลฉลากกินแบ่ง ที่สถานสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิแน่นหนาไปด้วยผู้คน ควันธูปและ แผงลอยของผู้ค้าขายฉลากกินแบ่ง ผู้คนจับจ่ายซื้อหวย ทั้งสูงวัยและวันรุ่น ดอกไม้หลากสีสัน วางรายล้อม ถัดไปไม่ห่างจากสถานสักการะ

- ภาพมองทาจ สถานที่ไหว้สักการะสิ่งศักสิทธิ์และกิจกรรมในนั้น

ดอกไม้ในส่วนที่เหลือจากสถานสักการะ กฤษนำมาปักชำปลูกต่อในกระถางที่ผุแตกและเศษก้นขวดพลาสติก ไม่นานจากนั้นหญิงชราผู้หนึ่งคล้องดอกไม้ที่กระถางดิน ผู้คนในบริเวณนั้น เหลียวมอง กฤษมองตามแล้วมองหญิงชราเดินจากไป กฤษค่อยๆลุกนั่งหลังตรงอีกครั้ง มอง ไ ป ข้างหน้าอย่างเหม่อลอย ในขณะเดียวกันที่สถานสักการะผู้คนเริ่มบางตา ขยะเกลื่อนกลาด ไม่นานจากนั้นมากนัก ร้านค้า,บ้านเรือนคน,ท้องถนนเริ่มเงียบสงัดในเวลาบ่ายกว่า

- ภาพดอกไม้เป็นขยะเกลื่อนพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพร้านค้า บ้านเรือนคนที่ปิดเงียบ นิ่งและเงียบในหลายๆส่วน (กล้องนิ่ง)

ควันธูปถูกจุดใหม่อีกครั้ง แล้วปักลงกระถางจากก้นกระบอกน้ำที่ถูกตัด ใกล้กับกระถางดินสีขาว ควันธูปลอยแตะที่จมูก กฤษมีท่าทีต่อควันธูป แต่ก็ยังสงบนิ่งไม่ลืมตา ผู้คนรายล้อมเขาและเริ่มหนาตาธูปถูกปักลงที่กระถาง ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดอกไม้และผ้าสีถูกมัดจัดวางเบื้อง หน้า ของกฤษบางคนถ่ายรูปด้วยกล้องโทรศัพท์ตามสมัยนิยม บางคนเช็ดน้ำตาแห่งความปิติ ด้วย กระดาษชำระ กฤษนั่งสงบนิ่งไม่ใยดีต่อผู้คน บางผู้คนจับกลุ่มคุยตีความและวิพากษ์ไป ต่างๆ ด้วยความเหลือเชื่อ ตีความเลขรางวัลกันวุ่นวาย ทั้งงวดที่แล้ว,งวดปัจจุบันและ อนาคต บาง ผู้คนพูดเพ้อยัดเยียดปาฏิหาริย์ต่างๆแก่กฤษและเหล่ากระถางดิน

ชาวบ้านหนึ่ง

“ฉันเห็นท่านอยู่แถวนี้มานาน ตาเนื้อฉันมองไม่ขาด”

ชาวบ้านสอง

“ท่านมาช่วยให้เราพ้นทุกข์ ให้โชคให้ลาภ ให้เลข”

ชาวบ้านหนึ่ง

“ฉันเองก็มองท่านมาหลายหน พึ่งเอะใจวันนี้”

ชาวบ้านสาม

“งวดหน้าเป็นอย่างไรท่านฤษี”

กฤษนิ่งสงบไม่โต้ตอบ จนกระทั่งธูปเหลือเพียงก้าน ผู้คนเริ่มบางตา ต่างก็ทยอยกลับกันไป โดย บางคน ในกลุ่มนัดหมายกันไว้ว่าจะมาอีกครั้ง กล่องบริจาคที่พวกเขาจัดทำขึ้นกันเอง ถูกหย่อน เงินแล้วยกกลับไป ทองคำเปลวถูกปิดรอบกระถางดิน กฤษลืมตาขึ้นอีกครั้งมองภาพที่ เกิด เบื้องหน้า ลุกขึ้น นั่งยองๆในมุมอับแล้วจึงขับถ่ายอุจจาระหยิบเศษกระดาษชำระใน บริเวณนั้นมาใช้ ลุกออกไปแล้ว จึง หยิบเอาขนมของกินบางส่วน อุ้มกระถางแล้วลุกเดินจาก ไป ดวงอาทิตย์เริ่มลับฟ้าหายลงไปตามซอกตึก ไฟริมถนนติดขึ้นทีละดวง

- ภาพผ้าที่ตกพื้นวางบนพาน มีดอกไม้บูชา

- ภาพถึงขยะมีผ้าสามสีผูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 6 ทิ้งทรัพย์ศรัทธา

ภายนอก / กลางคืน /ซอกตึก

ในมุมมืดของเมืองแห่งใหม่ สภาพแวดล้อมที่สงบ ซากคอนกรีตเกลื่อน กฤษที่พึ่งเดินทางมาถึง เขาเปิดน้ำจากก๊อกน้ำที่ริมทาง ปล่อยน้ำลงกระถางดิน ขูดทองคำเปลวทิ้งออกไป พรม น้ำลงต้นไม้ด้วยอุ้งมือที่ตวงมาดอกไม้ในกระถางเหี่ยวเฉาไฟสลัวที่ริมทางเดินกฤษดามดอกไม้พลาสติกนั้นด้วยกิ่งไม้แท้ๆ

ฉาก 7 อุจจาระผู้วิเศษ

ภายนอก / กลางวัน / แผงตลาด

ในวันรุ่งขึ้น ชาวบ้านกลับมายังบริเวณสถานศักดิ์สิทธิ์แห่งเดิม พร้อมข้าวขนมถวาย แต่แล้วก็ไม่พบกับกฤษและกระถางดังหวัง พบเพียงกองอุจจาระและกระดาษชำระที่ทิ้งไว้ บ้างรังเกียจ บ้างลุ่มหลง

ชาวบ้านหนึ่ง

“เหลือแต่กองขี้ท่าน”

ผู้คนกลุ่มหนึ่งแสดงท่าทีเลื่อมใสยกมือขึ้นไหว้

ชาวบ้านสอง

“แล้วขี้เทวดานี้ จะหอมเหรอวะ”

ผู้คนส่วนน้อยบางกลุ่ม มีท่าทีขยะแขยงต่อกองอุจจาระ แสดงอาการต่อต้าน

ชาวบ้านสอง

“บ้า!หลอกกันได้”

แล้วผู้คนก็ทยอยกันกลับไปในบางส่วน ขณะอีกส่วนมุงดูกองอุจจาระของกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 8 เด็ดดอกไม้

ภายนอก / กลางวัน / ซอกอาคารในชุมชนสลัม

บ่ายของวันหนึ่ง ที่ชุมชนสลัมเล็กๆ ใต้เงาตึกและทางด่วนยกระดับ ดอกไม้ชูช่อรับแสงยามบ่าย แสงทะลุเห็นความบางของกลีบ กลีบภายในซ้อนสลับลึกสีชมพูอ่อน ลมพัดดอกไม้พลิ้วไหว ดอกไม้แห้งกรัก ความเงียบในยามบ่ายปราศจากผู้คน กฤษเพ่งมองที่ดอกไม้อย่างเชื่องช้า ลมพัด ฝุ่นที่พื้นลอยคละอากาศ ชั่วกระพริบตากฤษ

- ภาพนางตัณหา ตัดสลับภาพผ้าลายลูกไม้ด้วยความเร็ว

เขาเด็ดดอกไม้ด้วยแรงกระชาก กระถางล้มระเนระนาด กฤษคว้าดอกไม้แห้งนั้นมาสูดดม ดมจนสุดลมหายใจ ดอกไม้จึงเริ่มเปียกแฉะ เหนอะหนะ หลังจากนั้น ดอกไม้เริ่มดิ้นไหวในมือเขา อ้ากลีบกว้างและกินเขาทั้งร่าง

- ภาพฟันของปีศาจอ้าปากกว้าง กระสุนพุ่งออกจากปาก

- ภาพจักวาล ดวงดาวกระจุยดับ เลือดพุ่งกระจายจากดวงดาว เกิดความมืดและเงียบ

- ภาพสลับเร็ว ปืน ชายหญิงหลากหลายวัยโดนยิง กระสุนวิ่งชนวนสลับ

ฉาก 8ก. ฝันร้าย

ภายใน / กลางวัน / ในบ้านเช่า

กฤษสะดุ้งตื่นในเวลาบ่ายถอนหายใจเฮือกใหญ่ทันใดผมยาวที่มัดเรียบร้อยในเครื่องแต่งกายสีดำสะอาด กระถางล้มระเนระนาด ข้าวของกระจัดกระจาย เขาถอนหายใจแล้วคล้อยหลับไปอีกครั้ง กระจกเงาบานเก่าฝุ่นจับเขรอะ ภาพถ่ายคู่รักของกฤษและหญิงสาวเลือนลาง เสียบไว้ที่ขอบกระจก และผ้าเช็ดหน้าขนหนูเลอะคราบน้ำมันเครื่อง กระสุนปืนลูกซองสีเหลืองขนาดเล็ก ทิ้งไว้ข้างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 9 กลับไปทำงานซะ

ภายใน / กลางคืน / ในบ้านเช่า

กระถางขาวสะอาดถูกตั้งขึ้นหญิงสาววัยเกือบยี่สิบสวมชุดเสื้อผ้ากระโปรงในเวลาโผล้เผล้พลบค่ำขวด สุราขาวเกลื่อนห้องไม้เก่าๆเธอยืนอยู่เบื้องหน้าแล้วค่อยๆย้ายขึ้นไปค่อมเหนือร่างกฤษในท่านอนชัน เข่า เธอยื่นด้ามปืนลูกซองไทยประดิษฐ์ ให้แก่กฤษ

หญิงสาว

“กลับไปทำงานซะทีพี่”

กฤษ

“ไม่เอา กูพอแล้ว กูเบื่อ”

หญิงสาวเม้มปากนิ่ง เมินหน้าหนีไม่สบตาไปครู่หนึ่งแล้วจึงพูดด้วยน้ำตาคลอเบ้า

หญิงสาว

“มึงไม่รักกูแล้วเหรอ”

แต่กฤษยังงัวเงียปฏิเสธด้วยความเซื่องซึมเชื่องช้าในขณะที่ค่อยๆลืมตามองหญิงสาวแล้ว หลบสายตา ไป เขาคว้าหาบางสิ่งในขณะนั้น หญิงสาวเปลี่ยนจากด้ามปืนที่ยื่นให้เป็นปากกระบอกปืน เธอจ่อเข้าที่ หน้าผากของกฤษ กฤษค่อยๆพยุงตัวลุกหญิงสาวหลุดไปจากร่างกฤษแล้วไปอยู่ที่ข้างๆเขาขณะนั้น ใน เวลาต่อมากฤษคว้าบ้องกัญชาขึ้น โรย อัด และจุดไฟ ในขณะเดียวกันที่กำลังก้มดูด หญิงสาวสอดนิ้วเข้าที่ไกปืน

- ภาพลมพัดทุ่งข้าวไหวตามลม รวงข้างเรียง เสียงลมพัดพริ้วภูเขาสูงมีหมอกปกคลุม

- ภาพควันที่คลุ้ง ลอยอยู่ใต้น้ำ

ขณะกฤษถือบ้องไม้ไผ่ เขาพูดคุยกับหญิงสาว ด้วยใบหน้าเรียบเฉย

กฤษ

“มึงอยากได้มากกว่ากูมี มึงก็ไปหาใหม่เถอะ กูไม่โกรธอะไรมึงหรอก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงสาวลั่นไก แก๊ก! มีเพียงเสียงนกสับดัง กฤษคว้าบ้องขึ้นสูดเต็มปอด ควันลอยคลุ้งปกคลุมเด็กสาว ลอยผ่านระแนงไม้ ช่องลมในเวลาบ่ายหญิงสาวหายไป กระสุนและปืนวางอยู่บนผ้าขนหนูสีขาวเลอะ ครา บน้ำมัน กฤษนอนลงทอดสายตาไปยังช่องลม เขาค่อยๆหลับตายิ้มกดปุ่มเล่นเพลงที่เทปคาสเสท

ฉาก 10 ธรณีสูบ

ภายใน / กลางคืน / ในบ้านเช่า

ความเงียบของเมืองภายนอกในเวลากลางคืน ช่องใส่เทปนั้นเด้งออก นิ่งสนิท ฝุ่นเก่าเขรอะเวลาผ่านไปหลายปี รอบๆร่างกฤษ ข้าวของระเนระนาด หญิงสาว ค่อมอยู่เหนือร่างกฤษอีกครั้งลูบไล้เรือนร่างเขาด้วยมือ กฤษยังคงหลับตาสนิท หญิงสาวคว้าปืนไทยประดิษฐ์กระบอกเดิมบรรจุกระสุนอีกครั้ง อย่างช้าๆ ง้างนกสับ จ่อปากกระบอกปืนไปที่หน้าผากของกฤษ เขาหายใจถี่ในขณะหลับ หญิงสาวตั้งใจแน่จึงสอดนิ้วเข้าไกปืน

- ภาพ ดาบยาวสับลงไปที่นิ้วขาดกระเด็น

แสงสว่างวาบเกิดที่หลังหญิงสาว เธอหันกลับมามองเพียงชั่วครู่ปืนก็ลั่น ปัง ! คมกระสุนทะลุบาดหมอนของกฤษพรุนเละ กฤษสะดุ้งตื่นในทันใด

กฤษ

“กุไม่อยากฆ่าคนแล้ว แต่มึงจะฆ่ากูจนได้นะ”

หญิงสาว

“มึงไม่รักกู มึงไม่รักกู”

ผลักหญิงสาวให้ห่างตัว แสงนั้นยังคงสว่างไปทั้งห้อง ชายผ้าพลิ้วเป็นร่างคนมองเห็นในส่วนลึกของแสง กฤษมองด้วยอาการตะลึงงัน แสงสว่างไปทั่วทั้งห้อง หญิงสาว คว้าไม้ฟาดเข้าที่ แสง

กฤษ

“อย่าทำ อย่าทำท่าน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสงเริ่มหรี่ลงเธอคว้าปืนขึ้นอีกครั้งบรรจุกระสุนด้วยความรวดเร็วแต่ก็เต็มไปด้วยอาการประหม่ากลัวกฤษมองดูในขณะที่เริ่มถอยหนี และในขณะที่เริ่มตัดใจเข้าไปห้าม แต่ไม่ทันไรนั้นหญิงสาวก็ลั่นไกปืน กระสุนพุ่งไปยังแหล่งแสงในระยะประชิด ไม่นานแสงก็ดับลงใน ทันใดควันปืนคลุ้งห้องมืด กฤษทรุดตัวลงกับพื้นไม้ เธอหันกลับมาอีกครั้งที่กฤษ

- ภาพองค์คุลีมาล วิ่งไล่ตามพระพุทธเจ้า

หญิงสาว

“กูไม่สนแล้ว มึงอยากสงบนักมึงได้สงบ”

บรรจุกระสุนอย่างเชื่องช้าเยือกเย็น เธอจ่อปืนไปที่กฤษ หวังยิงหัวเขาขณะกำลังทรุดตัวลง กฤษก้มหน้าแต่แล้วไม่ทันจะลั่นไก แผ่นพื้นไม้ดังเอี๊ยด ! เสียงแตกหัก เปาะ ! ของแผ่นไม้ดังเหนือแผ่นไม้ที่กำลังหักหญิงสาวซึ่งยืนอยู่ เธอตกลงไปที่พื้นช่องโหว่ของแผ่นไม้ แสงสีส้มแดงสว่างวาบขึ้นมาจากพื้น ไม่ทันไรก็หายมิดมืดสนิทอีกครั้ง กฤษมองตาค้าง ร้องกลัวอย่างบ้าคลั่งตกใจ รวบรวมดินใส่กระถางขาวอย่างไม่เป็นสติ แล้ววิ่งหนีออกไป

- ภาพกระถาง ดินที่กระถางเริ่มแห้งลงอย่างช้าๆ

- ภาพกฤษขูดทองคำเปลวออกจากกระถางภาพ กฤษเด็ดดอกไม้ทิ้งไปขณะที่มันโตขึ้นเต็มที่โดยมีท่าทีเมินเฉย

- ภาพ กฤษลืมตาขึ้น เขาเดินไปทางทิศตะวันตกของชานเมือง

ฉาก 11 สู่แวดล้อมที่สงบ

ภายนอก / กลางวัน / ป่า

ที่ชายป่า กฤษในผ้าสีกรักสกปรกผมรุงรัง ที่คอห้อยเถาไม้พะรุงพะรัง เดินเข้าสู่ป่า เหยียบซ้ำรอยเท้าเก่าๆจางๆที่พื้นเบื้องหน้า เดินอย่างช้าๆ หายใจเข้าออก ปากบ่นพรึมพรำ

กฤษ

“เบื่อแล้ว ”

เขาเดินเข้าสู่ป่าลึก เสียงนก แมลงป่า ใบไม้ระงม แดดกลางวันรั่วลงผืนป่างดงาม

จบ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 การปรับปรุงบทภาพยนตร์

หลังจากบทภาพยนตร์ในฉบับแรกเสร็จสมบูรณ์ ได้ตรวจสอบแก้ไขเนื้อหาในบทภาพยนตร์เพื่อความเหมาะสม และให้เกิดความเป็นไปได้ อาทิเช่น

สรรพนามของตัวละคร – ในบทภาพยนตร์แรกใช้คำแทนตัวว่ากูกับมึง ในระหว่างตัวละครทั้งสอง ซึ่งข้าพเจ้าเปลี่ยนใหม่เพื่อให้ตัวละครยังมีความรู้สึกที่ไกล้ชิดกันมากกว่าเดิม

บ้องกัญชา กองอุจาระ - ข้าพเจ้าได้ตัดออกไปโดยหาสิ่งใหม่มาทดแทน เนื่องจากความไม่เหมาะสมที่จะปรากฏให้เห็นเป็นภาพและจะดูน่าเกลียดเกินไป ข้าพเจ้าจึงตัดออก โดยหาสิ่งอื่นมาแทน ในสถานะการณ์ที่เหมือนเดิม

นอกเหนือจาก รายละเอียดที่กล่าวถึง ในบทภาพยนตร์บทที่สอง ข้าพเจ้ายังได้ไปศึกษาเพิ่มเติม คือการสื่อสารมุมมองจากภายในตัวละคร และจากภายนอกของตัวละครในการเขียนบทเพื่อแสดงให้เห็นสิ่งที่ตัวละครเห็นตามสถานการณ์ต่างในบทคนดูจะได้เห็นสิ่งเดียวกันที่ตัวละครเห็นและได้เห็นเพียงภาพนอกของตัวละครที่แสดงออกมา

จากนั้น จึงสำรวจสถานที่ถ่ายทำ เพื่อให้เห็นภาพของตัวละครว่าจะปรากฏอยู่ที่ใดบ้างจากบทฉบับแรก แล้วจึงเก็บรายละเอียดเหล่านั้นมาปรับปรุงบทต่อๆไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์

ฉาก 0 : กฤษและตัวเขา

ภายใน /กลางวัน /บ้าน

ในห้องมืด น้ำพุและกฤษนั่งอยู่บนกล่องลังไม้ แสงไฟเพียงหนึ่งดวงเหนือศีรษะ ให้แสงสว่างพอที่จะเห็นแววตาคู่สนทนา

กฤษ

“มึงว่าดวงดาว มันวิ่งหนีเราออกไปไหมวะ”

น้ำพุยิ้มมุมปากมีท่าทีจะขำ แต่แล้วเขาก็พูดขึ้นมา

น้ำพุ

“มึงเป็นอะไรอีกแล้ว”

กฤษ

“กูคงเบื่อ”

กฤษพูดด้วยใบหน้ายิ้มๆ น้ำพุยื่นพันลำให้ กฤษรับแล้วถือทิ้งไว้

น้ำพุ

“เบื่ออะไรบอกสิ”

กฤษ

“แสงที่มันลวงตา เวลาที่มันหลอกลวง”

กฤษมีท่าทีจริงจังกับคำพูด แต่น้ำพุก็อดขำไม่ได้ เขายิ้มที่มุมปากเล็กน้อย หัวเราะในลำคอ

น้ำพุ

“มึงเป็นอะไร นี่พูดเหี้ยอะไรอยู่”

กฤษเงียบไปสักพัก มองลงต่ำ มีท่าทางคิดอะไรบางอย่างอยู่ตลอดเวลา เขาขยี้มวนพันลำลงที่พื้น กล่อง แล้วค่อยๆมองที่น้ำพุ หยิบปืนขึ้นมาถือค้างไว้ ไฟที่แขวนเคลื่อนจากการลุกกระแทก

กฤษ

“นัดสุดท้ายจากกระบอกนี้ ให้มันอยู่ในหัวกูเถอะ”

น้ำพุนิ่งเฉย ไม่ได้มีความตื่นกลัวอะไร ถามกฤษเพื่อความมั่นใจ

น้ำพุ

“พี่อยากตาย ? ”

ในมือกฤษยังแตะที่ปืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กฤษ

“อยากแยกความรู้สึกออกไปจากสมอง”

ฉาก 1 ปลูกดอกไม้ข้างถนน

ภายนอก / กลางวัน / ตรอกซอย

กระถางสีขาวมีดินในกระถาง บนผิวดินแห้ง กฤษตวงน้ำด้วยอุ้งมือรดลงไปจนดินเริ่มเปียกชุ่ม ในเวลาบ่ายแก่ๆของวัน เงาของอาคารทาบลงไปยังที่เขานั่ง กฤษค่อยๆหลับตาลง ในขณะที่ภายนอก เสียงรถ แตรรถ ดังวุ่นวายสนั่นเมืองใหญ่รอบๆบริเวณของเขา

- ภาพ รถวิ่งตัดไปมาในเมือง
- ภาพ เมืองกรุงเทพ ชุมชนแออัด

ใบไม้โตแซมซอกตึก ไหวติงด้วยแรงลม เสียงนกเมืองร้องคละเสียงรถ ในขณะที่กฤษหลับตาอยู่ ไม่นานจากนั้น เสียงบรรยากาศรอบตัวเขาเริ่มสงบลง รอบๆข้างบริเวณเขานั้นโล่งด้วยพื้นที่ว่าง

- ภาพ ลำแสงวิ่งอย่างช้าๆ ปลายของเส้นแสงวิ่งในวิถีโค้ง พบกฤษที่เดินนำภายใต้ความมืด เขาหยุดแล้วมองแสงที่ผ่านไป

เสียงรถ แตรรถนก ใบไม้แยกจากกันดังถัดระยะกันออกไปโดยชัดเจน ตามลำดับ แต่เพียงชั่วครู่

- ภาพผิวปืนโลหะ แสงกระทบสะท้อนผิวโลหะเก่าๆ แหวกออกมาจากลำแสง

กฤษข่มตา ขมวดคิ้ว ขบฟันแน่น ฝืนหลับตาลง เสียงกระสุนบรรจุลงปืน แก๊ก! เสียงนกสับปืนเคลื่อนดัง กฤษลืมตาขึ้นในทันใด ถอนหายใจยาว นั่งชันเข่าหลังพิงกำแพง ผม,หนวด,เครายาวปิดบังใบหน้าของเขาและบางส่วนของดวงตา เขาค่อยๆก้มหน้าในเพียงชั่วกระพริบตาของกฤษ

- ภาพ ชุดผ้าสีกรักกับคลุมร่างที่ว่างเปล่ากลางป่าผ้าพริ้วสะบัด

กฤษลืมตา แสงของเวลาบ่ายทับร่างเขาที่ตรอกซอยเดิม ผิวดินที่กระถางเริ่มแห้งสนิท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 2 เมียนอกบ้าน

ภายนอก / กลางคืน / ตรอกซอย

ในเวลากลางคืนบนถนน รถยนต์เริ่มบางตา ที่ทางเท้าขยะแห้ง,เปียกเกลื่อนกระจาย ใต้ไฟสลัวกฤษนอนตะแคงตรงหน้าประตูเลื่อนของอาคารพาณิชย์ ในซอยเล็กๆที่อีกมุมหนึ่งของซอย ใน เวลาเดียวกัน กลุ่มหญิงกลางคืนสี่คนกำลังเดินผ่านมา พวกเธอสนทนากันระหว่างเดินและแล้วต่าง
ก็เดินผ่านกฤษซึ่งนอนอยู่ในบริเวณนั้นไป

หญิงในกลุ่มหนึ่ง
“คนสมัยนี้ก็ซื้อแดกกันหมดแล้วล่ะมึง”
หญิงในกลุ่มสอง
“เหรอ จริงเหรอมึง”

กลุ่มหญิงสาวพูดคุยหยอกล้ออย่างขบขันจนกระทั่งหญิงหนึ่งกล่าว

หญิงในกลุ่มสี่ (เมียกฤษ)
“เดี๋ยวก่อน”

หนึ่งในหญิงสาวหยุดแล้วเดินย้อนกลับ ห่อขนมและข้าวที่เหลือในห่อค่อยๆถูกทิ้งจากหนึ่งในกลุ่มหญิง ลงที่เบื้องหน้าของกฤษ โดยกลุ่มหญิงสาวเริ่มทยอยจากไป กฤษมองอาหารที่พื้นในขณะที่นอนอยู่ครู่หนึ่ง เขาลุกขึ้นมาไม่นานจากนั้น มองตามที่หญิงสาวสักพักแล้วเขาก็เริ่มสำรวจและค่อยๆกินโดยสำรวม ปรุงรสเพิ่มเติมจากเครื่องปรุงที่เหลือค้าง เขี่ยและเลือกกินบางส่วนอย่างพอกิน ที่กระถาง ดินผิวดินยังคงแห้ง ยอดอ่อนสีขาวมันวาวของใบพืชเริ่มปรากฏ เนื้อผิวคล้ายสิ่งสังเคราะห์ พลาสติก หญิงสาวหันหันหลังกลับมามองย้อนกลับที่กฤษด้วยท่าทีเวทนา ก่อนที่เพื่อนสาวจะดึง มือเดินออกไป

ฉาก 3ก. เงาผ้า

ภายนอก / กลางวัน / ย่านชุมชนเก่า

แดดในเที่ยงวัน ย่านชุมชนเก่า กฤษเดินออกมาจากมุมลึกของชุมชน ผ้าหลากสีที่ตากทิ้งไว้รับแดดทางเดินหลังอาคารไม้ แดดบนพื้นจากรอยรั่วของสังกะสีที่สนิมเขรอะ กฤษค่อยๆเดินออกมาจากส่วนที่มืดสุดของซอย ดวงอาทิตย์ที่ตรงหัว และเงาที่เท้า กฤษเดินผ่านบ้านเรือนผู้คน บางบ้านเคลื่อนราวแขวนผ้าหลบก่อนกฤษจะมาถึง ผ้าสองสามชิ้นตกลงบนพื้นในขณะเดียวกับกฤษที่เพิ่งเดินทางผ่านมา เงาบางส่วนของเขาทาบลงไปผ้าหนึ่งชิ้นที่ตกอยู่ คนทำผ้าตกเก็บเฉพาะผ้าชิ้นที่ไม่โดนเงาขึ้นมาแขวนใหม่ มองตามกฤษด้วยความฉุนเฉียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 3ข. ของเซ่น

ภายนอก / กลางวัน / ศาลไว้ผี

กฤษเดินไปเรื่อยในเวลาเที่ยงของวันนั้น ที่ศาลไหว้ผีกลางเมืองหลวง ขนมหวานดอกไม้หลากหลายวางไว้เซ่นไหว้พร้อมธูปที่ปัก กฤษเดินมาจนถึง และเมื่อไร้สายตาผู้คนจับจ้อง เขาหักธูปทิ้ง หยิบขนมหวานแล้วนั่งลงกินที่หน้าศาลอย่างพินิจพิจารณา ค่อยๆดมอย่างช้าๆ ทุกอย่างรอบตัวเคลื่อนไหวปกติ เขายกออกมาจากศาล แล้วจึงให้หมาในบริเวณนั้นกิน

ฉาก 3ค. เพียงก้มเก็บ

ภายนอก / กลางวัน / ริมถนน

เสาไฟฟ้าและสายไฟยุ่งเหยิง กฤษก้มเก็บเศษขยะแล้วทิ้งขยะลงถัง ถอยห่างถังแล้วก้มกราบถังขยะ ท่ามกลางผู้คนมากมายที่หลบหลีก รถยนต์วิ่งขวักไขว่ผ่านไปมารวดเร็ว

ฉาก 3ง. เหรียญ

ภายนอก / กลางวัน / ริมถนน

กฤษนั่งอยู่บริเวณทางเท้าต่างระดับเหม่อมองผู้คนผ่านไปผ่านมา เหรียญบาทและธนบัตรใบยี่สิบถูกทิ้งลงต่อหน้ากฤษในขณะที่เขากำลังฉีกขวดพลาสติกเพื่อเอาก้นขวด กฤษมองที่เหรียญถอนหายใจ ยิ้มมุมปาก

ฉาก 4 ระยะห่างจากที่เก่า

ภายนอก / กลางวัน / ตรอกซอย

ในกระถางดิน พบดอกไม้ขาวเนื้อผิวพลาสติกโตขึ้นบนกระถางดินสีขาว สีขาวของกระถางเริ่มหมองคล้ำ ในตรอกอาคาร แดดเวลาบ่ายแก่ๆ ความเงียบสงบในซอย กฤษที่ฉีกกระดาษลัง

- ภาพกระถางดินและดอกไม้โตขึ้นและถอยห่างเขาออกไปกฤษนอนขดอยู่ลอยท่ามกลางความมืดของอวกาศ

กฤษขีดวงกลมลงเศษลังกระดาษ วงกลมล้อมวงกลม ขีดลูกศรจากศูนย์กลางไปยังอีกวง แล้วย้อนกลับมายังศูนย์กลาง วาดวงกลม ขีดลูกศรซ้ำไปมา บนกระดาษลัง แล้ววาดดอกไม้นอกวงกลม แล้ววงกลมภาพดอกไม้ เขาก้มๆเงยๆครุ่นคิด ที่พื้นในตรอกซอยนั้น เมื่อวาดเสร็จเขาจึงซุกเก็บไว้ ในขณะที่วาดบางสายตาได้เห็นเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 5 สลากหวย

ภายนอก / กลางวัน /แผงตลาด

บ่ายของวันประกาศผลสลากกินแบ่ง ที่สถานสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิแน่นหนาไปด้วยผู้คน ควันธูป และแผงลอยของผู้ค้าขายสลากกินแบ่ง ผู้คนจับจ่ายซื้อหวย ทั้งสูงวัยและวัยรุ่น ดอกไม้หลากสีสัน วางรายล้อม ถัดไปไม่ห่างจากสถานสักการะ

- ภาพมองทาจ สถานที่ไหว้สักการะสิ่งศักสิทธิ์และกิจกรรมในนั้น

ดอกไม้ในส่วนที่เหลือจากสถานสักการะ กฤษนำมาปักชำปลูกต่อในกระถางที่ผุแตกและเศษก้นขวดพลาสติก ไม่นานจากนั้นหญิงชราผู้หนึ่งคล้องดอกไม้ที่กระถางดิน ผู้คนในบริเวณนั้น เหลียวมองกฤษมองตามแล้วมองหญิงสูงวัยเดินจากไป กฤษค่อยๆลุกนั่งหลังตรงอีกครั้ง มองไปข้างหน้าอย่างเหม่อลอย ในขณะเดียวกันที่สถานสักการะผู้คนเริ่มบางตา ขยะเกลื่อนกลาด ไม่นานจากนั้นมากนักร้านค้า บ้านเรือนคน ท้องถนน เริ่มเงียบสงัดในเวลาบ่ายกว่า

- ภาพดอกไม้เป็นขยะเกลื่อนพื้น

- ภาพร้านค้า บ้านเรือนคนที่ปิดเงียบ นิ่งและเงียบในหลายๆส่วน (กล้องนิ่ง)

ควันธูปถูกจุดใหม่อีกครั้ง แล้วปักลงกระถางจากก้นกระบอกน้ำที่ถูกตัด ใกล้กับกระถางดินสีขาว ควันธูปลอยแตะที่จมูก กฤษมีท่าทีต่อควันธูปแต่ก็ยังสงบนิ่งไม่ลืมตา ผู้คนรายล้อมเขาและเริ่มหนาตา ธูปถูกปักลงที่กระถางซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดอกไม้และผ้าสีถูกมัดจัดวางเบื้องหน้าของกฤษ บางคนถ่ายรูปด้วยกล้องโทรศัพท์ตามสมัยนิยม บางคนเช็ดน้ำตาแห่งความปิติด้วยกระดาษ ชำระกฤษนั่งสงบนิ่งไม่ใยดีต่อผู้คนบางผู้คนจับกลุ่มคุยตีความและวิพากษ์ไปต่างๆด้วยความเหลือเชื่อตีความเลขรางวัลกันวุ่นวายทั้งงวดที่แล้ว,งวดปัจจุบันและอนาคตบางผู้คนพูดเพ้อยัดเยียดปาฏิหาริย์ต่างๆแก่กฤษกระถางและ ภาพวาด

ชาวบ้านหนึ่ง

“ฉันเห็นท่านอยู่แถวนี้มานาน ตาเนื้อฉันมองไม่ขาด”

ชาวบ้านสอง

“แผนที่ท่านมาช่วยให้เราพ้นทุกข์ ให้โชคให้ลาภ ให้เลข”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาวบ้านหนึ่ง

“ฉันเองก็มองท่านมาหลายหน เพิ่งเอะใจวันนี้”

ชาวบ้านสาม

“งวดหน้าเป็นอย่างไรท่าน”

แต่กฤษนิ่งสงบไม่โต้ตอบ จนกระทั่งธูปเหลือเพียงก้าน ผู้คนเริ่มบางตา ต่างก็ทยอยกลับกันไป โดยบาง คนในกลุ่มนัดหมายกันไว้ว่าจะมาอีกครั้ง กล่องบริจาคที่พวกเขาจัดทำขึ้นกันเอง ถูกหย่อนเงินแล้วยก กลับไป ทองคำเปลวถูกปิดรอบกระถางดิน กฤษลืมตาขึ้นอีกครั้ง มองภาพที่เกิดเบื้องหน้า ลุกออกไป แล้วจึง หยิบเอาขนม ของกินบางส่วน อุ้มกระถางแล้วลุกเดินจากไป ดวงอาทิตย์เริ่มลับฟ้าหายลงไปตามซอกตึก ไฟริมถนนติดขึ้นทีละดวง

- ภาพผ้าที่ตกพื้นวางบนพาน มีดอกไม้บูชา
- ภาพถังขยะมีผ้าสามสีผูก
- ตรอกซอย ผนังกำแผงที่เคยซุกลังกระดาษ
- ภาพกฤษเอาของหวานให้หมากิน
- ภาพกฤษใช้เศษเหรียญซื้อข้าวให้คนจรจัด

ฉาก 6 ทิ้ง

ภายนอก / กลางคืน / ซอกตึก

ในมุมมืดของเมืองแห่งใหม่ สภาพแวดล้อมที่สงบ ซากคอนกรีตเกลื่อน กฤษที่เพิ่งเดินทางมาถึง เขาเปิดน้ำจากก๊อกน้ำที่ริมทาง ปล่อยน้ำลงกระถางดิน ขูดทองคำเปลวทิ้งออกไป พรมน้ำลงต้นไม้ด้วยอุ้งมือที่ตวงมาดอกไม้ในกระถางเหี่ยวเฉาไฟสลัวที่ริมทางเดินกฤษดามดอกไม้พลาสติกนั้นด้วยกิ่งไม้แท้ๆ

ฉาก 7 แผนที่จักรวาลท่านผู้วิเศษ

ภายนอก / กลางวัน / แผงตลาด

ในวันรุ่งขึ้น ชาวบ้านกลับมายังบริเวณสถานศักดิ์สิทธิ์แห่งเดิมพร้อมข้าวขนมถวายแต่แล้วก็ไม่พบกับกฤษและกระถางดังหวัง พบเพียงเศษสิ่งของเหลือที่ทิ้งไว้กรอบรูปใบใหญ่ที่ยกกันมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาวบ้านหนึ่ง

“ท่านไม่อยู่แล้ว”

บางผู้คนในกลุ่มยังยกมือไหว้แสดงท่าทีเลื่อมใส

ชาวบ้านสอง

“แล้วแผนที่ท่านนี้ ที่อัดกรอบมาล่ะ”

ผู้คนจับกลุ่มหารือ

ชาวบ้านสาม

“ลายแทงนี้ถวายวัดแล้วกัน”

แล้วผู้คนก็ทยอยกันกลับไปในบางส่วน บางกลุ่มยังหารือ

ชาวบ้านสี่

“ฉันขอเช่าซื้อ”

หนึ่งในชาวบ้านบางคนร้องเสนอขอ แต่ก็ไม่ได้รับความใส่ใจอะไร

ฉาก 8 ความลับ

ภายนอก / กลางวัน / ซอกอาคารในชุมชนสลัม

บ่ายของวันหนึ่ง ที่ชุมชนสลัมเล็กๆ ใต้เงาตึกและทางด่วนยกระดับ ดอกไม้ชูช่อรับแสงยามบ่าย แสงทะลุเห็นความบางของกลีบ กลีบภายในซ้อนสลับลึกสีชมพูอ่อน ลมพัดดอกไม้พลิ้วไหว ดอกไม้แห้งกรักความเงียบในยามบ่ายปราศจากผู้คน กฤษเพ่งมองที่ดอกไม้อย่างเชื่องช้า กฤษภายในตัวกฤษที่โวยวายซ้อนทับร่างเขา ชั่วกระพริบตากฤษ ลมพัดฝุ่นที่พื้นลอยคละอากาศ

-ภาพดอกไม้ถูกแหวกกลีบออกจากภายใน มือผู้หญิงพยายามตะเกียกตะกายออกมา

เขาเด็ดดอกไม้ด้วยแรงกระชาก กระถางล้มระเนระนาด รากหลุดออกจากกระถาง ดอกไม้ถูกดึงขึ้นในแนวดิ่ง

- ภาพริมฝีปากค่อยๆคลายดวงดาวออกมาทีละดวง (ความหมาย : คายความลับ)

- ภาพกลีบดอกไม้ฟันของดอกไม้อ้าปากกว้าง กระสุนพุ่งออกจากปากกลีบ

- ภาพดวงดาวกระจุยดับ ดวงแล้ว ดวงเล่า เลือดพุ่งกระจายจากดวงดาว เกิดความมืดและบรรยากาศที่เงียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพตัดสลับเร็ว ปืน ผู้คนหลากหลายวัยโดนยิงล้ม

- ภาพหญิงสาวคว่ำโต๊ะ ตู้ เตียงทำลาย ข้าวของ ระเน ระนาด

- ภาพหญิงสาวกำลังถูกปล่อยทิ้งลงที่นอน

- ภาพก้อนน้ำแข็งที่ผิวน้ำค่อยๆ ดูดซึมซับน้ำจนแห้ง

ฉาก 8ก. ฝันร้าย

ภายใน / กลางวัน / ในบ้านเช่า

กฤษสะดุ้งตื่น ถอนหายใจเฮือกใหญ่ทันใด ในเวลาบ่าย ผมยาวที่มัดเรียบร้อยในเครื่องแต่งกายสีดำสะอาด กระถางล้มระเนระนาด ข้าวของกระจัดกระจาย เขาถอนหายใจแล้วคล้อย หลับไปอีกครั้งกระจกเงาบานเก่าฝุ่นจับเขรอะภาพถ่ายคู่รักของกฤษและหญิงสาวเลือนลาง เสียบไว้ที่ขอบกระจกและผ้าเช็ดหน้าขนหนูเลอะคราบน้ำมันเครื่องกระสุนปืนลูกซองสีเหลือง ขนาดเล็กทิ้งไว้ข้างๆ

ฉาก 9 เคยเป็นความรัก

ภายใน /กลางคืน / ในบ้านไม้

ในบ้านไม้ชั้นเดียว ภายใต้ดวงไฟสีส้ม กฤษกำลังนั่งตัดเล็บมือของเขาเองในชุดกางเกงยีนส์ขายาวไม่สวมเสื้อ ภายในบ้านที่ข้าวของระเกะระกะและกองหนังสือสองสามเล่มที่วางอยู่ข้างๆ บางเล่มกางทิ้งไว้ มีหนังสือพิมพ์เก่าไว้รองเศษเล็บ เสียงประตูบ้านที่พยายามเปิดออกดังด้วยแรงผลักกระแทก หญิงสาวเดินกลับเข้ามาในบ้าน หญิงสาวในชุดเที่ยวกลางคืนสีชมพูแดง กฤษยังคงนั่งตัดเล็บในบริเวณโต๊ะญี่ปุ่นใต้ไฟอย่างค่อยๆเป็นค่อยไป ดูทุลักทุเล ถ้วย,จานและกองเสื้อผ้าที่วางสุมทิ้งไว้ ผ้าห่มและผ้าปูเตียงที่กระจุกอย่างไร้ระเบียบ ชุดสีชมพูแดงถูกถอดกองสุมพลิกด้านในม้วนทับ หญิงสาวนั่งลงบนที่นอน เธอมองไปยังไฟสลัวที่โต๊ะญี่ปุ่นชั่วครู่ เสียงกรรไกรตัดเล็บดังเป็นระยะคละเสียงบรรยายเงียบๆ ในบ้าน กรรไกรตัดเล็บถูกแย่งจากมือกฤษแล้วมือกฤษก็อยู่ในมือหญิงสาวขณะนั้น แต่ในขณะที่หญิงสาวกำลังจะตัดเล็บให้ก็พบว่าที่เล็บถูกตัดเรียบร้อยหมดแล้ว กฤษหันหน้าหนีไปทางอื่นย้ายมือออกจากหญิงสาว หญิงสาวเคลื่อนมือไปจับที่เท้าหวังตัดเล็บเท้าให้มองที่หน้ากฤษเล็กน้อยด้วยแววตาอ้อนวอน กฤษมองกลับแล้วเขาก็ลุกขึ้นออกไปในทันใด กฤษเดินไปยังมุมหนึ่งของห้อง ก้มๆเงยๆ ใช้มือหั่นบนเขียง หญิงสาวมองตามกฤษชั่วครู่ ทิ้งกรรไกรตัดเล็บลง ตาเหม่อมองต่ำ ใบหน้าเบื่อหน่าย ถอนหายใจ เธอดันช่องใส่เทปเพลงเข้าเครื่อง เล่นกดปุ่มเล่น เธอกลับมาที่โต๊ะพร้อมอุปกรณ์ทำเล็บ หญิงสาวกำลังล้างเล็บ กฤษนั่งอยู่ที่ขอบหน้าต่างซึ่งกำลังจุดไฟมวนพันลำ ที่โต๊ะญี่ปุ่น ฝาขวดน้ำยาล้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เล็บถูกเปิดออก สำลีจุ่มลง หญิงสาวเหม่อมองลงต่ำอีกครั้ง

- ภาพ เหรียญเศษบาท และธนบัตรยี่สิบยับๆ วางทิ้งบนโต๊ะ
- ภาพน้ำพริกเก่าแห้งในถ้วย วางทิ้งไว้ข้างกองถ้วยจาน
- ภาพหนวด ดวงตา หู จมูก แขน ขา หน้าอก เข่า นิ้ว เล็บ ของกฤษ

หญิงสาวขัดที่เล็บนิ้วนางแรงๆจนสีเล็บเริ่มหลุดออกไป พันลำถูกสูดเข้าเต็มมวน กฤษชี้ปลายมวน ขึ้นไฟแดงๆที่ปลายมวนอาบหน้ากฤษ เขาก้มหน้าพ่นควัน เหม่อมองด้วยแววตาที่ลอยหวานฉ่ำ

- ภาพน้ำที่ขังในห้องน้ำ ที่ท่อระบายมีผ้าอุดอยู่
- ภาพแปรงสีฟันสามอัน

กฤษเงยหน้าดูดพันลำเข้าไปอีกครั้ง ยิ้มราวมีความสุข ควันลอย

- ภาพว่าวกระดาษจากหนังสือพิมพ์ลอยอยู่กลางทุ่งกว้าง

Dreamscene:ปืนไทยประดิษฐ์ถูกจ่อไปที่กฤษซึ่งกำลังนั่งอยู่ที่ขอบหน้าต่าง เขามองมาที่หญิงสาวซึ่งกำลังถือปืนอยู่ หญิงสาวมองมาที่กฤษด้วยแววตาแข็งกร้าว นิ้วสอดเข้าที่ไกปืนเล็บสีแดง ริมฝีปากสีแดงที่ค่อยๆเม้มเข้า กฤษมองไปที่หญิงสาวเขาพยายามกลั้นขำเจื่อนๆ หญิงสาวเปลี่ยนเป้าหมาย เธอจ่อปืนเข้าที่ปากของเธอเอง กฤษใบหน้านิ่งเริ่มขำไม่ออกหญิงสาวจ้องกฤษนิ่ง ริมฝีปากแดงที่แตะกระบอกปืนค่อยๆเคลื่อนออกมา เธอเริ่มพูด

หญิงสาว

“พี่ฉันหิวน้ำ”

กฤษมองกลับมาพร้อมน้ำที่รองมาในอุ้งมือหญิงสาวมองที่กฤษแล้วค่อยๆกินน้ำจากมือของกฤษในขณะที่ในมือยังถือปืนอยู่ น้ำหกเรี่ยราดลงพื้นและตัวหญิงสาว ในขณะที่กำลังกินน้ำกฤษจึงเริ่มพูดกับหญิงสาว

กฤษ

“ไม่มีถ้วย มีจาน ใส่ข้าว ใส่น้ำกินแล้วนะ”

เมื่อเสร็จหญิงสาวถอยห่างออกมา มองไปยังกฤษ แล้วกฤษจึงถอยออกมายืนห่าง

หญิงสาว

“พี่เปลี่ยนไปมากเลย พี่หายไปไหนมา”

กฤษ

“เราเปลี่ยนไป ทุกสิ่งเปลี่ยนไป”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงสาว

“อะไรทำให้เราเปลี่ยน”

กฤษ

“แสง และ แรงดึงดูด ไม่เท่ากัน”

หญิงสาว

“ฉันไม่เข้าใจ”

กฤษ

“พี่ก็ไม่เข้าใจ ต้นไม้บางต้นรดน้ำเท่าไหร่ก็ไม่โต”

หญิงสาว

“พี่ต้องการอะไร”

กฤษ

“ความว่างเปล่า”

หญิงสาวสอดนิ้วเข้าไกปืนยกปืนขึ้น เสียงดัง ปัง! กระถางต้นไม้ล้มระเนระนาด กลีบดอกไม้ปลิวที่ใต้ไฟสลัวในบริเวณโต๊ะญี่ปุ่นหญิงสาวล้างเล็บที่นิ้วก้อยเป็นนิ้วสุดท้ายและที่หน้าต่างไม่พบกฤษ หญิงสาวเริ่มทาเล็บด้วยสีเหลืองใหม่อีกครั้ง ไฟดับลง เสียงประตูบ้านปิด

- หญิงสาวนั่งดื่มเหล้าอยู่ในสถานบันเทิง ไฟระยิบระยับ

ฉาก 10 ธรณีสูบ

ภายใน / กลางวัน / ในบ้านไม้

ความเงียบของเมืองภายนอกในเวลาเช้า ช่องใส่เทปเด้งออกนิ่งสนิท ฝุ่นเก่าเขรอะเวลาผ่านไปหลายปี รอบๆร่างกฤษ ข้าวของระเนระนาด กองหนังสือศาสนาและอื่นๆเล่มเก่าต่างๆ หญิงสาวค่อมอยู่เหนือร่างกฤษอีกครั้งบนที่นอน ลูบไล้เรือนร่างเขาด้วยมือ กฤษยังคงหลับตา สนิท หญิงสาวคว้าปืน ไทยประดิษฐ์กระบอก ง้างนกสับอย่างช้า จ่อปากกระบอกปืนไปที่หน้าผากของกฤษ เขาหายใจถี่ในขณะหลับ หญิงสาวตั้งใจแน่จึงสอดนิ้วเข้าไกปืน ที่เล็บมือไม่มีสีเล็บ

- ภาพในความมืดกฤษหั่นนิ้วนางของตัวเองออกไป แล้วทำท่าจะหั่นนิ้วชี้

แสงสว่างวาบเสียงดังเกิดที่หลังหญิงสาว เธอหันกลับมามองเพียงชั่วครู่ปืนก็ลั่นปัง!คมกระสุนทะลุบาดหมอนของกฤษพรุนเละ กฤษสะดุ้งตื่นในทันใด

กฤษ

“เห้ย!อะไรวะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงสาว

“ฉันไม่ได้ตั้งใจ”

กฤษ

“ไม่ได้ตั้งใจโดนหมอนน่ะสิ”

หญิงสาว

“ฉันทนไม่ไหวแล้ว”

กฤษ

“ทำไมต้องทำแบบนี้”

หญิงสาว

“ฉันไม่ทันคิด ฉันแค่โกรธ”

กฤษผลักหญิงสาวให้ห่างตัวแสงนั้นยังคงสว่างไปทั้งห้องชายผ้าพลิ้วเป็นร่างคนมองเห็นในส่วนลึกของแสงกฤษมองด้วยอาการตะลึงงัน แสงสว่างไปทั่วทั้งห้อง หญิงสาวมองตามแสง คว้าไม้ฟาดเข้าที่แสง

กฤษ

“อย่าทำ!!อย่าทำท่าน”

หญิงสาว

“ทำไม”

แสงเริ่มหรี่ลงเธอคว้าปืนขึ้นอีกครั้งบรรจุกระสุนด้วยความรวดเร็ว แต่ก็เต็มไปด้วยอาการประหม่ากลัวกฤษมองดูในขณะที่เริ่มถอยหนีจนลอยติดผนัง แต่ในขณะที่เริ่มตัดใจเข้าไปห้ามไม่ทันไรนั้นนักหญิงสาวก็ลั่นไกปืนกระสุนพุ่งไปยังแหล่งแสงในระยะประชิด ไม่นานแสงก็ดับลงในทันใดควันปืนคลุ้งห้อง มืด กฤษทรุดตัวลงกับพื้นไม้ เธอหันกลับมาอีกครั้งที่กฤษ

- ภาพกฤษ วิ่งไล่ตามแสง ที่ค่อยๆเปลี่ยนจากขาวเป็น สี ม่วง ฟ้า เขียว เหลือง ส้มและแดง กฤษค่อยๆหยุดช้าลงๆ

หญิงสาว

“เธอเปลี่ยนเกินไป”

หญิงสาวบรรจุกระสุนอย่างเชื่องช้าเยือกเย็น เธอจ่อปืนไปที่กฤษ หวังยิงหัวเขาขณะกำลังทรุดตัวลงกฤษก้มหน้าแต่แล้วไม่ทันจะลั่นไกริมฝีปากใหญ่โผล่ขึ้นจากพื้นอ้าปากกว้าง ดูดกลืนร่างหญิงสาวลงไป แล้วหายไปหลังจากนั้นอย่างรวดเร็ว มืดสนิทอีกครั้ง กฤษมองตาค้างแล้ววิ่งหนีออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพกระถาง ดินที่กระถางในตรอกซอยเริ่มแห้งลงอย่างช้าๆ
- ภาพกฤษขุดทองคำเปลวออกจากกระถาง
- ภาพดอกไม้พลาสติกถูกจัดไว้ในแก้วพลาสติกวางไว้ใจกลางย่านแสงสี
- ภาพมือผู้หญิงถือแก้วเหล้าในร้านเหล้า

ฉาก 11 สู่แวดล้อมที่สงบ

ภายนอก / กลางวัน / ป่า

ที่ชายป่า กฤษในผ้าสีกรักสกปรกผมรุงรัง ที่คอห้อยเถาไม้พะรุงพะรังเดินเข้าสู่ป่า เหยียบซ้ำรอยเท้าเก่าๆจางๆที่พื้นเบื้องหน้า เดินอย่างช้าๆ หายใจเข้าออกปากบ่นพรึมพรำ

กฤษ

“เบื่อแล้ว”

เขาเดินเข้าสู่ป่าลึก เสียงนก แมลงป่า ใบไม้ระงม แดดกลางวันรั่วลงผืนป่า

จบ.

3.3.1 สรุปบทภาพยนตร์

ในบทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์มีการเพิ่มฉาก 0 ซึ่งเป็นฉาก โมโนล็อก (Monologue) ที่ใช้ในการแคสติ้ง(Casting) นักแสดงเข้ามาด้วย เป็นฉากที่ตัวละครพูดคุยกับความคิดของตัวเองและเป็นฉากที่ตัวละครได้ระบายสภาวะในใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น

4.1 การคัดเลือกนักแสดง

4.1.1 บทบาทที่ต้องการ

บทของกฤษ

กฤษคือตัวละครเอกที่ใช้ในการดำเนินเรื่อง เป็นเพศชาย อายุประมาณ 25 - 30 ปี ลักษณะภายนอก ผมยาวรุงรัง ไม่ค่อยใส่ใจต่อสังคมรอบข้าง นิ่งและสุขุม

เมียของกฤษ

ตัวละครสมทบที่เล่นเป็นเมียของกฤษ ผู้หญิงที่ค่อนข้างดูดี แต่งตัวจัด อายุประมาณ 25-28 ปี รักสวยงาม มีความดึงดูดต่อเพศตรงข้ามสูง

4.1.2 วิธีการคัดเลือกนักแสดง

- คัดเลือกโดยการพูดคุยถึงความเข้าใจในเนื้อหา และความหมายในบทภาพยนตร์ และแลกเปลี่ยนทัศนะคติต่อกัน โดยอธิบายวิธีการทำงานซึ่งกันและกัน
- สร้างคำถามเพื่อประเมินมุมมองของนักแสดงหลัก เช่นผีกับมนุษย์ต่างดาว ส่วนตัวเชื่อสิ่งไหนว่ามีจริง พร้อมอธิบายเหตุผล
- ให้นักแสดงลองเล่นให้ดู โดยผ่านบทโมโนลอก(Monologue) ซึ่งมีบทพูดมากกว่าบทจริง เพื่อทดสอบความกล้าแสดงออก การแก้ปัญหา และการแสดงอารมณ์ของนักแสดง

4.1.3 เอกสารข้อมูลนักแสดง(Casting Sheet)

สำหรับเอกสารรายละเอียดของนักแสดง มีความสำคัญในการมอบหมาย นัดแนะตารางเวลางานและการเตรียมเสื้อผ้า หรือกรณีพิเศษอื่นๆ ที่ต้องการติดต่อเร่งด่วน ข้าพเจ้าควรขอไว้แม้กระทั่ง ไลน์ หรือเฟสบุ๊ค สำหรับส่งภาพ ไฟล์งาน ในการติดต่อที่สะดวกขึ้นตามยุคสมัย เพื่อความเข้าใจในตารางเวลาถ่ายทำที่ตรงกัน แต่แม้ไฟล์ข้อมูลนักแสดงจะอยู่รูปแบบออนไลน์แล้วก็ตาม ควรจดบันทึกไว้เพื่อความแม่นยำในการเรียกใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting sheets

โปรดักชั่น : ไม่มีทางลัดไปดวงจันทร์

ภาพยนตร์เรื่อง : แรกภาพลวง

<table>
<tr><td colspan="3">บทบาท : กฤษ</td><td rowspan="6"> 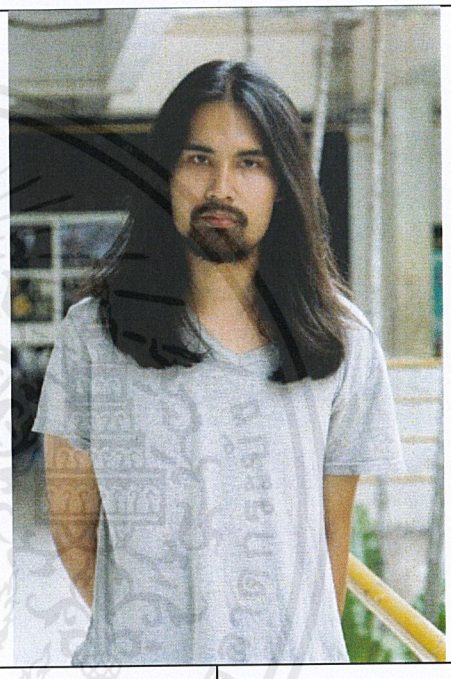 </td></tr>
<tr><td colspan="3">ชื่อ : วรณัฐ กลั่นใสสุข</td></tr>
<tr><td colspan="3">ที่อยู่ :</td></tr>
<tr><td colspan="3">โทรศัพท์ : 0801817788
Line : Zezamy
Facebook : -</td></tr>
<tr><td>เพศ : ชาย</td><td>อายุ: 24</td></tr>
<tr><td>สัญชาติ: ไทย</td><td>ค่าแสดง: -</td></tr>
<tr><td colspan="3">สัดส่วน</td></tr>
<tr><td>น้ำหนัก: 66</td><td>ส่วนสูง: 178</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="3">ผม: ดำ, ยาว</td></tr>
<tr><td colspan="3">เสื้อผ้า</td></tr>
<tr><td>เสื้อ: M</td><td>กางเกง:</td><td></td></tr>
<tr><td>รองเท้า: 45</td><td>หมวก: Free Size</td><td></td></tr>
</table>

หมายเหตุ :ไม่เคยรับงานแสดง แต่เข้าใจวิธีการออกของอารมณ์จากการกำกับ

ตารางที่ 1 Casting Sheets 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheets

โปรดักชั่น : ไม่มีทางลัดไปดวงจันทร์

ภาพยนตร์เรื่อง : แรกภาพลวง

<table>
<tr><td colspan="2">บทบาท : ภรรยาของกฤษ</td><td rowspan="5"> </td></tr>
<tr><td colspan="2">ชื่อ : นวพร บุญมี</td></tr>
<tr><td colspan="2">ที่อยู่ :</td></tr>
<tr><td colspan="2">โทรศัพท์ : 0853659469
Line : Porsri
Facebook : PorsriNawapornBoonmee</td></tr>
<tr><td>เพศ : หญิง</td><td>อายุ: 25</td></tr>
<tr><td>สัญชาติ: ไทย</td><td>ค่าแสดง:
-</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">สัดส่วน</td><td></td></tr>
<tr><td>น้ำหนัก: 47</td><td>ส่วนสูง: 158</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">ผม: ดำ,ยาว</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">เสื้อผ้า</td><td></td></tr>
<tr><td>เสื้อ: S</td><td>กางเกง:</td><td></td></tr>
<tr><td>รองเท้า: 38</td><td>หมวก: Free Size</td><td></td></tr>
</table>

หมายเหตุ: มีทักษะในการแสดง และเคยรับงานแสดง จึงช่วยให้งานราบลื่นได้อย่างดี

ตารางที่ 2 Casting Sheets 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การกำกับศิลป์ (Production Design)

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้มีลักษณะการเล่าเรื่องที่สะท้อนสภาวะภายในของตัวละครคือการถ่ายทอดสิ่งที่ตัวละครเห็นหรือรู้สึก และมุมมองจากภายนอกซึ่งหมายถึงสิ่งที่ผู้คนรอบๆตัวละครเฝ้ามองตัวละครอยู่ เป็นแนวคิดที่ใช้ในการออกแบบ ฉากสำหรับใช้ถ่ายทำ โดยผสมไประหว่างสถานที่ถ่ายทำที่มีอยู่โดยทั่วไป และสถานที่ออกแบบมาเพื่อใช้ถ่ายทำ ฉะนั้นภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์จึงมีผสมไประหว่าง สิ่งที่ตัวละครเห็นกับสิ่งที่คนดูเห็นไปตลอดทั้งเรื่อง

ในส่วนของสีถูกปรับให้ ซีดลงจากความเป็นจริง จากเดิมที่ ประกอบไปด้วยสี แดงเหลือง น้ำเงิน ที่ใช้สะท้อน อารมณ์ของตัวละครในแต่ละฉาก เนื่องจากต้องการเห็นความต่าง ของตัวละครกับสถานที่ ซึ่งเกิดขึ้นชัดเจนเมื่อปรับสีซีดลง จากฉากที่เลือกใช้โดยหลักที่ประกอบไปด้วย สีเทา ดำ และน้ำตาลเป็นส่วนใหญ่

รูปทรงในฉาก เต็มไปด้วยสิ่งปรักหักพัง สิ่งของเก่าๆ ความเขรอะขระ ความยุ่งเหยิง และร่องรอยการใช้งานต่างๆ ที่ถูกแทรกอยู่นั้น เพื่อบอกถึงเวลาที่ผ่านไป ความไม่ใยดีต่อสิ่งรอบๆ จากภาพนอกของตัวละคร และความยุ่งเหยิงในอารมณ์ที่ไม่สามารถแสดงออกมาได้จากภายในตัวละคร เพื่อสร้างอารมณ์ยุ่งเหยิง ความเบื่อหน่ายเหล่านั้นผ่านภาพสิ่งของอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ ที่ปรากฏในเรื่อง ถูกใช้ถ่ายทอดสภาวะภายในของตัวละคร เจตนาให้วางโดยไม่ได้คำนึงถึงการใช้งานจริง แต่วางเพื่อให้เห็นช่องว่างระหว่างตัวละครกับสิ่งแวดล้อมที่เขาอยู่ โดยให้สื่อถึงความหมายของตัวละครที่พยายามปลีกตัวออกมานั่นเอง เช่นฉากโซฟาข้างรางรถไฟ ที่นอนข้างถนน เป็นต้น เพื่อเกิดความกลมกลืน ระหว่างภาพภายในและภาพนอกของตัวละครที่ผู้ชมเห็นในภาพยนตร์

4.2.1 การออกแบบและวางแผนในงานกำกับศิลป์

ภาพที่ 4.1 ห้องความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการออกแบบฉากที่ตัวละครพูดกับความคิดของตัวเอง ซึ่งเป็นฉากแรกที่เริ่มถ่ายทำ ซึ่งฉากนี้เกิดจากแนวความคิดที่ว่า ช่วงเวลาใดในแวดล้อมใดเราจะจมอยู่กับความรู้สึกของตัวเองที่สุด โดยทดลองกับตัวเองก่อนจะเขียนลงในบทภาพยนตร์ ข้าพเจ้าได้ทดลองนั่งในบ้านร้างแห่งหนึ่งในบริเวณมหาวิทยาลัยในช่วงบ่ายของวันหนึ่ง นึกถึงสภาวะตัวละคร ด้วยความสงบและวังเวง จึงเขียนบทจากฉากนี้ขึ้นมา ด้วยสภาพแสงที่ค่อนข้างมืดและมีทิศทางแสงเพียงด้านเดียว ในขั้นตอนเตรียมการข้าพเจ้าจึงคิดวิธีที่จะใช้อุปกรณ์ให้น้อยที่สุด เพื่อประหยัดเวลาที่สุด โดยอาศัยแสงจากหน้าต่างในช่วงบ่ายเพียงอย่างเดียว

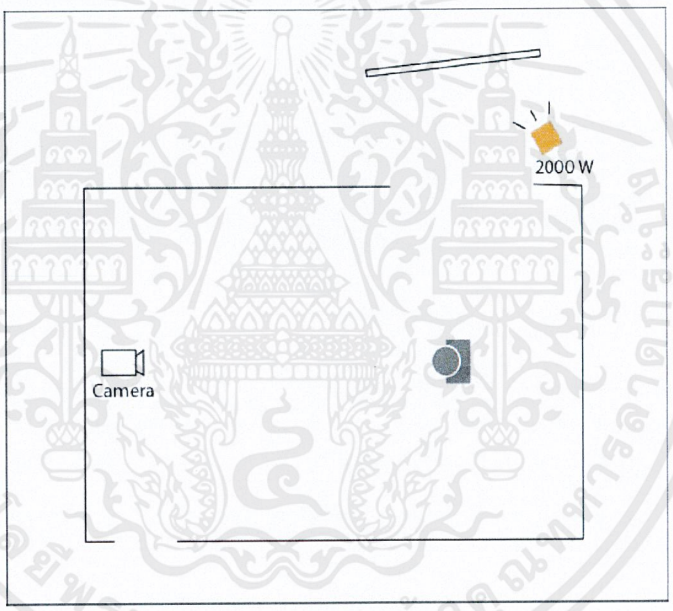

ภาพที่ 4.2 ผังไฟห้องความคิด

ตามแผนการถ่ายทำที่วางไว้คือใช้ไฟ 2000 วัตต์ สะท้อนกับแผ่นโฟมเพื่อให้แสงในห้องเพียงพอต่อการถ่ายทำ โดยสะท้อนเข้ามาทางหน้าต่างเพื่ออิงกับแสงจริงของสถานที่ ยกสูงจนอยู่ระดับชั้นสองของบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 การออกแบบบ้านของตัวละคร

ภาพที่ 4.3 แบบจำลองบ้านของตัวละคร

แนวความคิดในการออกแบบบ้านของตัวละคร ข้าพเจ้ามีแนวคิดว่า ตัวละครกฤษและภรรยาของเขา ควรอยู่ในบริเวณที่แยกกัน คือมีสัดส่วนของกันโดยชัดเจน และบ้านต้องไม่น่าอยู่ ไม่มีความเป็นบ้านหลงเหลือ ข้าวของเครื่องใช้เต็มไปด้วยสิ่งของที่ถูกทิ้งและพัง โดยตีความจากแนวคิดที่ว่าไม่มีสิ่งใดเป็นของเราอยู่กับเราตลอดไป ซึ่งเป็นหนึ่งในสภาวะตัวละครที่รู้สึก ในส่วนของโทนสีเลือกโทนสีที่คิดมาจากตัวละครผู้หญิง ที่เธอมัวลุ่มหลงอยู่กับสีสันในชีวิตเธอ จึงเลือกสีแม่สีเป็นหลักในการออกแบบ ในส่วนตัวของข้าพเจ้าเองมีความรู้สึกว่าชุดสีของแม่สีให้ความรู้สึกดิบและก้าวร้าว เพื่อบ่งบอกถึงสถานะทางอารมณ์ของตัวละครทั้งสองที่อยู่ในบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 สถานที่ก่อนตกแต่ง

ในสถานที่ถ่ายทำที่ข้าพเจ้าเลือกคือ บ้านร้างหน้าโรงถ่ายในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ซึ่งบริเวณที่จะใช้คือในส่วนของชั้นสอง

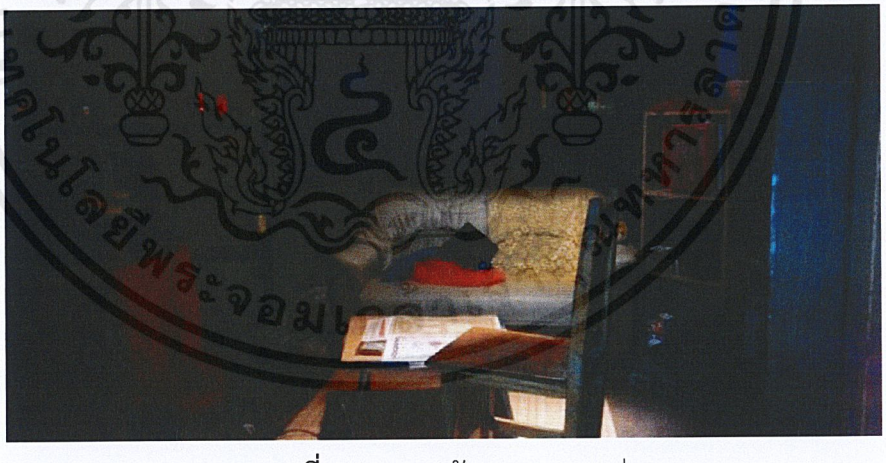

ภาพที่ 4.5 ภาพหลังจากการตกแต่ง

และในฉากส่วนใหญ่นั้นเป็นกลางคืน ซึ่งข้าพเจ้าต้องกั้นทิศทางแสงทั้งหมดด้วยกระดาษดำ สำหรับเตรียมฉากถ่ายให้เป็นกลางคืน ทาสีตัวบ้านเสร็จแล้วจึงย้ายอุปกรณ์ประกอบฉากเข้าไป จากนั้นจึงต่อไฟเข้าไปเพื่อใช้ในการถ่ายทำ เพื่อสร้างบรรยากาศของหนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

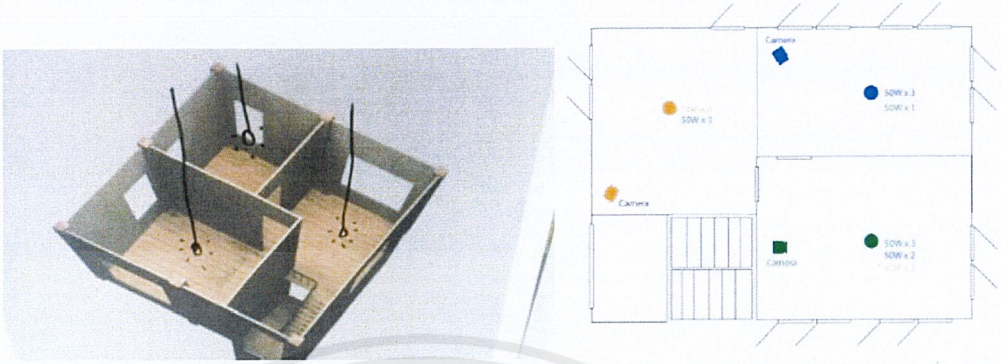

ภาพที่ 4.6 ผังไฟและกล้อง

สำหรับการจัดไฟในฉากบ้านของตัวละคร เกิดจากรสนิยมส่วนตัวของข้าพเจ้าคือไฟดวงเดียวจากข้างบนห้อยลงมากลางห้องโดยฉากแบ่งเป็นสามส่วน ไฟทุกดวงสามารถถอดประกอบและเคลื่อนย้ายได้ ฉากหลักที่ใช้ถ่ายใช้ไฟ 50 วัตต์ สามดวงแขวนและบริเวณที่เป็นส่วนของบรรยากาศใช้ส่วนละหนึ่งถึงสองดวงเพื่อลดจุดด้อยจุดเด่นของภาพตามที่ต้องการ

ภาพที่ 4.7 ทดสอบไฟก่อนการถ่ายทำ

เมื่อเสร็จเรียบร้อยก็ทำการทดสอบระบบ ซักซ้อมความเข้าใจกับทีมงาน ในกระบวรการทำงานในฉากการถ่ายทำนั้นต้องปิดหน้าต่างหมดซึ่งค่อนข้างร้อน ต้องเตรียมพัดลมโรงงานเข้าไปเปิดเพื่อระบายอากาศ คลายความร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 สถานที่สำหรับการถ่ายทำ

ภาพที่ 4.8 สถานที่ถ่ายทำย่านอโศก

ในตอนแรกนั้นเลือกเป็นสถานที่ในย่านของเยาวราช แต่เมื่อประเมินงานแล้วข้าพเจ้าจึงตัดสินใจใหม่อย่างกะทันหัน เนื่องด้วยจากศักยภาพทีมงานไม่อำนวยต่อสถานที่ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจก่อนวันถ่ายหนึ่งอาทิตย์ แล้วเลือกเป็นชุมชนสลัม ภาพที่ออกมาจึงดูสกปรกและเต็มไปด้วยสิ่งปรักหักพัง ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือจากเจตนาแรก แต่ก็ได้บรรยากาศของความดิบของสถานที่ ความแปลกใหม่ไปตามสถานที่ ที่เลือก ซึ่งข้าพเจ้าก็ยังรักษาการดำเนินของตัวละครเดิมไว้ และเพิ่มเติมอย่างอื่นนอกเหนือจากบทเช่นช่วงเดินไปมาในสถานที่

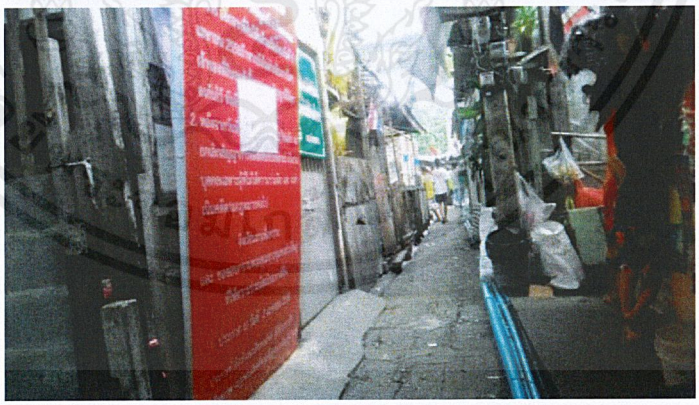

ภาพที่ 4.9 ภาพภายในชุมชน

ในระหว่างก่อนถ่ายทำนั้น หมู่บ้านกำลังโดนถูกไล่ที่เพื่อรื้อถอน และยังมีคนในชุมชนส่วนหนึ่ง ยังไม่ยอมย้ายไปไหน เนื่องจากเงินค่าก่อสร้างยังไม่ได้จากนายทุนเจ้าของที่ ในส่วนของข้าพเจ้านั้นก็ดำเนินการถ่ายทำไปตามหน้าที่ ซึ่งภาพที่ได้จากการถ่ายบางส่วน คนในชุมชนบางคนถึงกับเอ่ยว่า คงเป็นภาพสุดท้ายที่ถูกบันทึกไว้ ข้าพเจ้าและทีมงานเองก็ได้แต่เพียงยิ้มรับฟัง และแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพบางส่วนของชุมชนที่อายุราวๆ 30 ปี จากการสอบถาม ก็ถูกบันทึกไว้ในภาพยนตร์เรื่องนี้ก่อนถูกรื้อถอนทั้งหมด ก่อนปลูกสร้าง สิ่งปลูกสร้างใหม่ลงไป

4.2.4 แนวคิดฉากชาวบ้านขอหวยและวาดภาพ

ภาพที่ 4.10 ข้อความและศาลริมทาง

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในฉากวาดรูปและชาวบ้านขอหวยมาจากสองสถานที่คือ ร่องลอยการขีดเขียนข้อความที่โยงกันไปมา พบได้ตามเสาคอนกรีต ทางด่วน ใต้สะพานลอย บริเวณทางเท้าย่านอโศก ริมถนนเส้นพระรามเก้า เมื่อเพ่งอ่านดีๆจะพบว่าเป็นข้อความที่น่าคิดต่อไปได้อีกหลายๆเรื่อง ซึ่งผู้เขียนนั้นเขียนไว้เป็นจำนวนมาก และอีกที่หนึ่งคือบริเวณริมรางรถไฟ ระหว่างสถานีพระจอมเกล้ากับสถานีลาดกระบังในบริเวณข้างทาง จะพบสถานที่แห่งหนึ่งที่ผู้คนนำสิ่งของมาทิ้งไว้ อาทิ ตุ๊กตา หรือศาลเจ้า ไม่นานจากนั้นคนก็ทำรั้วมาล้อม ผ้าสามสีมาผูก ก่อกองดินขึ้นมาราวเป็นสถานที่สักการะ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากสองสิ่งนี้มาสร้างเป็นฉากที่มีคนมาไหว้ ดอกไม้ของตัวละคน และนำทองคำเปลวมาปิด

ภาพที่ 4.11 การวาดภาพด้วยถ่านไฟ

การวาดภาพของตัวละครตามสถานที่ต่างๆ ข้าพเจ้ากำกับโดยการให้โจทย์ว่าทางกลับบ้าน เพื่อให้นักแสดงวาดออกมาด้วยความรู้สึกของเขา แล้วปล่อยไปจนนักแสดงวาดเสร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 ภาพจำลองในฉากผู้คนกราบไหว้

คือภาพที่ออกแบบไว้สำหรับเป็นแนวทางในการถ่ายฉากนี้ เพื่อให้ข้าพเจ้าเองและทีมงานได้เห็นภาพที่ชัดเจนร่วมกัน ง่ายต่อการตัดสินใจและลงมือถ่ายทำในขั้นตอนต่อๆไป

4.2.5 สถานที่สำหรับการถ่ายทำบริเวณตลาดหัวตะเข้

ภาพที่ 4.13 สถานที่ถ่ายทำบริเวณตลาดหัวตะเข้

เลือกสถานที่นี้เพราะต้องการใช้นักแสดงประกอบจำนวนหนึ่ง ซึ่งการวานให้ช่วยหรือการขนย้ายผู้คนในระดับการผลิตงานของนักศึกษาไม่ใช่เรื่องง่ายๆและประจวบเหมาะกับที่ในตลาดมีสถานที่สักการะพอดี ข้าพเจ้าจึงออกแบบเหตุการณ์กับตัวละครให้สอดคล้องกับรูปแบบของสถานที่โดยยังอิงกับเป้าหมายเดิมตามบทภาพยนตร์และแต่งเติมสถานที่นิดหน่อยให้แสดงถึงการใช้งานที่เป็นประจำของคนละแวกนี้ อาทิ นำเครื่องเซ่นมาวาง ดอกไม้และธูปเทียน เพื่อเป็นบรรยากาศ

ภาพที่ 4.14 ภาพจำลองดอกไม้และกระถาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบฉากดอกไม้ปลอมที่โตขึ้นในกระถางเมื่อชาวบ้านมาติดทองคำเปลวและกราบไหว้โดยข้าพเจ้าได้ลองจัดแสงขึ้นเพื่อให้เห็นบรรยากาศของหนังเรื่องนี้ว่าจะออกมาเป็นเช่นไร สำหรับเตรียมการถ่ายทำ เพื่อให้ในขั้นนั้นตอนการถ่ายทำไม่คลาดเคลื่อนไปจากนี้มากนัก

4.2.6 การซ้อมถ่ายทำ

ภาพที่ 4.15 ภาพการซ้อมถ่ายทำ

ในการซ้อมการถ่ายทำ มีจุดประสงค์เพื่อทดลองเทคนิคของภาพสำหรับการเล่าเรื่องว่าเป็นไปอย่างที่คิดหรือไม่ และต้องใช้วัตถุดิบ อุปกรณ์ใดบ้างสำหรับการสร้างภาพเหล่านั้นขึ้นมา ซึ่งก็เป็นผลที่ดีสำหรับการประเมินงานที่จะเจอในอนาคต ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้เลือกและตัดบางส่วนทิ้งไปเพื่อความสมบูรณ์ของทั้งหมด และเพื่อไม่ให้เสียเวลากับสิ่งที่ไม่ถูกเลือก จึงขออธิบายในส่วนของภาพเทคนิคที่ถูกตัดออกไป

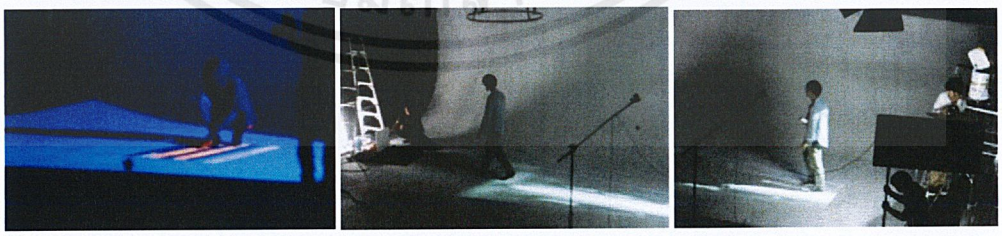

ภาพที่ 4.16 ภาพจิตเหนือแสง

ฉากการเดินบนแสงของตัวละคร โดยมีแนวคิดว่าแสงที่เดินทางเร็วกว่าสิ่งใด จิตใจของตัวละครนั้นเร็วกว่า ข้าพเจ้าใช้เทคนิคฉายแสงลงบนพื้น ซึ่งเป็นแสงจากจอโปรเจคเตอร์ และไฟล์แสงวิ่งที่ทำขึ้นมา จากนั้นก็ใช้กล้องจับภาพระหว่างตัวละครกำลังเดิน ลดหน้ากล้องลงเพื่อให้ทุกๆ อย่างมืด ผลที่ออกมาคือเรามาสามารถควบคุมการเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กันระหว่างนักแสดงกับแสงได้ จึงยกเลิกไป แล้วใช้วิธีถ่ายกรีนสกรีนแทน สุดท้ายข้าพเจ้ารู้สึกว่าภาพมันสะอาดไปจึงตัดทิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.17 คายดวงดาว

ฉากการคายดวงดาว มีแนวคิดจากดวงดาวคือเครื่องบันทึกของจักรวาล ความทรงจำตัวละครก็เช่นกันที่ถูกทำลาย ใช้เทคนิคการคายลูกปิงปองออกมาจากปากของนักแสดงหญิง การถ่ายทำเป็นไปได้ด้วยดีจนกระทั่งในขั้นตอนของการทำเทคนิคพิเศษ ปรากฏว่าไม่ได้มาร์ค (Mark) จุดสำหรับทำแทคกิ้ง (Tracking) ผลคือเมื่อทำเทคนิคพิเศษปรากฏว่าปากและลูกปิงปองเคลื่อนหมุนมากไป จึงไม่สามารถทำให้สมบูรณ์ได้

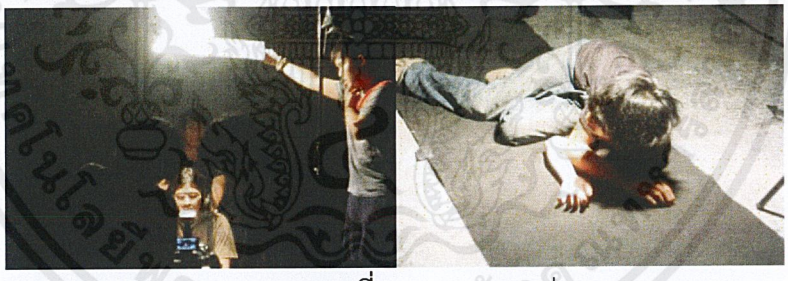

ภาพที่ 4.18 ภาพแยกร่าง

ตัวละครแยกออกมาจากอีกตัว โดยใช้เทคนิคซ้อนภาพแล้วเคลื่อนแสงไปยังบริเวณที่จะใช้แล้วถ่ายวัดแสงบริเวณที่แสงตก แต่เมื่อทดลองถ่ายโดยไม่ใช้กรีนสกรีนแล้วลองตัดออกมาดู ปรากฏว่าไม่สมบูรณ์อย่างที่คิด และความหมายที่ใช้อาจผิดเพี้ยนจึงตัดออกไป แต่สุดท้ายก็ลองถ่ายกรีนสกรีน และแล้วก็ออกมาก็เหมือนเดิม จึงตัดทิ้งไปจริงๆเสียเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.7 การออกแบบฉากความฝันและบทภาพ

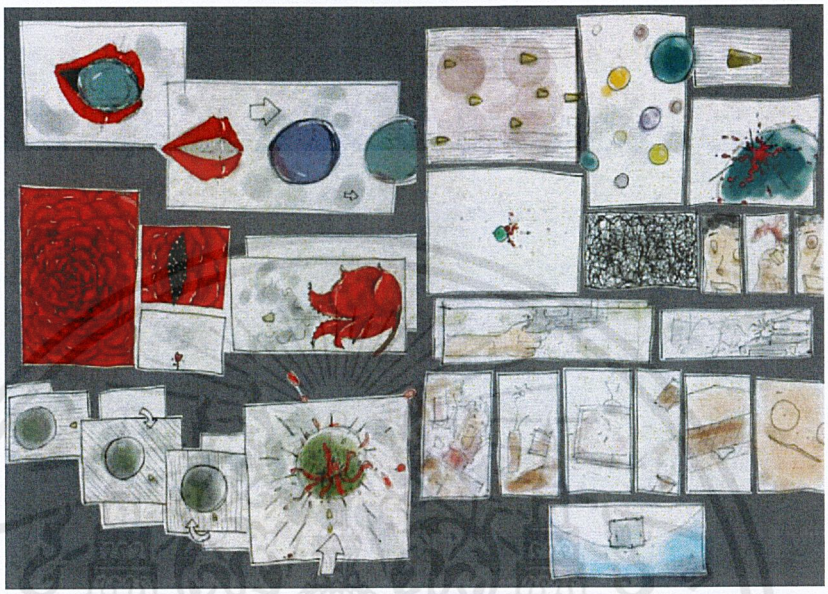

ภาพที่ 4.19 บทภาพฉากความฝัน

ฉากความฝันของตัวละคร โดยข้าพเจ้าจะสื่อความหมายของการถูกทำลายความทรงจำของตัวละคร โดยการวาดเป็นช่องๆเพื่อสื่อสารกับผู้ที่มีหน้าที่ทำภาพในส่วนของความฝัน ให้เป็นภาพเคลื่อนไหว แต่สุดท้ายก็ต้องตัดออกไปบางส่วน ตามเวลาและศักยภาพที่เอื้ออำนวย

ภาพที่ 4.20 บทภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นภาพที่ใช้ประกอบการเล่าเรื่องในการนำเสนอต่อทีมงาน โดยวาดขึ้นมาเพื่อให้ทุกคนเห็นแอ๊คชั่นหลักและภาพรวมทั้งหมดของหนังสั้นเรื่องนี้ ส่งผลให้ง่ายต่อการเข้าใจ

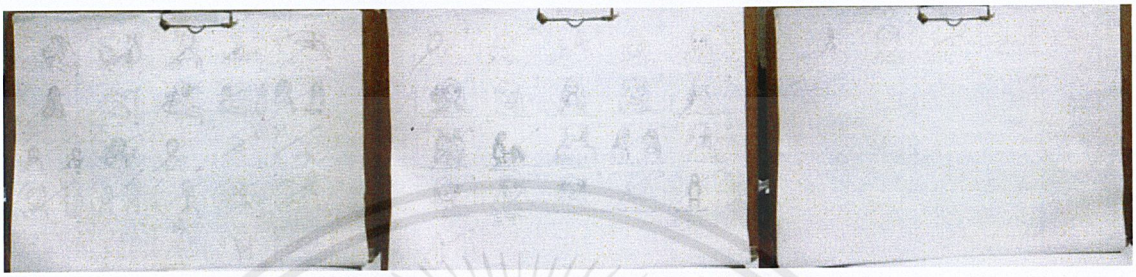

ภาพที่ 4.21 บทภาพฉากในบ้าน

บอร์ดภาพสำหรับการถ่ายทำ เนื่องจากช็อตที่จะถ่ายมีความซับซ้อนในเรื่องของการสื่อสารช่วงของความฝันกับความจริงในโลกของตัวละคร ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีวาดรูปแล้วถ่ายตามบอร์ดอย่างๆค่อยๆเป็นๆค่อยไป อันไหนถ่ายเสร็จแล้วกาทิ้ง นักแสดงและทีมงานจึงเกิดความเข้าใจ และตามอารมณ์ในฉากได้ทัน ผลที่ได้คือทุกคนเกิดความคิดใหม่ๆมานำเสนอต่อกัน ซึ่งข้าพเจ้าก็รับฟังและเลือกบางส่วนที่พอเป็นไปได้

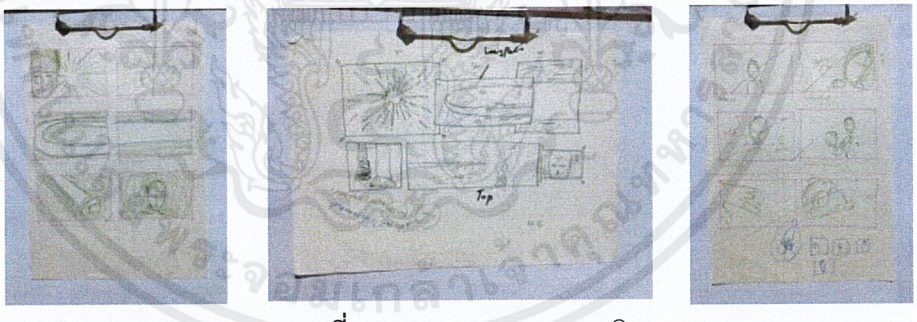

ภาพที่ 4.22 บทภาพฉากความคิด

ภาพฉากความคิดถูกวาดไว้เพื่อสื่อสารกับทีมงานและนักแสดง ว่าข้าพเจ้าต้องการภาพอย่างไรบ้าง และกระบวนการที่ได้มาต้องทำอย่างไร ซึ่งเกิดขึ้นในการถ่ายทำแทบทุกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.8 อุปกรณ์ประกอบการถ่ายทำ

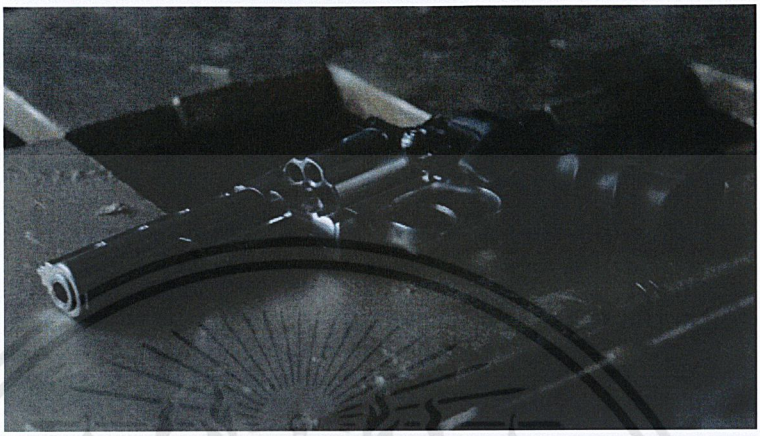

ภาพที่ 4.23 ภาพปืน

ปืนข้าพเจ้าให้ความหมายถึงเพศชายและการทำลายล้างในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ผู้ที่ครอบครองและใช้คือเมียของกฤษ เธอพยายามใช้มันทำลายกฤษในตลอดทั้งเรื่อง ในความคิดของตัวกฤษเอง

ภาพที่ 4.24 ภาพดอกไม้พลาสติก

ดอกกุหลาบพลาสติกสีแดงให้ความหมายถึงเพศหญิงและความด้านชา หมดอาลัย กฤษพยายามปลูกดอกไม้ดอกหนึ่ง ในที่สุดดอกไม้พลาสติกนี้โตขึ้นมา แล้วเขาจึงเด็ดมันทิ้งไป ฝันร้ายๆ จึงทำลายเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

5.1 การเตรียมก่อนการถ่ายทำ

5.1.1 อุปกรณ์กล้องในการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้กล้องดิจิตอลถ่ายทำอยู่สามชนิด ด้วยเหตุผลของการรักษาคุณภาพของภาพ เทคนิคของภาพและความสะดวกในสถานที่ถ่ายทำ ทีมงานที่เลือกใช้จึงใช้กล้องคละกันบ้างเพราะกล้องบางชนิดให้ผลของภาพและลักษณะงานที่ต้องการต่างกันได้เช่น

Sony Fs700 ให้ผลของภาพที่ดีจึงเลือกใช้ถ่ายในฉากภายใน ฉากกลางคืน และการถ่ายในลักษณะงานที่เต็มวันเนื่องจากกล้องสามารถเปิดใช้งานนานๆได้แต่ข้อเสียคือมีขนาดใหญ่

Cannon 5D ให้ผลของภาพพอใช้เมื่อเทียบกับกล้องที่ใช้งานทั้งหมด แต่เปิดใช้งานนานไม่ได้เนื่องจากร้อนแต่เนื่องจากมีอุปกรณ์เสริมเช่น เลนส์ (Lens) ต่างๆที่ค่อนข้างหลากหลายในการเลือกถ่ายทำในลักษณะงานที่แสงน้อยได้ มีขนาดเล็ก จึงเลือกใช้ในการเก็บภาพ อินเสิท (Insert)

LumixGH3เนื่องจากให้ผลงานภาพใกล้เคียงกล้องหลักในการถ่ายทำอย่าง Sony Fs700 จึงถูกเลือกมาใช้ในสถานที่ถ่ายทำ ที่ค่อนข้างมีบริเวณถ่ายทำที่จำกัดและต้องการความรวดเร็ว แต่ผลเสียคือไม่สามารถเปิดใช้งานนานๆได้เทียบเท่าและอุปกรณ์เสริมในการอัดเสียงไม่เอื้ออำนวย

โดยการตั้งค่าอัตราเฟรม (Frame Rate)กล้องทุกตัวอยู่ที่ 24FPS เพื่อใช้ในการตัดต่อร่วมกันได้แต่จะพบผลที่คาดเคลื่อนจากกล้องแต่ละชนิดเช่น โทนสี ค่าความต่างสี หลังการถ่ายทำเสมอ

ภาพที่ 5.1 กล้องที่ใช้ถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์สั้นใช้วิธีบันทึกโดยใช้ตัวส่งสัญญาณไวเลส (Wireless)จากเครื่องอัดเสียงแล้วซิงค์ (Synchronize) เข้ากล้อง โดยไม่ต้องใช้เสลทในการซิงค์เสียง ผลที่ได้ก็คือจะได้ไฟล์เสียงสองไฟล์คือทั้งในกล้องและในตัวอัดเสียงคุณภาพเสียงครบตามที่อัด กล้องและไมค์จึงเป็นอิสระต่อกัน แต่ปัญหาที่จะเกิดขึ้นคือตากล้องและคนอัดเสียงจะละเลยการเปิดไวเลส

ภาพที่5.2 อุปกรณ์บันทึกเสียง

5.1.3 อุปกรณ์ไฟในการถ่ายทำ

ฉากในบ้านช่วงกลางคืนข้าพเจ้าเลือกใช้หลอด Halogen 50W ในการใช้ถ่ายทำ โดยเพิ่มจำนวนไฟเพื่อเพิ่มจำนวนวัตต์ (Watt) เข้าไป สำหรับในบริเวณที่ต้องเน้น และในบริเวณบรรยากาศใช้เพียงดวงหรือสองดวง เพื่อเลี้ยงบรรยากาศไว้ สำหรับเหตุผลที่ใช้หลอดนี้ เนื่องจากถอดประกอบง่าย ในการเคลื่อนย้ายการถ่ายทำ แต่ข้อเสียมีความร้อนสูงทั้งตัวหลอด จึงยากสำหรับบริเวณหยิบจับระหว่างการถ่ายทำ

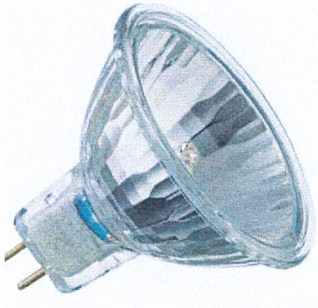

ภาพที่ 5.3 หลอดไฟที่ใช้ในการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 แผนการถ่ายทำ

5.2.1 การวางแผนงานประสานงาน

ในการออกถ่ายทำหรือเตรียมฉากถ่ายทำทุกครั้ง หลังจากข้าพเจ้าสอบถามคิวว่างของทีมงานและนักแสดงแล้ว ข้าพเจ้าจะแจ้งเตือนในเพจกรุ๊ปงานบนเฟสบุ๊ค (Facebook) แล้วโทรศัพท์กระชับกับตัวหลัก อาทิ นักแสดงและประสานงาน โดยชี้แจงฉากที่ถ่ายและระยะเวลาการถ่าย ซึ่งข้าพเจ้ายึดหลักเวลาเป็นสำคัญ กำหนดเสร็จกี่โมง ไม่ละเลยตามที่นัดหมาย

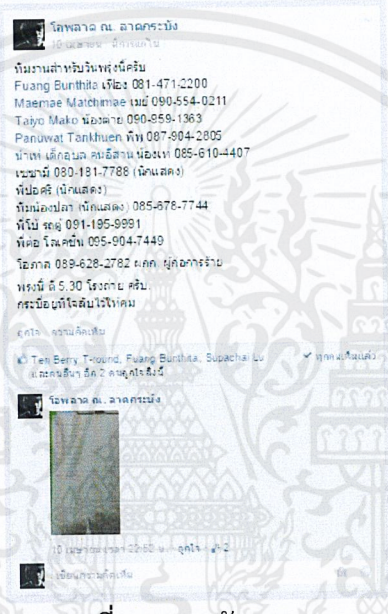

ภาพที่ 5.4 การนัดหมายงาน

5.2.2 การกำกับการแสดง

ข้าพเจ้าจะมอบบทไว้ให้นักแสดงไว้อ่าน พูดคุยสอบถามการตีความซึ่งความหมายก็แตกต่างกันไป ซึ่งก็เป็นที่พอใจตามที่คาดหมายของข้าพเจ้าบ้าง แต่สิ่งสำคัญที่ข้าพเจ้ากำกับคือความรู้สึกและเหตุผลที่ตัวละครทำและจากนั้นข้าพเจ้าจะปล่อยให้นักแสดงเล่นไป คอยระวังในส่วนของความต่อเนื่องในช็อตเรื่องของแขนซ้ายขวายกข้างไหนข้าพเจ้าเพียงแค่คอยจำ มักจะได้ผลลัพธ์ที่ประหลาดใจเสมอๆ ไว้เลือกสำหรับตัดต่อ

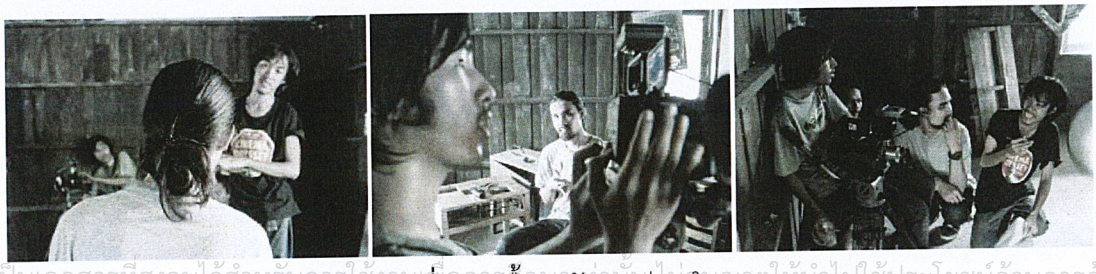

ภาพที่ 5.5 เบื้องหลังการถ่ายทำ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการกำกับที่ต้องใช้สมาธิสูงๆ ก็จะมีผู้ช่วยคอยรันคิวให้ เพื่อให้ทราบว่าต่อไปถ่ายอะไร ซึ่งตรงนี้ต้องการความแม่นยำในการแสดง ฉากบางฉากข้าพเจ้ายังคงรูปแบบของการถ่ายทำที่ยึดตามบทภาพยนตร์ไว้เพื่อให้ได้เนื้อหาที่ต้องการตามความต้องการ หน้าที่ของข้าพเจ้าคือเพียงดูในมอนิเตอร์แล้วเลือกว่าได้หรือไม่ได้ ซึ่งกระบวนการนี้ต้องอาศัยทีมที่เข้าใจและเกิดการนัดแนะซักซ้อมมาอย่างดีแล้ว ซึ่งก็เป็นเช่นนั้น

ภาพที่ 5.6 เบื้องหลังการถ่ายทำ 2

ในการกำกับที่ต้องอยู่ท่ามกลางนักแสดงและทีมงานจำนวนมาก ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทำงานผ่านผู้ช่วยและทีมประสานงานเพื่อการสื่อสารจะได้ถูกส่งต่อยังผู้รับได้รวดเร็วและกระชับ โดยการทำงานผ่านผู้ช่วยกำกับของข้าพเจ้าบางครั้ง ก็เพื่อเลี่ยงการปะทะบางอย่างโดยตรง ซึ่งก็ส่งผลดีต่อนักแสดงและทีมงาน

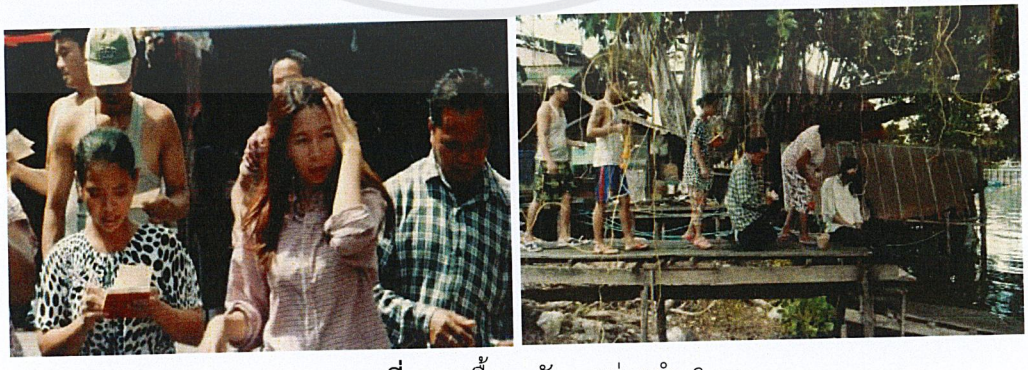

ภาพที่ 5.7 เบื้องหลังการถ่ายทำ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 การกำกับภาพ

ในด้านการกำกับภาพข้าพเจ้าปล่อยไปตามทักษะของผู้ถ่ายภาพในแต่ละคนไปเลย โดยในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเริ่มเกิดความสนใจเมื่อเกิดความพิเศษบางอย่างกับการใช้ผู้ถ่ายภาพไม่ซ้ำกันเลยในแต่ละคิวการถ่ายทำ โดยแต่ละคนก็มีการจัดองค์ประกอบภาพผ่านมุมมองที่ต่างกัน บางคนปล่อยให้เป็นไป ส่วนบางคนปรับเปลี่ยนอะไรในฉากบ้างนิดหน่อย โดยข้าพเจ้าใช้สองสิ่งในการกำกับตากล้อง คือ มุมมองจากผู้อื่นมอง กับมุมมองจากภายในของตัวละคร แล้วตากล้องก็ตีความไปตามประสบการณ์ของตากล้องเอง ข้าพเจ้าจึงเกิดความรู้สึกที่ว่าน่าจะเป็นมุมมองใครๆหลายๆคนที่มองตัวละครนี้เคลื่อนไหวอยู่ บางคนก็มองมันอย่างขุ่นมัวบางคนก็มองมันอย่างสนอกสนใจ โดยข้าพเจ้ายังคงรักษาขอบเขตของโทนภาพไว้เองอาทิเช่น ค่าความต่างแสงสี หรือสีที่ปรากฏในฉากบางสีที่ต้องรักษาไว้

ภาพที่ 5.8 เบื้องหลังการถ่ายทำ 4

ตัวอย่างแปลนไฟและกล้องในฉาก

ฉาก ในบ้านตอนกลางวัน

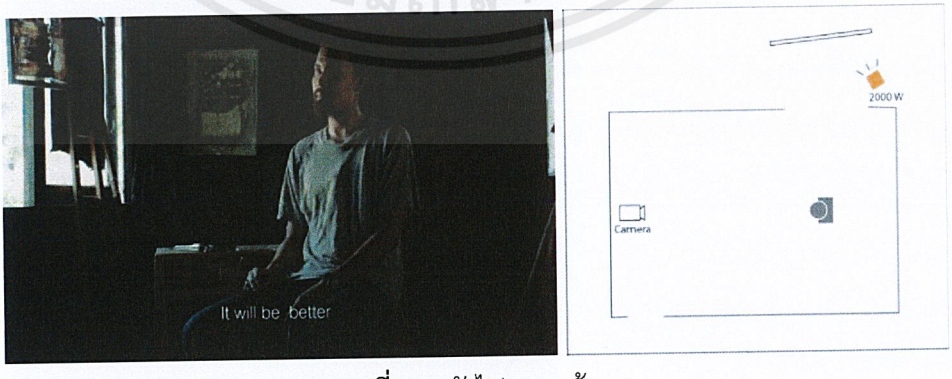

ภาพที่ 5.9 ผังไฟและกล้อง 1

ฉากบ้านที่ตัวละครพูดคุยกับความคิดของตัวเอง มีการจัดไฟ ด้วยการเพิ่มแสงจากด้านนอกด้วยไฟ 2000W สะท้อนกับแผ่นโฟมให้แสงเข้ามาเพื่อเพิ่มความสว่างของห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากในบ้านตอนกลางคืน

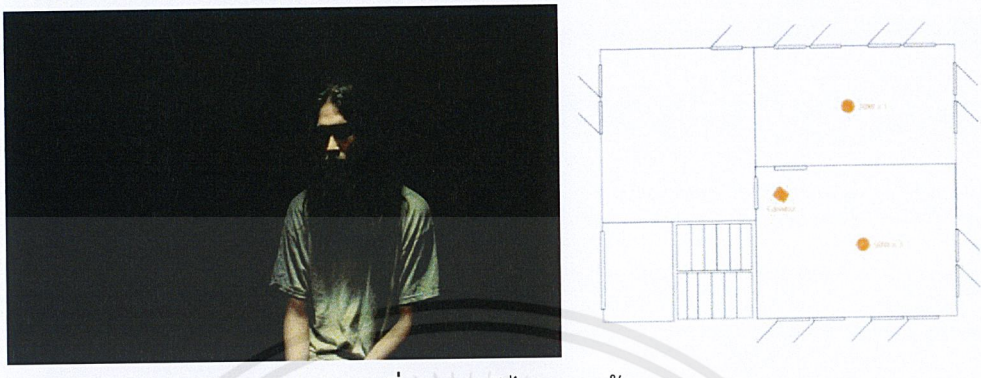

ภาพที่ 5.10 ผังไฟและกล้อง 2

ฉากบ้านในตอนกลางคืน แหล่งแสงเกิดจากการนำหลอดไฟHalogen 3 หลอด ติดเข้าด้วยกัน ได้กำลังไฟ 150 วัตต์ แขวนลงมาจากด้านบน แล้วครอบด้วยกระดาษ เพื่อความคุมการกระจายตัวของแสง

ภาพที่ 5.11 ผังไฟและกล้อง 3

ฉากท่าน้ำศาลพระภูมิ

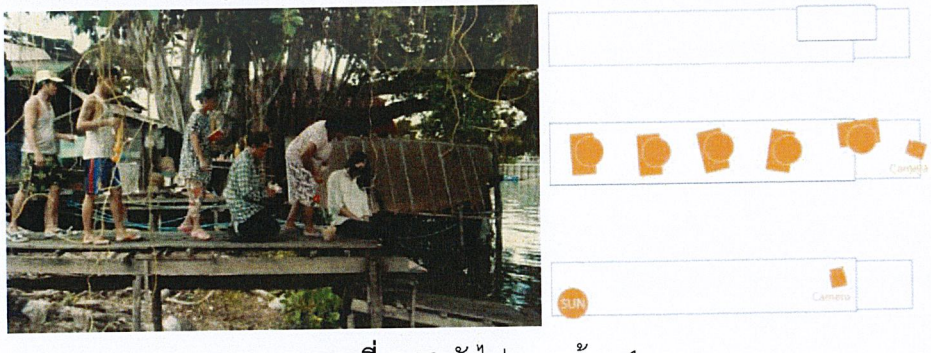

ภาพที่ 5.12 ผังไฟและกล้อง 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากของท่าน้ำมีบริเวณการถ่ายค่อนข้างน้อย จึงใช้กล้องขนาดเล็กในการถ่ายและใช้แสงของธรรมชาติไม่มีการจัดแสง เพื่อลดระยะเวลาอำนวยความสะดวกแก่ทีมนักแสดงสมทบที่สละเวลามาช่วยเล่น

ฉากห้องนอนของกฤษ

ภาพที่ 5.13 ผังไฟและกล้อง 5

ฉากในห้องนอนตอนกลางวันใช้แสงจากหน้าต่างและไม่ได้เพิ่มแสงเข้ามาในห้องเนื่องจากมีทางแสงถึงสองทางและเป็นช่วงเวลาที่แสงในห้องใช้สำหรับถ่ายได้พอดี และด้วยเลนส์ของกล้องที่ไม่กินแสงมากนัก จึงเพียงพอสำหรับการถ่ายทำ

5.2.4 การถ่ายฉากเขียว(Green screen)

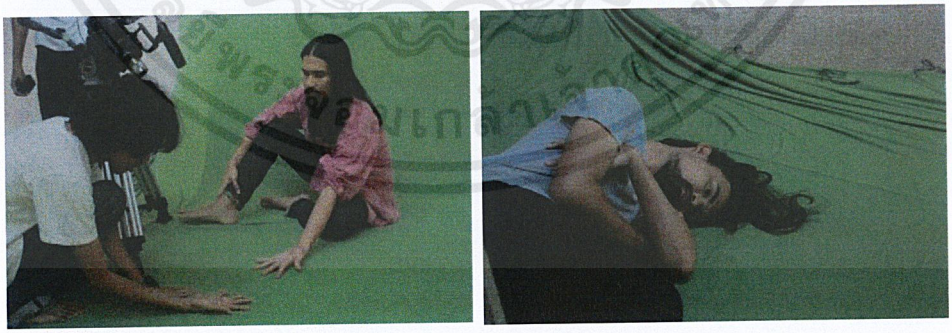

ภาพที่ 5.14 การถ่ายฉากเขียว

การถ่ายฉากเขียว (Green screen) เป็นการถ่ายฉากเขียวที่ใช้แสงธรรมชาติ โดยเลือกช่วงที่ที่แดดอ่อนที่สุด และดวงอาทิตย์อยู่หลังฉากออกไปเพื่อไม่ให้เกิดเงาบนฉาก ง่ายต่อการกัดสีเขียวออก แล้วแต่งทิศทางแสงอีกทีในคอมพิวเตอร์ นำไปใช้ในฉากดรีมชีน (Dream Screen)ในเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.5 การทดลองถ่ายเพื่อสร้างชื่อหนัง

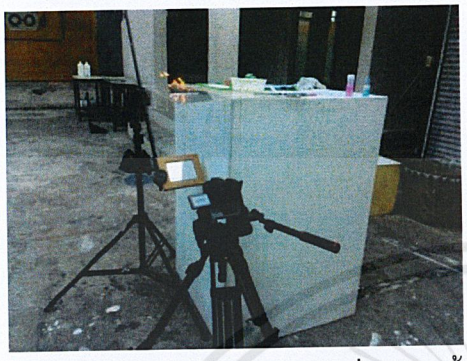

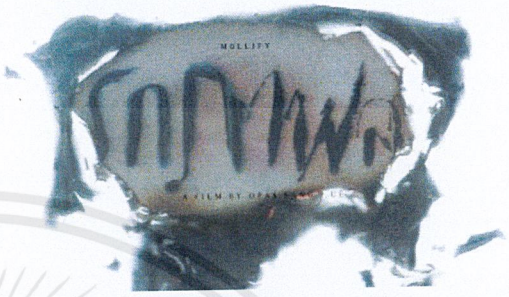

ภาพที่ 5.15 เบื้องหลังการถ่ายทดลองชื่อหนัง

การทำชื่อหนังด้วยเทคนิคการชะล้างหมึกเครื่องพิมพ์ด้วยน้ำยาล้างเล็บ โดยคาดหวังผลว่า หมึกจะค่อยๆ ละลายออก แล้วข้าพเจ้าจะถ่ายเก็บไว้ แล้วนำมาเล่นย้อนกลับ (Reverse video) แต่ผลไม่ได้ตามคาดด้วยน้ำยาไม่สามารถกัดออกได้หมด จึงเผาแล้วถ่ายเก็บไว้แทน ผลออกมาก็ดูดีเหมือนกัน

5.2.6 บทถ่ายทำและแผนการถ่าย

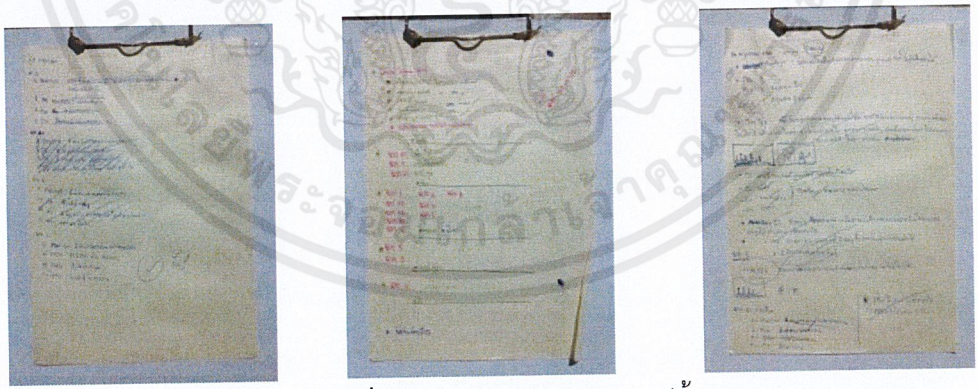

ภาพที่ 5.16 บทถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

การเขียนแผนการถ่ายแต่ละคิวการถ่ายทำ ในช่วงแรกข้าพเจ้ายึดตามบทถ่ายทำทุกอย่างเพราะกังวล แต่ในคิวช่วงหลังๆข้าพเจ้าปล่อยไปตามสภาพงาน คือจำแค่การแสดงหลักๆ ของทั้งฉาก ให้นักแสดงเล่นทั้งหมดแล้วค่อยไปเก็บช่วงที่อยากได้ ทีละนิดละหน่อย บทถ่ายทำการถ่ายจึงเกิดระหว่างการถ่ายทำ ซึ่งผลของมันก็มีทั้งดีและเสีย เช่นอาจพลาดไปบางรายละเอียด แต่ประหยัดเวลาและสนุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

6.1 การเตรียมการในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

6.1.1 การจัดเก็บไฟล์งานในขั้นตอนการถ่ายทำ

ภาพที่ 6.1 การจัดการแฟ้มงาน

ในการจัดเก็บไฟล์งาน ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ต้องจัดการอย่างเป็นระบบ เพราะไฟล์งานอาจสูญหายและการเรียกใช้อาจล่าช้าไป โดยข้าพเจ้าแบ่งออกเป็นสามช่วงการทำงาน ก่อนผลิต การผลิต หลังผลิต แยกวันที่ไว้ในแฟ้มงานต่างๆ และในส่วนของขั้นตอนของการตัดต่อ ข้าพเจ้าได้แยกส่วนของ ภาพ เสียง กราฟิกประกอบและข้อความไว้ ในกรณีฉุกเฉินหากเครื่อง เสีย สำหรับนำไปทำงานต่อยังเครื่องอื่นได้ และยังอัพบางไฟล์งานที่เล็กๆน้อยไว้ในแหล่งเก็บข้อมูลออนไลน์ เพื่อการโอนไฟล์ข้อมูลระหว่างเครื่องกรณีฉุกเฉิน

6.2 การตัดต่อแบบหยาบ(Rough Cut)

ในการตัดต่อครั้งแรกข้าพเจ้า นำฟุจเทจ (Footage) มาเรียงต่อกันเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย ซึ่งบางส่วนถ่ายครบ ไม่ครบบ้าง การตัดต่อครั้งนี้จึงเป็นการ ดูการเล่าเรื่องทั้งหมดว่าสมบูรณ์เพียงใด ภาพที่ออกมานั้น ถูกต้องตามใจหรือไม่ ซึ่งสุดท้ายแล้วก็มีการไปถ่ายแก้ และถ่ายเพิ่มเติมในบางส่วนเพื่อให้ถูกต้องตามใจผู้กำกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.2 ตัดหยาบ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.3 ตัดหยาบ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.4 ตัดหยาบ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.5 ตัดหยาบ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.6 ตัดหยาบ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.7 ตัดหยาบ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.1 การแก้ปัญหาในการตัดหยาบครั้งแรก

ฉากบางฉากต้องถ่ายใหม่เนื่องจากพบว่าสว่างเกินไปและสถานที่ยังไม่เหมาะสมและไม่มีความดึงดูดนักหลังจากนำมาตัดรวมกันแล้ว

6.2.2 ตัวอย่างฉากที่ตัดออกไป

ภาพที่6.8 ตัวอย่างฉากที่ตัดออกไป

เป็นฉากที่เช็ดทองคำเปลวออกจากกระถาง ซึ่งเมื่อนำมาต่อกับฉากที่คนมาไหว้แล้วมันดูเป็นคนละสถานที่อย่างเห็นได้ชัด เลยตัดออกไปแล้วถ่ายใหม่แทน

6.3 การตัดต่อแบบมสมบูรณ์ (Final Cut)

หลังจากการถ่ายใหม่แล้วนำมาตัดต่อเป็นครั้งที่สองซึ่งผลออกมาก็เป็นที่พอใจและดีที่สุดแล้ว ในขณะนั้น จึงทำงานใส่กราฟฟิก (Graphic) และคำบรรยายโดยสมบูรณ์ พร้อมสำหรับในขั้นตอนการทำเสียงในขั้นตอนต่อไป

การตัดต่อในครั้งที่สองนี้ ข้าพเจ้าได้ลองลำดับเหตุการณ์สลับกันใหม่นอกเหนือจากบทถ่ายทำ และผสมฉาก ดรีมซีน (Dream scene) ต่างๆ เข้าไป เหตุการณ์ในเรื่องจะขาดความต่อเนื่องกัน เนื่องจากเป็นการเล่าเรื่องที่พาคนดูเข้าเป็นเห็นสิ่งที่ตัวละครเห็นและถอยออกมาเป็นคนดูอีกครั้ง โดยไม่มีสัญญาณใดๆบ่งบอกก่อนล่วงหน้าในการลำดับเรื่อง จึงมีความรู้สึกท้าทายและฝึกการตัดสินใจเด็ดขาด สำหรับการตัดต่อภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

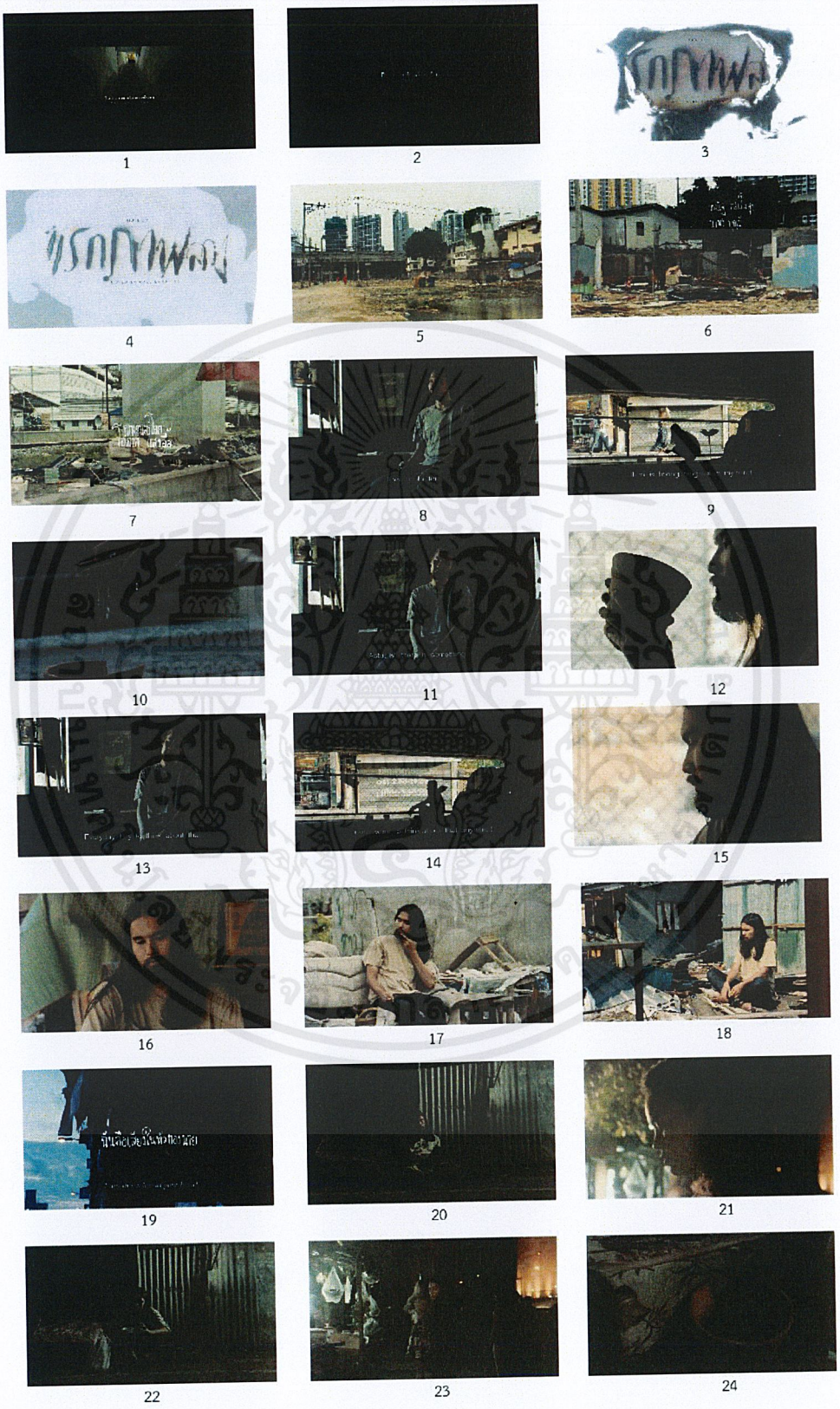

ภาพที่ 6.9 ตัดสมบูรณ์ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.10 ตัดสมบูรณ์ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.11 ตัดสมบูรณ์ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.12 ตัดสมบูรณ์ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.13 ตัดสมบูรณ์ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.14 ตัดสมบูรณ์ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

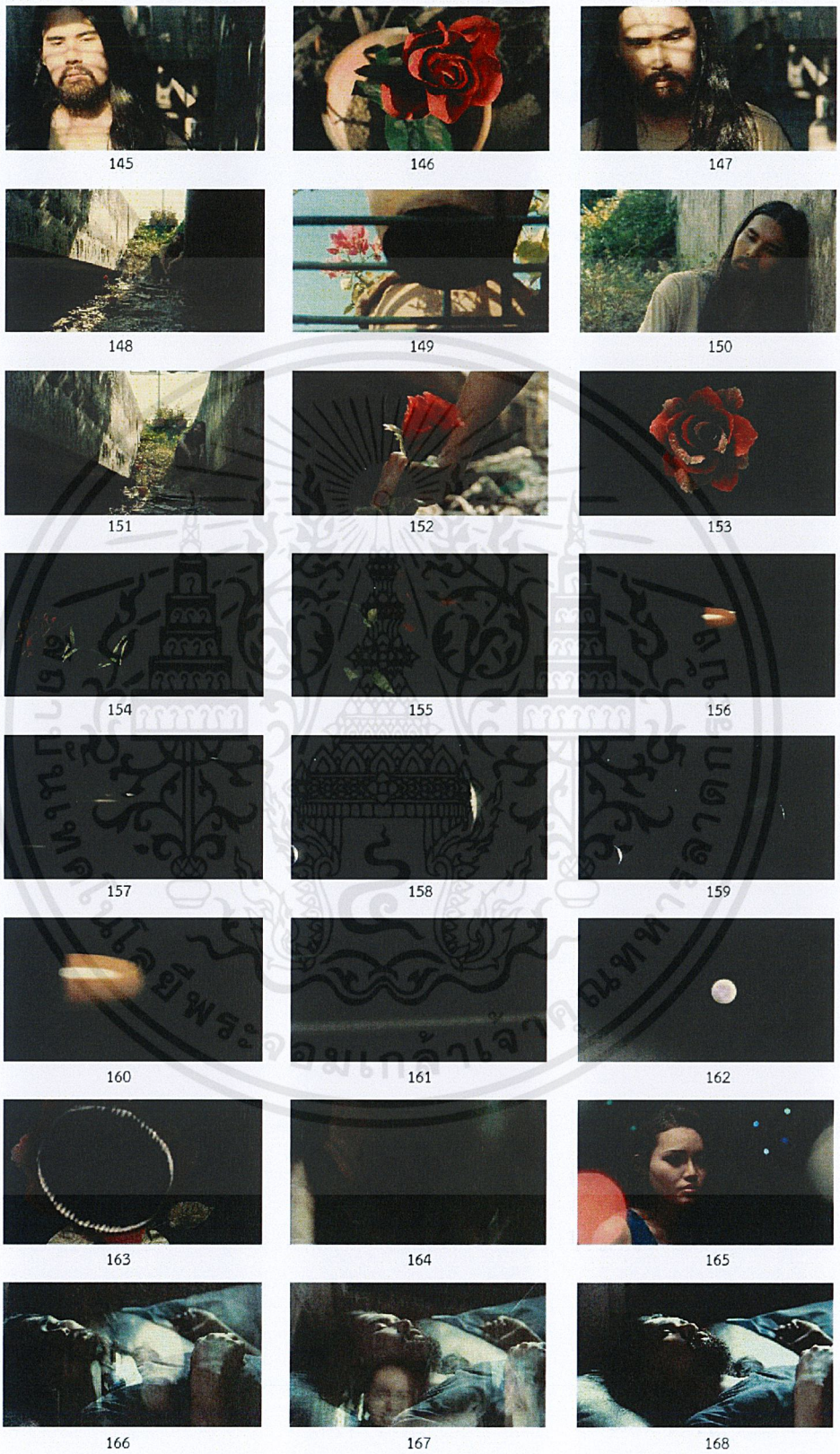

ภาพที่ 6.15 ตัดสมบูรณ์ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.16 ตัดสมบูรณ์ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.17 ตัดสมบูรณ์ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.1 ปรับแต่งสีของภาพ (Color grading)

เนื่องจากการถ่ายภาพเกิดจากกล้องถึงสามตัว และภาพจากคอมพิวเตอร์ จึงมีการปรับแต่งสีใหม่เพื่อให้ภาพโดยรวมนั้นกลมกลืนกันตลอดทั้งเรื่อง ในกล้องแต่ละตัวมีค่าของกล้องที่คาดเคลื่อนกัน ที่ไม่สามารถปรับแต่งเพื่อให้ได้ค่ากลางเท่ากันอย่างใกล้เคียงนั้นก็คือ ค่าความต่างสี (Contrast) และสัญญาณรบกวน (Noise) จึงปรับแต่งสีของภาพซึ่งหากไม่ปรับสี เมื่อนำภาพมาเรียงต่อกัน จะไม่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และปรับแต่งสีเพื่อเสริมอารมณ์ในภาพ

ในการปรับแต่งสีของภาพได้มีการเพิ่มสัญญาณรบกวน (Noise)ใหม่โดยวางไว้ทั้งเรื่องเพื่อเกลี่ยให้แต่ละภาพนั้นมีความต่อเนื่องกัน และในส่วนของภาพจากคอมพิวเตอร์เช่นกันมีการใส่ Noise แล้วปรับสี ให้กลมกลืนกัน เพื่อให้ผลดูเป็นธรรมชาติจากกล้องดิจิตอล

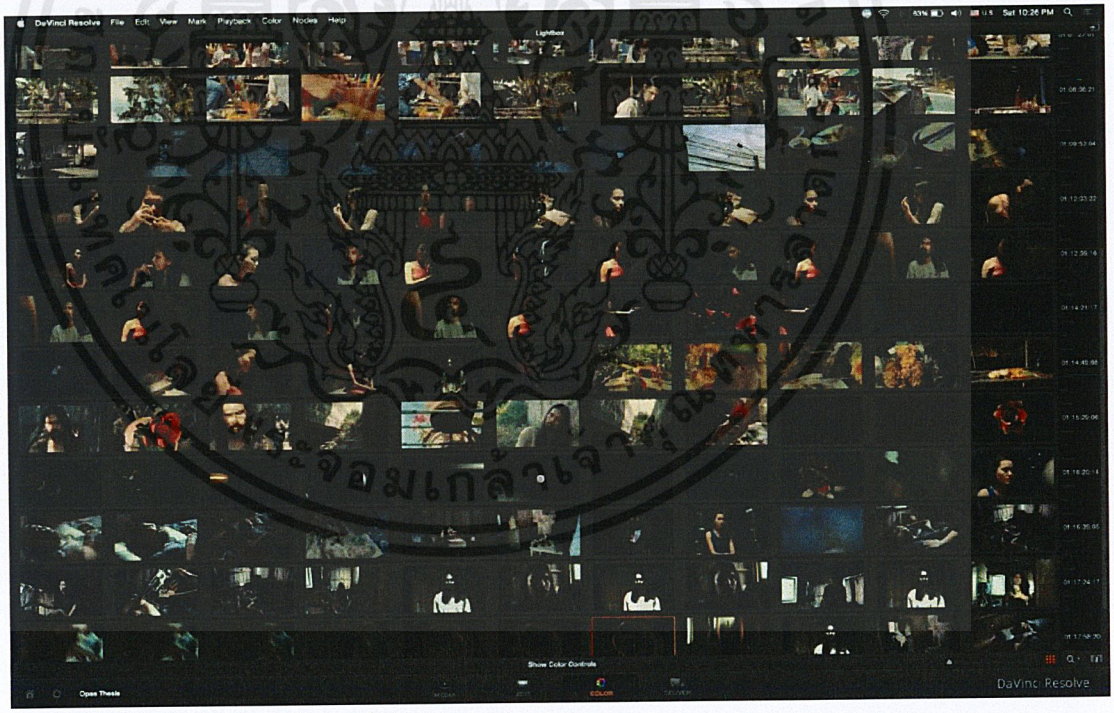

ภาพที่ 6.18 ภาพการแก้สี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 เสียงประกอบในภาพยนตร์

ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการทำงาน และเป็นการส่งงานต่อสำหรับผู้ที่มีความชำนาญในการจัดการเรื่องเสียง โดยมีแนวคิดในเรื่องเสียงที่ว่าใช้เสียงธรรมชาติกับเสียงสังเคราะห์ผสมผสานกันในแต่ละช่วงของภาพยนตร์ โดยข้าพเจ้าได้ระบุลงใน TimeCodeโดยละเอียดสำหรับผู้ทำเสียง

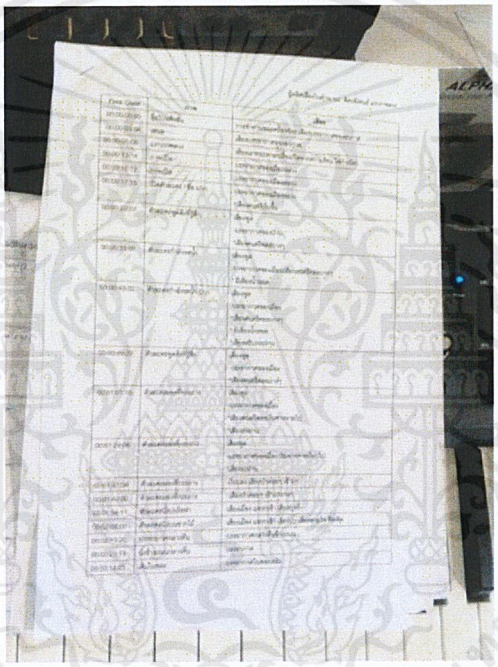

ภาพที่ 6.19 เอกสารกำกับเสียง

6.4.1 เสียงบรรยากาศ (Sound Ambient)

สำหรับเสียงบรรยากาศในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ถูกนำมาปรับแต่งให้เกือบทั้งหมด เพราะเสียงในสถานที่ถ่ายทำจริงนั้น ต่างเต็มไปด้วยเสียงรบกวน โดยเสียงที่ใช้มีแนวคิดที่ว่าเสียงที่ตัวละครได้ยิน และเสียงจริงในฉาก ซึ่งข้าพเจ้าได้กำหนดแต่แรกไว้ในบทภาพยนตร์

6.4.2 เสียงพูด (Dialogue)

ในภาพยนตร์ไม่ค่อยมีบทพูดมากนัก ปัญหาในการอัดเสียงจึงไม่เกิดขึ้นมากเท่าไหร่นัก นอกจากเพียงแต่ว่า การเลือกใช้ไมโครโฟนในการอัด ซึ่งหากไม่จำเป็นนักข้าพเจ้าจะไม่ใช้ไมโครโฟนติดตัวนักแสดง แต่ใช้วิธีบูมไมค์ (Boom microphone) เพื่อให้นักแสดงเป็นอิสระ กับอุปกรณ์การถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4.3 เสียงดนตรีประกอบ (Background Music)

เสียงดนตรีประกอบ ข้าพเจ้าเลือกใช้ เพลง จนตรอก และเพลง บ้าน ของวง คาราวาน ซึ่งเป็นเพลงบรรเลง ในการตัดต่อในช่วงตัดหยาบ (Rough cut) ซึ่งก็ปรับปรุงโดยอาศัยเพลงต้นฉบับ โดยมีแนวคิด ของเสียงดนตรีจากเครื่องสาย และ เสียงดนตรีอิเล็คโทรนิค โดยเลือกจัดวางลงไปในแต่ละฉาก

6.4.4 เสียงพิเศษประกอบ (Sound Effect)

เสียงประกอบที่ใช้อันได้แก่ เสียงในช่วงความฝัน หรือเสียงสำหรับ เร้าอารมรณ์คนดู ซึ่งข้าพเจ้าใช้แนวคิดในเสียงประกอบ โดยใช้สิ่งของที่มีอยู่ในฉาก เช่น กรรไกรตัดเล็บ หรือไฟแช็ค เป็นต้น โดยเลือกจังหวะในภาพยนตร์ แล้วใส่เสียงเข้าไป อาจมาก่อนภาพ หรือหลังภาพ เพื่อสร้างความประหลาดใจอย่างหนึ่ง

6.5 เทคนิคภาพคอมพิวเตอร์

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้มีส่วนของเทคนิคคอมพิวเตอร์ประกอบในภาพยนตร์ในจำนวนหนึ่งเพื่อเสริมการเล่าเรื่อง โดยเป็นเจตนาแรกในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้

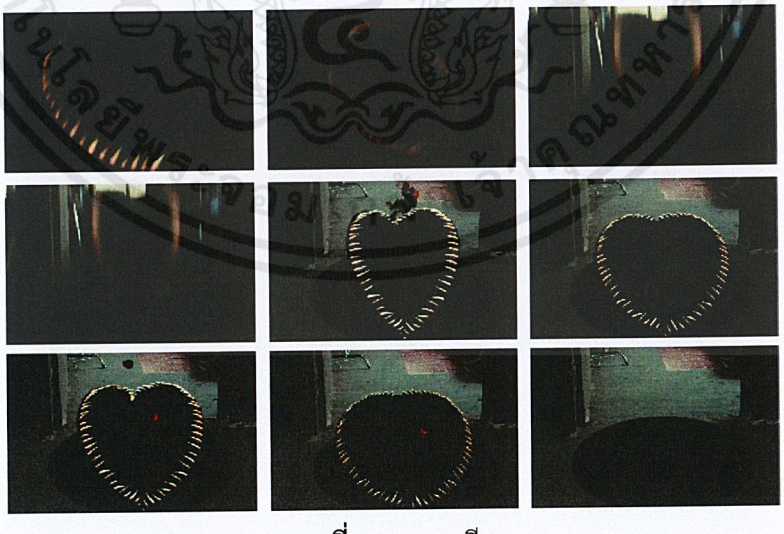

ภาพที่ 6.20 ธรณีสูบ

6.5.1 ธรณีสูบ

ฉากธรณีสูบ เกิดจากตีความธรณีสูบในพุทธประวัติใหม่ โดยใช้เทคนิคคอมพิวเตอร์ 3D กับภาพถ่ายจริงผสมรวมเข้าด้วยกัน มีความหมายโดยนัยว่า ผู้ที่ทำลายคนดีธรณีจะสูบลงไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ ดัดแปลง เผยแพร่ หรือแสวงหาประโยชน์ทางการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

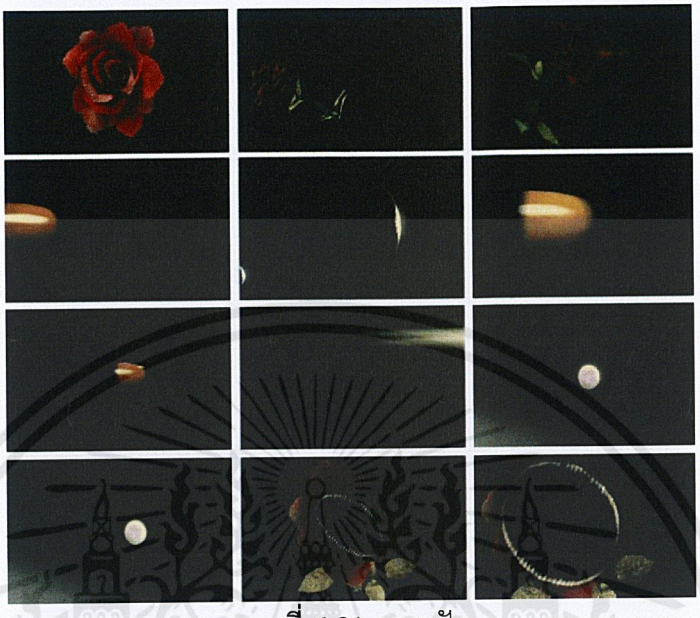

ภาพที่ 6.21 ความฝัน

6.5.2 ดอกไม้ทำลายดาว

ดอกไม้ทำลายดาว เป็นฉากความฝันของตัวละคร เทคนิคคอมพิวเตอร์ 3D โดยข้าพเจ้าสร้างความหมายไว้ว่า ความทรงจำถูกทำลายด้วยความงามที่แปลกปลอม เป็นแนวคิดในการทำฉากนี้ขึ้นมา

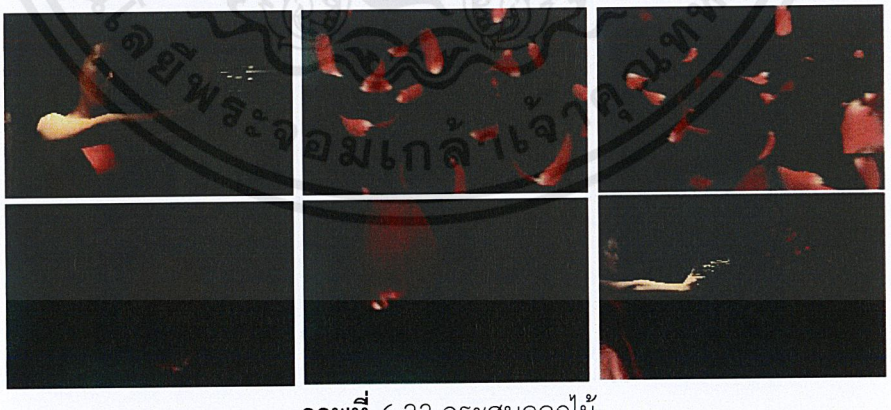

ภาพที่ 6.22 กระสุนดอกไม้

6.5.3 กระสุนดอกไม้

กระสุนดอกไม้ ถูกทำลายด้วยความงาม เป็นฉากที่ตัวละครหญิงยิงดอกไม้ออกมาจากกระบอกปืน เทคนิคคอมพิวเตอร์ 3D กับภาพถ่ายผสมเข้าด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5.4 กราฟิกข้อความในภาพยนตร์

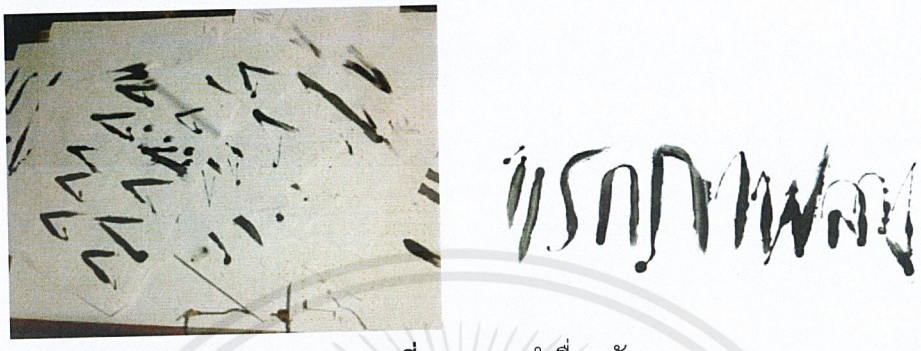

ภาพที่6.23 การทำชื่อหนัง

การทำชื่อของภาพยนตร์เรื่องนี้ เกิดจากแนวคิดการวาดรูปด้วยถ่านของตัวละครที่ใช้มือวาด ข้าพเจ้าจึงกำหนดให้ผู้ที่รับผิดชอบ ทำกราฟิกชิ้นนี้ขึ้นมาโดยการวาดด้วยถ่านแล้ววาดด้วยมือเปล่า จึงได้ผลงานชิ้นนี้ขึ้นมาหลังจากการจัดเรียงในคอมพิวเตอร์ใหม่อีกที

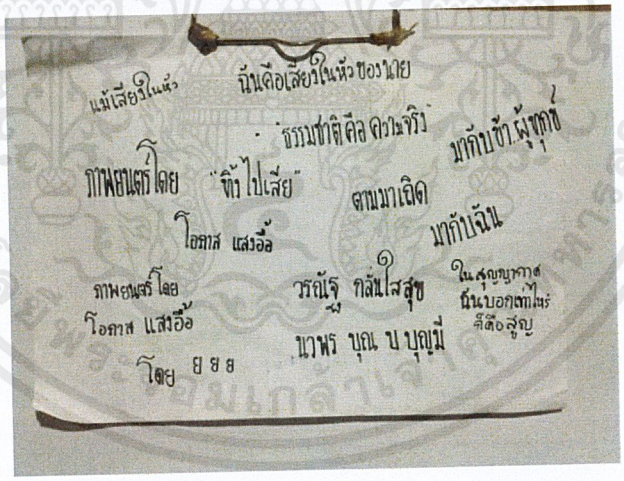

ภาพที่ 6.24 การทำกราฟิคประกอบภาพยนตร์

ในส่วนของชื่อ และกราฟิกข้อความที่ขึ้นมาในเรื่องเช่นกัน เกิดจากการเขียนด้วยมือซึ่งจะได้การเคลื่อนไหวของเส้นที่ต่างกันออกไป จากนั้นจึงถ่ายเพื่อนำไฟล์งาน เข้ามาดัดแปลงในคอมพิวเตอร์อีกครั้ง เพื่อใช้สำหรับงานตัดต่อในขั้นตอนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.6 โปสเตอร์ (Poster)

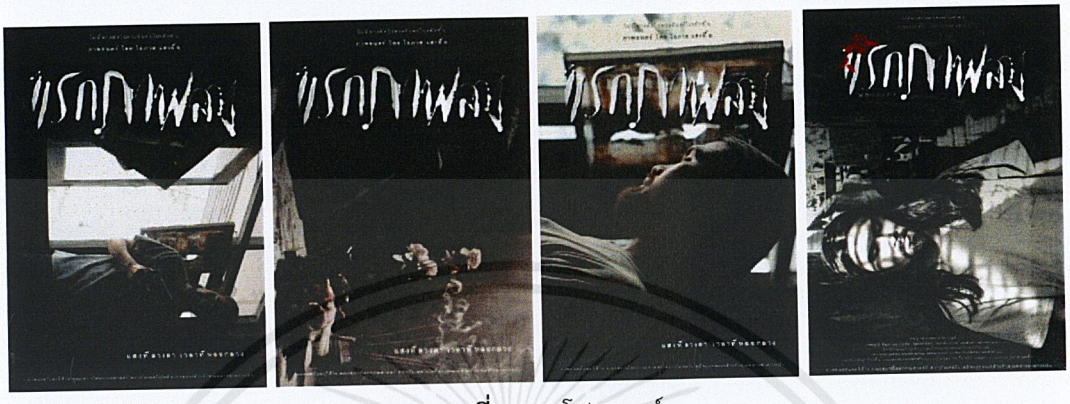

ภาพที่ 6.25 โปสเตอร์

โปสเตอร์ในภาพยนตร์สั้นแรกภาพลวง มีทั้งหมดสี่แบบ ซึ่งลักษณะของโปสเตอร์ถูกออกแบบให้วางภาพแนวนอนให้เป็นแนวตั้ง ในกรณีนี้เกิดจากข้าพเจ้าได้ใช้ภาพในหนังซึ่งถูกถ่ายเป็นแนวนอนในทางยาวอยู่แล้วมาตั้งใหม่แล้วใส่ข้อความ ในสามชิ้นแรกผลตอบรับคือเป็นที่จดจำดี และในชิ้นสุดท้ายข้าพเจ้าจึงเจตนาถ่ายภาพเป็นแนวนอนแล้วนำมาวางเป็นแนวตั้งเพื่อทำเป็นโปสเตอร์ประกอบภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุปการทำงาน

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้มีแนวคิดมาจากเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจที่จะศึกษา เป็นแนวความรู้ใหม่สำหรับข้าพเจ้า คือในเรื่องของศาสนา หรือเรื่องของสภาวะจิตใจต่างๆ เมื่อศึกษาจึงเกิดความเข้าใจพื้นฐานในแง่ของวิธีการคิดในทางพุทธศาสนาที่นอกเหนือจาก ความรู้เดิมเช่นทำดีได้ดี รักษาศีลห้า ไหว้พระก่อนนอน ซึ่งข้าพเจ้ารับว่าไม่เกิดผลใดๆนัก ในการดำเนินชีวิตก่อนช่วงศึกษา ส่งผลให้วิธีการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่นวิธีคิด หรือความเข้าใจ ในบางสิ่งเปลี่ยนไป เช่นในเรื่องของ สมาธิ แม้ยังไม่เข้าใจทั้งหมดในศาสตร์ แต่เมื่อลองลงมือปฏิบัติเพียงเล็กน้อย ในฐานะผู้เริ่มศึกษา จึงรับรู้ได้ว่าเมื่อใจเราสงบลงได้ เป้าหมาย หรือสิ่งนอกเหนือจากเป้าหมาย ที่ต้องการระงับ สิ่งนั้นก็จางหายไปหรือยังคงอยู่อย่างบางๆ

ในด้านการนำมาประกอบเป็นบทภาพยนตร์ และการผลิตภาพยนตร์ เมื่อข้าพเจ้าได้รับแนวคิดบางอย่างมา เช่น ความไม่มีมีอะไรอยู่จริง ความว่างเปล่าในใจหรือแม้ในจักรวาล สิ่งที่เห็นเพียงแสงกระทบ และอื่นๆอีกหลายสิ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือแนวความคิด ในเชิงศาสนา และมีบางส่วนของวิทยาศาสตร์เข้าไปเสริม ข้าพเจ้าตกตะกอนสิ่งเหล่านี้ออกมา โดยตีความให้เป็น การกระทำของตัวละคร การพูด หรือแม้แต่วิธีการลำดับเรื่อง ข้าพเจ้าทิ้งความต่อเนื่องในภาพยนตร์ เพื่อแสดงให้เห็นว่า เราสามารถเข้าไปเห็นสิ่งที่ตัวละครเห็น และถอยออกมาเป็นสิ่งที่ผู้ชมดู และการแสดงบางสิ่ง เกิดจากการกำกับเพียงคร่าวๆ เพื่อเอื้อต่อการแสดงจากนักแสดงแสดงที่มีพื้นฐานความคิด เดียวกับสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษา การแสดงที่ออกมา จึงออกมาอย่างผ่อนคลาย และเฉื่อยช้าไปบ้าง ตามอย่างที่คาดไว้

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นและวิธีการแก้ไขในมุมมองของผู้ผลิต เพื่อให้เกิดการศึกษาและพัฒนาเพื่อแก้ไขโดยข้าพเจ้าแบ่งไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหา	แนวทางแก้ไขปัญหา
การเลือกหัวข้อ - แรกเริ่มข้าพเจ้าไม่สามารถระบุหัวข้อที่ชัดเจนได้เนื่องด้วยยังไม่เข้าใจกระบวนการศิลปนิพนธ์	- เรียนรู้และไม่จำเป็นต้องมีหัวข้อที่แปลกใหม่ หยิบจับสิ่งที่มีอยู่แล้วลงมือทำให้มันเกิดขึ้นให้ได้
การเขียนบทภาพยนตร์ - เนื่องจากโครงเรื่องเดิมนั้นมาจากหนังสือด้วยสถานที่ของตัวละครและความน่าสนใจนั้นยากต่อการถ่ายทอด จึงต้องแก้ไข - เมื่อปรับปรุงแล้วจึงเกิดความเป็นเปลี่ยนแปลงจนกังวลว่าสิ่งที่ทำคือเรื่องใหม่	- ปรับปรุงสถานที่และสถานตัวละคร ให้เรื่องราวเกิดขึ้นในสถานที่ ที่คนทั่วไปจับต้องได้ เช่นจากเดิมคือ ป่า เปลี่ยน เป็นเมือง - ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วพิจารณาความหมายของมัน
การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ - วางแผนการทำงานภายใต้ทรัพยากรคนอย่างจำกัด ในศักยภาพของคน - นักแสดงสมทบ	- แก้ไขโดยลดขนาดงานลงแล้วจัดการในพื้นที่ ที่สามารถควบคุมเองได้ - ช่วยเหลือค่าเสียเวลาเล็กน้อย
การถ่ายทำภาพยนตร์ - ทีมงานขาดความต่อเนื่อง - การถูกปฏิเสธกะทันหันจากทีมงานและนักแสดง	- ผู้กำกับต้องจดจำทุกสิ่ง และปล่อยบางสิ่งให้เป็นไป ตามสภาพแวดล้อม โดยยึดสิ่งเดิมไว้คือภารกิจที่ต้องทำภายใต้บทภาพยนตร์ วาดทุกสิ่งเพื่อให้เห็นเป็นภาพเดียวกัน -ประสานงานและพูดคุยอย่างตรงไปตรงมาถึงความจำเป็นและความเสียหายที่เกิดขึ้น
หลังการถ่ายทำภาพยนตร์ - เสียงและภาพขาดความต่อเนื่อง	- ควรศึกษาพื้นฐานในเรื่องของอุปกรณ์และใช้ทีมงานที่รับผิดชอบประจำ

ตารางที่ 3 ปัญหาในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 ข้อเสนอแนะ

สำหรับการผลิตภาพยนตร์หนึ่งเรื่อง ไม่ว่ารูปแบบใดก็ตาม แม้เนื้อหากระบวนการทำจะผิดแปลกไปอย่างไร ที่สำคัญสุดคือกำลังคนผลิตและศักยภาพผู้ผลิตตามตำแหน่งงานนั้นๆสำคัญที่สุด และหากทีมงานไม่เข้าใจสิ่งที่ทำแล้วเกิดข้อผิดพลาดไป ในจุดๆนั้นผู้รับช่วงต่อต้องมาแก้ไขสิ่งนั้นๆ เสมอ ทำให้เสียเวลาและทรัพย์ในการผลิต บั่นทอนกำลังใจเจ้าของชิ้นงาน โดยรวมงานจะออกมาครึ่งๆกลางๆไม่สม่ำเสมอ ไม่พ้นที่จะแก้ไขใหม่โดยผู้รับช่วงต่อ

การสื่อสารกับทีมงาน เมื่อสิ่งที่ข้าพเจ้าจะสื่อสารเป็นเพียงภาพในหัวที่ข้าพเจ้าเห็นและรู้สึกไปแต่เพียงผู้เดียว การลำดับเนื้อหาและภาพ ข้าพเจ้าใช้วิธีวาด แม้จะเสียงพลังงานไปบ้างแต่วิธีนี้คือสิ่งที่ดีที่สุดในการสื่อสารกับทีมงาน

การทำงานหลังการถ่ายทำ เป็นสิ่งที่ต้องอาศัยผู้อื่นมาแก้ปัญหาจากการถ่ายทำที่เต็มไปด้วยข้อบกพร่องที่เจ้าของงานเห็นภาพรวมได้ชัดที่สุด ฉะนั้นเราจึงควรต้องใช้ทีมงานที่มีศักยภาพด้านนี้โดยตรง ไม่ว่าภาพหรือเสียง เพราะเป็นกระบวนการสุดท้ายก่อนที่ผลงานจะออกสู่สายตาผู้ชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

พุทธทาสอินทปัญโญ. จิตว่าง“ทำอย่างไรจึงจะว่าง”กรุงเทพฯ: ลายกนก, 2539

บรรจบบรรณรุจิ. จิตวิเคราะห์เปรียบเทียบพระพุทธเจ้า กับ ซิกมันด์ ฟรอยด์ กรุงเทพฯ: ธรรมสภา, 2537

สม สุจีรา. ไอสไตน์พบพระพุทธเจ้าเห็น เล่ม1กรุงเทพฯ: อมรินทร์ธรรม, 2557

สม สุจีรา. ไอสไตน์พบพระพุทธเจ้าเห็น เล่ม2กรุงเทพฯ: อมรินทร์ธรรม, 2557

ทวีเดช จิ๋วบาง. เรียนรู้ทฤษฎีสีกรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2547

บิ๊กแบงภายในใจ(Big Bang In My Mind)[ออนไลน์], สืบค้น25 มิถุนายน2558. เข้าถึงได้จากhttp:// books.google.co.th/Big Bang In My Mind

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ- สกุล นาย โอภาสแสงอื้อ

ที่อยู่ 35หมู่14 บ.ไทยถาวรต.ท่าช้างอ.สว่างวีระวงศ์จ.อุบลราชธานี34190

E-mail : Oranzoft26@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547 ระดับประถมศึกษาโรงเรียนเซนต์ยอแซฟ มุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร

พ.ศ. 2550 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเบญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. 2553 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพศิลปกรรมสาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก วิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. 2557 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิตสาขาภาพยนตร์และวิดีโอ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ผลงาน

พ.ศ. 2555 เขียนบทภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า เรื่อง“ฝันฟื่นเฟือน”

พ.ศ.2556 เขียนบทกำกับภาพภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า เรื่อง“สมุดบันทึกความรู้สึก”

พ.ศ.2557 เขียนบท กำกับภาพภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า เรื่อง“ราตรีประหลาด” รางวัล JURY PRIZE of 5th Bangkok International Student Film Festival Thai Competition

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้